ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1928 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 252

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ διαχειρίσεως Δασῶν, κανονισμοῦ καὶ τρόπου ὑλοτομίας, Δασικῆς φορολογίας καὶ μισθώματος, διαθέσεως δασικῶν προϊόντων, ἐνοικιάσεως φόρου ρητίνης κλπ. ρητινοσυλλογῆς καὶ ρητινοκαλλιεργείας κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ δασικοῦ κώδικος, κωδικοποιοῦμεν τὰς διατάξεις : 1) τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1923 Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν, κανονισμοῦ ὑλοτομίας, διαθέσεως δασικῶν προϊόντων κλπ., 2) τοῦ Διατάγματος τῆς 27ης Νοεμβρίου 1926 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ. καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ δασικοῦ κώδικος καὶ 3) τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1928 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεώς του ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον ἔχον οὕτω :

ΜΕΡΟΣ Ι.

Περὶ διαχειρίσεως δασῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

«Περὶ διαχειριστικῶν σχεδίων ἐν γένει καὶ πινάκων ὑλοτομίας. Διαχειριστικαὶ Ἀρχαί.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διαχείρισις τῶν δασῶν καθόλου, δημοσίων ἢ μὴ ρυθμίζει κατὰ τόπον, ἔκτασιν, ποσόν, τρόπον καὶ χρόνον ὑλοτομίας τὴν ὅλην οἰκονομίαν τοῦ δάσους, ἰδίως δὲ τῶν καρπώσεων αὐτοῦ, πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς δασικῆς οἰκονομίας καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἱκανοποίησιν τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας, ἰδίᾳ δὲ τοῦ περιοίκου πληθυσμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν δασῶν, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, διακρίνεται εἰς ἀειφόρον ἢ συνεχῆ ἐκμετάλλευσιν καὶ περιοδικὴν ἢ διαλείπουσαν τοιαύτην.

Ἀειφόρος νοεῖται ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν δασῶν, ὅταν καθ' ἕκαστον ἔτος τοῦ περιτροπικοῦ χρόνου, ἐνεργοῦνται καρπώσεις, προσδιοριζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κανονικῆς ἐπιφανείας ὑλοτομίας, ἤ, ἐπὶ ὑψηλῶν ἀνομηλίκων δασῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνολικῆς τοῦ δάσους προσαυξήσεως, ἴσαι ἢ περίπου ἴσαι καθ' ἑκάστην διαχειριστικὴν περίοδον, τροποποιουμένης, ἀναλόγως τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τῷ δάσει ὡρίμου ὑλικοῦ. Διαλείπουσα, ὅταν ὑλοτομεῖται ὁλόκληρος ἡ ἔκτασις τοῦ δάσους ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὡριμότητος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ δένδρων. Περιοδικὴ δέ, ὅταν τὰ ἐτήσια κανονικὰ λήμματα περιόδου τινὸς ἐτῶν ὑλοτομῶνται ἀθροιστικῶς ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὰ ἀντίστοιχα διαστήματα τοῦ περιτροπικοῦ χρόνου, μὴ ἐνεργουμένης ὑλοτομίας τινὸς ἐν τῷ μεταξὺ τούτων.

Ἀσχέτως χαρακτηρισμοῦ ἰδιοκτησίας ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἀειφόρος καὶ συντηρητικὴ ἐκμετάλλευσις, εἰς δάση ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ὑπερβαίνοντα τὰ 8000 στρέμματα. Ἐξαίρεσις τῆς ἀρχῆς ταύτης δύναται νὰ γίνεται μόνον ἐπὶ ἐκτάκτων καρπώσεων ἀποβλεπουσῶν πρὸς πλήρωσιν ἐκτάκτων τῆς χώρας ἀναγκῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ δασῶν περιλαμβανόντων καὶ διαχειριστικὴν κλάσιν μικρᾶς ἐκτάσεως, ἐξ ἧς τὰ ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα ἐπὶ τῇ βάσει συνεχοῦς ἐκμεταλλεύσεως εἶναι τοιαῦτα, ὥστε ἡ μὲν ἀπόληψις αὐτῶν λόγῳ διαφορᾶς τοῦ εἴδους, νὰ μὴ δύναται νὰ ἐνεργῆται ὁμοῦ μετὰ τῶν καρπώσεων τοῦ ὑπολοίπου δάσους, λόγῳ δὲ τῆς σμικρότητος τοῦ ποσοῦ αὐτῶν νὰ μὴ δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐπιχειρήσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς ἀειφόρου ἐκμεταλλεύσεως ἀφορᾷ μόνον τὴν διαχειριστικὴν ταύτην κλάσιν.

Ἐπὶ δασῶν ὧν ἡ συνολικὴ ἔκτασις εἶναι μικροτέρα τῶν 8.000 στρεμμάτων ἡ διαχείρισις δύναται νὰ εἶναι καὶ περιοδική, ἂν συντρέχωσι πρὸς τοῦτο ἀποχρῶντες λόγοι, περὶ τῆς βασιμότητος τῶν ὁποίων κρίνει τὸ Συμβούλιον τῶν δασῶν. Δύναται δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἀναλόγως τοῦ συστήματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἐφ' ἅπαξ κάρπωσις ἐπὶ δασῶν, ὧν ἡ ἔκτασις εἶναι μικροτέρα τῶν 2.000 στρεμμάτων.

Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ περιοδικὴ ἐκμετάλλευσις καὶ ἐπὶ δασῶν ἐκτάσεως ἀνωτέρας τῶν 8.000 στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὑρίσκονται ἀποκεκλεισμένα τῶν μέσων συγκοινωνίας, καὶ ὧν τὰ προϊόντα τῶν ἐτησίων λημμάτων ἐπὶ ἀειφόρου καὶ συνεχοῦς ἐκμεταλλεύσεως δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι κατανάλωσιν ἐπὶ τόπου ἢ δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον σοβαρᾶς ἐπιχειρήσεως, ἂν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο ἠτιολογημένη πρότασις δασολόγου. Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ σύμφωνος γνώμη τοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Τὰ προστατευτικὰ δάση ἐκμεταλλεύονται ἀειφόρως. Ὡς μέθοδος δὲ ὑλοτομίας διὰ τὴν ἀπόληψιν τῶν καρπώσεων καὶ τὴν ἀναγέννησιν καὶ ἀνανέωσιν αὐτῶν χρησιμοποιεῖται πάντοτε ἡ σποραδικὴ ὑλοτομία, εἰς ὅλας τὰς διαχειριστικὰς μορφὰς (ὑψηλόν, μέσον καὶ χθαμαλὸν δάσος) καὶ τὰ ἐτήσια λήμματα καθορίζονται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ὑλοτομῆται ἑκάστοτε μόνον τὸ ὥριμον ὑλικὸν ξύλου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιβάλλεται καὶ τούτου ἡ διατήρησις, χάριν τῆς προστασίας τοῦ ὑπ' αὐτὸ ἐδάφους.

Διαχειριστικὰ Σχέδια.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ρύθμισις τῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν καθόλου, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, ἐνεργεῖται διὰ διαχειριστικῶν σχεδίων τακτικῶν ἢ προσωρινῶν.

Τακτικὰ διαχειριστικὰ σχέδια συντάσσονται διὰ δάση ὧν ἔχει ἐνεργηθῇ ὁροθέτησις καὶ τακτικὴ καταμέτρησις. Προσωρινὰ δέ, διὰ δάση μὴ ὁροθετηθέντα μέν, ἀλλὰ διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν χάρται ἐπαρκοῦς ἀκριβείας καὶ μὲ κλιμάκια τοὐλάχιστον 1 :20.000 δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς βάσις διακρίσεως τῶν συστάδων.

Μέχρι συντάξεως τακτικῶν ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἡ διαχείρισις τῶν δασῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει συντόμων μελετῶν, ἢ ἐκθέσεων περὶ διαχειρίσεως στηριζομένων ἐπὶ γενικῶν χαρτῶν μικρᾶς κλίμακος ἢ αὐτοσχεδίων συνταχθεισῶν διὰ προχείρων τοπογραφικῶν μεθόδων ἢ καὶ δι' ὀπτικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐπὶ κατὰ προσέγγισιν ἐκτιμήσεως τῆς ξυλώδους μάζης τῶν συστάδων καὶ τῆς προσαυξήσεως αὐτῶν.

Σύντομοι μελέται ἢ διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις συντάσσονται προκειμένου καὶ περὶ ὁριστικῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

1) Διὰ δάση μεμονωμένα ἐκτάσεως κατωτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων, μὴ δυνάμενα ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν νὰ ἀποτελέσωσιν τμῆμα εὐρυτέρου δασικοῦ συμπλέγματος.

2) Διὰ δάση, ἅτινα λόγῳ τῆς θέσεως καὶ τῆς ποιότητος ἢ ἐξ ἄλλου προστατευτικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν, ἀποδίδουν ἀσήμαντα εἰσοδήματα μὴ δικαιολογοῦντα τὴν καταβολὴν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν σύνταξιν τακτικοῦ διαχειριστικοῦ σχεδίου, καὶ

3) Διὰ δασώδεις ἐκτάσεις, ὧν τὴν κυριωτέραν κάρπωσιν ἀποτελεῖ ἡ βοσκή.

Ἄρθρον 4.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ αἱ ἐφαρμοστέαι διὰ τὴν σύνταξιν αὐτῶν μέθοδοι, καθὼς καὶ τὰ μέρη, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται τὰ διαχειριστικὰ σχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις διαχειρίσεως καθορίζονται δι' ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ βάσει γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Μέχρις ἐκδόσεως τοιούτων ὁδηγιῶν ἰσχύουσιν αἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐκδεδομέναι ὁδηγίαι.

Ἄρθρον 5.

Ἡ σύνταξις τῶν τακτικῶν ἢ προχείρων διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ μελετῶν περὶ διαχειρίσεως ἀναφερομένων εἰς ὁλόκληρα Δασαρχεῖα ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τῆς Διευθύνσεως δασῶν καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο ἀνήκοντος τεχνικοῦ προσωπικοῦ, ὀργανουμένου εἰς συνεργεῖα καὶ ἐνισχυομένου ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ δασολόγων ἀνηκόντων εἰς τὴν τοπικὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀποσπάσεως, συμπράττοντος καὶ τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου. Τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν σύνταξιν διαχειριστικῶν μελετῶν συνεργείων ἀσκεῖ ὁ Τμηματάρχης τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τῆς διευθύνσεως δασῶν. Διὰ τὴν σύνταξιν ἐκθέσεων περὶ προχείρου διαχειρίσεως μεμονωμένων δασῶν ἁρμόδιος εἶνε ὁ δασολόγος δασάρχης τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ δάσος ἢ ἕτερος δασάρχης ὁριζόμενος διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 6.

Προκειμένου νὰ τεθῇ δημόσιον δάσος ἢ δασικὸν σύμπλεγμα ἢ καὶ ὁλόκληρος ἡ περιφέρεια Δασαρχείου ὑπὸ τεχνικὴν διαχείρισιν, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, καταρτίζει πρόγραμμα τῆς ἐκτελεσθησομένης διαχειριστικῆς ἐργασίας, καθορίζον ἂν δέον νὰ συνταχθῇ τακτικὸν ἢ προσωρινὸν διαχειριστικὸν σχέδιον ἢ ἁπλῶς προσωρινὴ μελέτη διαχειρίσεως, καθὼς καὶ τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας.

Ἄρθρον 7.

Ἅμα τῇ ἀποπερατώσει διαχειριστικοῦ σχεδίου δάσους ἢ μελέτης προσωρινῆς διαχειρίσεως δασικοῦ συμπλέγματος ἢ τῶν δασῶν Δασαρχείου, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καταρτίζει ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ τεχνικοῦ Τμήματος τῆς διευθύνσεως δασῶν, τῶν ἁρμοδίων Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ δασάρχου καὶ τοῦ προϊσταμένου ἢ τῶν προϊσταμένων τῶν ἐνεργησάντων τὴν ἐπὶ τόπου ἐργασίαν συνεργείων, καὶ συντάσσει ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ καταρτισθέντος διαχειριστικοῦ ἀπαρτίσματος, προτείνουσα τὴν ἔγκρισιν ἢ τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ καὶ ὑποβάλλει ταύτην μεθ' ὅλης τῆς ἀπαρτισθείσης μελέτης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἐγκρίνει ὑποχρεωτικῶς τὴν ὑποβληθεῖσαν μελέτην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν καὶ διατάσσει τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς. Ἀντίτυπον τοῦ ἐγκριθέντος διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ τῆς μελέτης ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Δασαρχεῖον.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ὑπὸ τῶν Δασαρχῶν συντασσόμεναι ἐκθέσεις περὶ προσωρινῆς διαχειρίσεως μεμονωμένων δασῶν ὑποβάλλονται ὑπὸ τούτων εἰς τριπλοῦν εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν τῶν δασῶν, ὅστις κατόπιν ἐλέγχου ὑποβάλλει ταύτας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεών του πρὸς ἔγκρισιν. Ἓν τῶν ἀντιγράφων τῆς διαχειριστικῆς ἐκθέσεως, ἐγκεκριμένης ἢ τροποποιημένης ἁρμοδίως, ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον Δασάρχην.

Αἱ διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις δι' ἰδιωτικὰ δάση συντάσσονται κατὰ ἰδιοκτησίας ἢ συνιδιοκτησίας ἢ, προκειμένου περὶ δασῶν κατατετμημένων εἰς μικρὰς ἰδιοκτησίας, διὰ τὸ ὅλον δάσος. Αἱ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν δασολόγων συντασσόμεναι ἐκθέσεις δι' ἰδιωτικὰ δάση ὑποβάλλονται εἰς τριπλοῦν πρὸς τὸν ἁρμόδιον δασάρχην, ὅστις μετ' ἐπιτόπιαν ἐπαλήθευσιν τῆς ἐκθέσεως ὑποβάλλει ταύτην μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ περίοδος τῆς ἰσχύος τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων εἶναι δεκαετής. Αἱ ὑπὸ εἰδικῶν συνεργείων καταρτιζόμεναι μελέται περὶ προσωρινῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν ὁλοκλήρων Δασαρχείων ἢ δασικῶν συμπλεγμάτων ἰσχύουσιν ἐπίσης διὰ μίαν δεκαετίαν. Αἱ δὲ ἐκθέσεις περὶ διαχειρίσεως μεμονωμένων δασῶν, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, δύνανται νὰ ἰσχύωσιν ἀπὸ μιᾶς πενταετίας μέχρι δεκαετίας.

Ἄρθρον 10.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐφαρμογῆς διαχειριστικοῦ τινος σχεδίου δάσους ἢ μελέτης περὶ προσωρινῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν ὁλοκλήρου Δασαρχείου ἢ δασικοῦ συμπλέγματος, τηρεῖται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Δασαρχείου τακτικὸν βιβλίον διαχειρίσεως τῶν τεθέντων ὑπὸ τεχνικὴν διαχείρισιν δασῶν, ἐμφαῖνον ἀπάσας τὰς καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐν τῷ διαχειριστικῷ σχεδίῳ περιληφθέντων δασικῶν τμημάτων καὶ συστάδων ἀποληφθείσας καρπώσεις, τὰς γενομένας τυχὸν καλλιεργείας, τὰς δαπάνας καὶ τὰς προσόδους καθ' ἑαυτὰς καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς προϋπολογισθείσας. Ἔτι δὲ καὶ βιβλίον χρονικῶν, ἐν ᾧ σημειοῦνται πάντα τὰ λαβόντα χώραν.

Ἄρθρον 11.

1. Διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ τῶν μελετῶν ἐν γένει περὶ προσωρινῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν, οὐδεμία τροποποίησις, συμπλήρωσις ἢ ἀναθεώρησις αὐτῶν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς ἂν ἐπῆλθεν οὐσιώδης μεταβολὴ εἰς τὰ ὅρια τῆς ἰδιοκτησίας ἢ ἂν ἀπρόβλεπτα καὶ ἐξαιρετικὰ γεγονότα, ἐπιβεβαιούμενα δι' ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, κατέστησαν ἀναπόφευκτον τὴν ἀναθεώρησιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ δάσους, ἢ καὶ ὅταν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐφαρμογῆς τούτων ἀποδειχθῇ ἐμπράγματος, βεβαιουμένου τοῦ τοιούτου καὶ δι' ἐκθέσεως ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἄνευ σοβαρᾶς βλάβης τοῦ δάσους, καθὼς καὶ ὅταν πιστοποιηθῇ καταφανὴς παραδρομὴ κατὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν, ὁπότε καὶ μόνον διατάσσεται τοιαύτη, πάντοτε ὅμως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν.

2. Προκειμένου δὲ περὶ ἐκθέσεων διαχειρίσεως ἰδιωτικῶν δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ περίοδος τῆς ἰσχύος των εἶνε δεκαετής, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις των, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς

πρώτης πενταετίας, κατόπιν ἐκθέσεως ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ Διεύθυνσις τῶν δασῶν ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαγρυπνῇ ὅπως πρὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου ἐφαρμογῆς τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ μελετῶν ἐν γένει ἐνεργῆται ἀναθεώρησις αὐτῶν καὶ καταρτίζεται νέα διαχειριστικὴ μελέτη διὰ τὴν ἑπομένην διαχειριστικὴν περίοδον.

2. Ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον, καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ μελετῶν δὲν ἐγένετο ἀναθεώρησις αὐτῶν, αἱ ἐτήσιαι καρπώσεις τῶν δασῶν, εἰς τὰ ὁποῖα αὗται ἀναφέρονται, κανονίζονται διὰ περίοδον μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τῶν μελετῶν τούτων, δικαιουμένου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν νὰ διατάξῃ συντηρητικωτέραν τοῦ δάσους ἐκμετάλλευσιν.

Ἄρθρον 13.

Διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ μελετῶν προσωρινῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν ἐφαρμόζονται αἱ καὶ διὰ τὴν ἀρχικὴν σύνταξιν αὐτῶν ἰσχύουσαι διατάξεις.

Προκειμένου περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ προγράμματος τῶν ἐκτελεσθησομένων ἐργασιῶν, προσδιορίζει καὶ τὰς τυχὸν ἐπενεκτέας μεταβολὰς ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14.

Προκειμένου περὶ δασῶν ἀνηκόντων εἰς ἰδιώτας ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἡ Διεύθυνσις τῶν Δασῶν καλεῖ ταῦτα πρὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου δι' ἣν ἰσχύουσι διὰ ταῦτα διαχειριστικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις περὶ προσωρινῆς αὐτῶν διαχειρίσεως, ὅπως μεριμνήσωσιν ἐγκαίρως διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ δάσους των καὶ τὴν σύνταξιν νέων τοιούτων.

Προγράμματα ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρον 15.

1. Χάριν τῆς συντηρητικῆς καὶ λελογισμένης διαχειρίσεως τῶν δασῶν ἐν γένει, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχουσι συνταχθῇ σχέδια ἢ ἐκθέσεις διαχειρίσεως, ὁ προϊστάμενος ἑκάστου Δασαρχείου ὀφείλει νὰ συντάξῃ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν διὰ μίαν τοὐλάχιστον πενταετίαν, ἀναφερόμενον εἰς ὅλα τὰ τοιαῦτα δάση τοῦ Δασαρχείου του καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν Δασονομείων καὶ ἐμφαίνον κεχωρισμένως ἕκαστον δάσος τὴν κατὰ τὴν ἐκτίμησίν του ἔκτασιν αὐτῶν, τὸ ξυλῶδες αὐτῶν κεφάλαιον, τὰ εἴδη τῶν δένδρων, ἐξ ὧν ταῦτα ἀποτελοῦνται, καθὼς καὶ τὰ ἐτησίως ἢ περιοδικῶς ἢ καὶ ἐφ' ἅπαξ δι' ὡρισμένον διάστημα χρόνου δυνάμενα ν' ἀπολαμβάνωνται ἐξ ἑκάστου τῶν δασῶν τούτων δασικὰ προϊόντα.

2. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο συνταχθὲν κεχωρισμένως διὰ δημόσια ἢ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου δάση καὶ κεχωρισμένως διὰ τὰ ἰδιωτικὰ ἢ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων τοιαῦτα καὶ περιλαμβάνον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν ἓν ἕκαστον τούτων, ὑποβάλλεται μετ' ἠτιολογημένης περὶ αὐτῶν ἐκθέσεως, ἐν ᾗ ἀναγράφεται κεχωρισμένως ἡ κατάστασις ἑνὸς ἑκάστου δάσους καὶ κατὰ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν ὃν φέρει τοῦτο εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, διακυπτούσης τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις του καὶ ἐγκρινόμενον ἢ τροποποιούμενον κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, τίθεται εἰς ἐφαρμογήν.

3. Τὸ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως διαρκούσης τῆς ἰσχύος του δύναται νὰ τροποποιηθῇ μόνον διὰ συντάξεως μονίμου ἢ προσωρινοῦ διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως διαχειρίσεως.

Διαχειριστικὸν ἔτος

Ἄρθρον 16.

Ἀπὸ ἀπόψεως διαχειρίσεως, τὸ δασικὸν ἔτος διά τε τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικὰ δάση ἄρχεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 30 Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Πίνακες ὑλοτομίας

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἀπόληψις καρπώσεων ἐπὶ τῶν δασῶν καθ' ὅλου, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἐνεργεῖται ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν ἐκθέσεις διαχειρίσεως κλπ. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων ὑλοτομίας, ἰσχυόντων διὰ περίοδον ἑνὸς μέχρι πέντε δασικῶν ἐτῶν καὶ ὑποβαλλομένων τὸ βραδύτερον μέχρι 15 Ἀπριλίου τοῦ προηγουμένου ἔτους, πρὸς τὸν Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Διεύθυνσιν Δασῶν.

Ἄρθρον 18.

Οἱ πίνακες ὑλοτομίας τῶν δημοσίων καὶ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου δασῶν εἰς ἃ ὑπάγονται καὶ ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν τυχὸν δουλεῖαι τρίτων, συντάσσονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασάρχου ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγκεκριμένων διαχειριστικῶν σχεδίων, ἐκθέσεων ἢ τοῦ προγράμματος ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν τοῦ ὑπ' αὐτὸν Δασαρχείου, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπιθεωρητὴν πρὸς θεώρησιν, ὑπὸ τούτου δὲ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας πρὸς ἔγκρισιν.

Οἱ ἐγκριθέντες πίνακες ὑλοτομίας, δημοσίων δασῶν δημοσιεύονται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν πινακίδα δημοσιεύσεως τοῦ γραφείου τοῦ ἁρμοδίου Δασαρχείου καὶ Δασονομείου καὶ κοινοποιεῖται ἀπόσπασμα αὐτῶν δι' ἕκαστον δάσος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ δάσος. Περίληψις τῶν πρὸς ἐμπορίαν καρπώσεων τῶν ἐγκρινομένων διὰ τῶν πινάκων ὑλοτομίας τῶν δημοσίων δασῶν, δημοσιεύεται ἅμα τῇ ἐγκρίσει των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 19.

Οἱ πίνακες ὑλοτομίας τῶν ἰδιωτικῶν καὶ συνδιοκτήτων ἢ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δασῶν, συντάσσονται κατὰ ἰδιοκτησίας ἢ συνιδιοκτησίας, ἢ προκειμένου περὶ δασῶν κατατετμημένων εἰς μικρὰς ἰδιοκτησίας δι' ὅλόκληρον τὸ δάσος, ὑπὸ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων ἢ τῶν νομίμων δικαιοδόχων των καὶ ὑποβάλλονται εἰς τριπλοῦν εἰς τὸν οἰκεῖον δασάρχην, ὅστις θεωρῶν ἢ τροποποιῶν τούτους ἁρμοδίως, συμφώνως πρὸς τὰ ἐγκεκριμένα διαχειριστικὰ σχέδια, ἐκθέσεις, τὸ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως ἢ καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα, ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δικαιούμενος νὰ προτείνῃ καὶ τὴν ἀπόρριψιν αὐτῶν.

Οἱ πίνακες οὗτοι κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ἐὰν ἐγκριθῶσι ὡς ἔχουσιν ἢ τροποποιημένοι, τίθενται εἰς ἐφαρμογήν.

Ὑποχρέωσις πρὸς ὑποβολὴν ἰδιαιτέρων πινάκων δὲν ὑφίσταται διὰ τὰ δάση δι' ἃ ἔχουσι συνταχθῇ διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις, ἐφ' ὅσον εἰς ταύτας ἔχει προσαρτηθῇ καὶ ἐγκριθῇ πίναξ τῶν ὑλοτομιῶν τῆς προσεχοῦς περιόδου, ὁπότε οὗτος ἰσχύει διὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐκθέσεως.

Δύο ἀντίγραφα τῶν ἐγκριθέντων πινάκων ὑλοτομίας ἐπιστρέφονται πρὸς τὸν ἁρμόδιον δασάρχην, ὅστις τὸ ἓν τούτων κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ὑποβαλόντα τοὺς πίνακας, κοινοποιῶν ἀν-

τίγραφον καὶ πρὸς τὸ ἁρμόδιον Δασονομεῖον, ἂν τὸ δάσος ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τοιούτου.

Ἄρθρον 20.

Εἰς δάση, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις εἶναι ἀσύμφορος, δὲν δύναται ν' ἀπολυφθῇ κατ' ἔτος πλέον τοῦ ἑνὸς λήμματος, εἰς δὲ τὰ περιοδικῶς ἐκμεταλλευόμενα τοιαῦτα, δι' ἑκάστην περίοδον λῆμμα ἀνώτερον τοῦ καθορισθέντος περιοδικοῦ λήμματος διὰ τοῦ σχετικοῦ διαχειριστικοῦ σχεδίου, τῆς διαχειριστικῆς ἐκθέσεως ἢ τοῦ προγράμματος ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν τοῦ Δασαρχείου.

Ὁσάκις ἡ ἰσχὺς τοῦ πίνακος ὑλοτομίας ἔχει καθορισθῇ διὰ περίοδον μεγαλυτέραν τοῦ ἔτους, καθ' ἕκαστον ἔτος δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀπόληψις ποσοῦ μεγαλυτέρου τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ ἔτος τοῦτο.

Ἐν περιπτώσει δὲ μόνον καθ' ἣν, διὰ τῶν συντελεσθεισῶν καθ' ἓν ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς περιόδου ταύτης καρπώσεων, δὲν ἐκαλύφθη τὸ ἐτήσιον λῆμμα, ὁ δασάρχης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ νομίμου δικαιοδόχου του δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἄδειαν διὰ τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τοῦ λήμματος ποσὸν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος τῆς περιόδου τῆς ἰσχύος τοῦ πίνακος.

Ἄρθρον 21.

Εἰς δάση ἀποτελοῦντα διανεμημένην ἰδιοκτησίαν ἰδιωτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ διεχείρισις γίνεται συνολικῶς δι' ὁλόκληρον τὸ δάσος κατὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος, συντάσσονται οἱ πίνακες ὑλοτομίας, καὶ αἱ ἐτήσιαι καρπώσεις ἐνεργοῦνται οὐχὶ κατὰ τεμάχια ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ κατὰ τμήματα τοῦ ὅλου δάσους, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διαχειριστικῆς ἐκθέσεως ἢ τοῦ προγράμματος ἐκμεταλλεύσεως.

Καὶ ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ὑψηλοῦ δάσους πρὸ πάσης ὑλοτομίας, ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ ὑλοτομητέου ἐτησίως τμήματος προσήμανσις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, δηλαδὴ εἴτε κατὰ περίπτωσιν σποραδικῆς ὑλοτομίας, εἴτε κατὰ τὴν περίπτωσιν ἀποψιλωτικῆς τοιαύτης, ἡ τοπικὴ δασικὴ ἀρχὴ συντάσσει εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου διαχειριστικοῦ ἔτους πίνακα, ἐμφαίνοντα τὰ ἐν τῇ ὑλοτομητέᾳ ἐκτάσει περιλαμβανόμενα τεμάχια ἰδιοκτησίας, τὸν ἰδιοκτήτην ἢ κάτοχον αὐτῶν καὶ τὸ ἐξ ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ὑλοτομητέον ποσόν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ πίνακος τούτου, οὗτινος ἀντίγραφον κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἁρμοδίας κοινότητος, ἐπιτρέπεται ὑπὲρ ἑκάστου τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων καὶ μόνων ὑπὲρ τούτων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν δικαιοδόχων, ἡ ὑλοτομία.

Διαχειριστικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἐντὸς τῶν δημοσίων καὶ μὴ δασῶν ἐνεργούμεναι δευτερεύουσαι καρπώσεις, αἵτινες δὲν προβλέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως καὶ πινάκων ὑλοτομίας καὶ ἰδίᾳ αἱ τοιαῦται καρπώσεις αἱ ἀφορῶσαι δασικὰ προϊόντα συλλεγόμενα ἢ ὑλοτομούμενα ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ κατὰ τὰς ὑποδείξεις ταύτης, ὡς τὰ ἀτελῶς ὑπὸ χωρικῶν συλλεγόμενα ἢ ὑλοτομούμενα καυσόξυλα, ἄνθη κλπ. ρυθμίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν περὶ διαχειρίσεως τῶν δασῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ ἄρθρου 61 κλπ. τοῦ δασικοῦ κώδικος, δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ Δασονόμου, ὅστις δικαιοῦται καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ ταύτας ἀπολύτως ἢ καὶ νὰ περιορίσῃ τὰς καρπώσεις αὐτὰς κατὰ τόπον, ποσόν, τρόπον καὶ χρόνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τρόπος ὑλοτομίας, συλλογῆς καὶ κατασκευῆς δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 23.

Οἱαδήποτε ὑλοτομία ξυλείας, συλλογὴ ἢ κατασκευὴ ἄλλων δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως ἐγκαταστάσεως καὶ πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ καθ' ὃν τρόπον ὁρίζουσιν οἱ προβλέποντες ταύτην πίνακες ὑλοτομίας, ἡ ἔκθεσις διαχειρίσεως, τὸ μόνιμον ἢ προσωρινὸν διαχειριστικὸν σχέδιον καὶ τὸ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως. Πρέπει δὲ κατὰ κανόνα νὰ ἐνεργῆται συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δασοκομίας καὶ δασοτεχνίας καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζηται ἀλλὰ καὶ νὰ διευκολύνηται πρὸ παντὸς ἡ φυσικὴ ἀναγέννησις καὶ ἀνανέωσις τοῦ δάσους, τῆς τεχνητῆς ἀναδασώσεως λαμβανομένης ὑπ' ὄψει μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς ὅλως περιστάσεις.

Ἄρθρον 24.

Γενικῶς ἡ φυσικὴ καὶ ἡ τεχνικὴ ἀναγέννησις καὶ ἀνανέωσις τῶν δασῶν τῆς διαχειριστικῆς μορφῆς τοῦ ὑψηλοῦ, συνθέτου καὶ πρεμνοφυοῦς δάσους, διενεργεῖται κυρίως κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Α. Εἰς τὰ ὑψηλὰ δάση.

Ἡ ἀναγέννησις τῶν δασῶν τούτων ἐπιδιώκεται, ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῶν συνιστώντων αὐτὰ δένδρων, τῆς μίξεως, τῆς ἡλικίας καὶ τῶν κλιματολογικῶν καὶ ἐδαφολογικῶν συνθηκῶν, διὰ τῶν ἰδιαζουσῶν πρὸς τὴν μορφὴν τοῦ ὑψηλοῦ δάσους μεθόδων ὑλοτομίας, ἤτοι τῆς κατ' ἐπιλογήν, τῆς σκιερᾶς, τῆς κατάλοιπος, τῆς κατὰ ζώνας καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, καὶ τῆς ἐκ τοῦ συστάδην ὑλοτομίας.

Β. Εἰς τὰ πρεμνοφυῆ δάση.

Εἰς τὰ δάση ταῦτα, ἡ ἀνανέωσις τῶν συστάδων, ἐπιδιώκεται κυρίως διὰ τῆς ἐκ τοῦ συστάδην ὑλοτομίας, σπανιώτατα δὲ καὶ ὅπου αἱ τοπικαὶ συνθῆκαι τὸ ἐπιβάλλουν, καὶ διὰ τῆς σποράδην ἢ κατὰ λόγχμας ὑλοτομίας.

Γ. Εἰς τὰ σύνθετα δάση.

Ἡ ἀνανέωσις καὶ ἀναγέννησις τῶν δασῶν τούτων, ἐπιδιώκεται, διὰ μὲν τὸν ἀνώτερον ὄροφον, διὰ τῶν μεθόδων ὑλοτομίας τῶν προσαρμοζομένων διὰ δάση τῆς διαχειριστικῆς μορφῆς τοῦ ὑψηλοῦ δάσους, καὶ διὰ τὸν ὑπώροφον, τῶν μεθόδων ὑλοτομίας τῶν προσαρμοζομένων διὰ δάση πρεμνοφυοῦς μορφῆς.

Εἰδικῶς δὲ ἡ ὑλοτομία εἰς τὰ δάση τῶν τριῶν διαχειριστικῶν μορφῶν, διενεργεῖται κατὰ τὰς εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον λεπτομερέστερον ἀναφερομένας μεθόδους ὑλοτομίας.

Ὑλοτομία ὑψηλῶν ἀνομηλίκων δασῶν.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ὑλοτομία ξυλείας ἐντὸς τῶν ὑψηλῶν ἀνομηλίκων δασῶν γίνεται κατ' ἐπιλογὴν καὶ κατόπιν προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων δένδρων, ἀπαγορευομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐκ τοῦ συστάδην ὑλοτομίας.

Ἡ προσήμανσις ἐνεργεῖται διὰ μὲν τὰς πρὸς ἐμπορίαν ὑλοτομίας αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ δασάρχου, ἂν οὗτος εἶναι ἐπιστήμων δασολόγος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου ὑπὸ τοῦ δασονόμου ἢ ἀρχιφύλακος δασῶν. Διὰ δὲ τὰς ὑλοτομίας, τὰς ἀφορώσας ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ἡ προσήμανσις γίνεται καὶ ὑπὸ τοῦ δασονόμου ἢ ἀρχιφύλακος δασῶν ἢ ἁρμοδίου δασοφύλακος. Προσημαίνονται δὲ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου, κατὰ προτίμησιν μὲν οἱ ξηροὶ ἢ βεβλαμένοι κορμοί, ἐφ' ὅσον δύνανται οὗτοι ν' ἀποδώσωσι χρήσιμον ξυλείαν καὶ δὲν

είναι κατὰ τὸ πλεῖστον σεσηπότες, καὶ οἱ πολυέλαιοι, μετὰ τούτους δὲ τὰ ὥριμα πρὸς ὑλοτομίαν δένδρα, ἤτοι τὰ δένδρα, ὧν ἡ μὲν καθ' ὕψος καὶ ἰδίως κατὰ πάχος προσαύξησις ἔχει μειωθῇ ἐπαισθητῶς, ἡ δὲ κόμη παρουσιάζει καταφανῆ σημεῖα παρακμῆς, καὶ τῶν ὁποίων ἑπομένως ἡ περαιτέρω ἐν τῷ δάσει παραμονὴ εἶναι οἰκονομικῶς ἀσύμφορος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

Ἐκ τῶν μεσηλίκων δένδρων ἐπιτρέπεται ἡ προσήμανσις μόνον ἐκείνων, ἅτινα εὑρίσκονται εἰς λίαν πεπυκνωμένας συστάδας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ταῦτα πλεονάζουν κατ' ἀναλογίαν τῶν δένδρων τῶν ἄλλων ἡλικιῶν καὶ εἰς τὰς ὁποίας ὡς ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς πυκνότητος παρακωλύεται ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς δένδρων, προσημαινομένων κατὰ προτίμησιν τῶν στρεβλῶν, τῶν βεβλαμμένων, τῶν ἀνὰ δύο συμπεφυκότων ἢ τῶν ὑπολειπομένων κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν κορμῶν, ὧν ἡ κόμη εἴτε περιεπλάκη εἰς ἄλλα γηραιότερα καὶ ὑγιᾶ δένδρα καὶ δὲν αὐξάνεται πλέον, εἴτε παρακωλύει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὑγιεστέρων, εὐθυκορμοτέρων καὶ χρησιμωτέρων γειτονικῶν δένδρων.

Ὑλοτομία ὑψηλῶν ὁμηλίκων δασῶν.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἀπόληψις ξυλείας ἐντὸς τῶν ὑψηλῶν ὁμηλίκων δασῶν ἢ τῶν ἐχόντων ὄψιν ὁμηλίκου δάσους ἀνομηλίκων τοιούτων, λαμβάνει χώραν κατὰ τὰς ἑξῆς δύο περιπτώσεις:

Α) Ἐπὶ ἐνδιαμέσων καρπώσεων, ἤτοι καθαρισμοῦ ἢ δενδραραιώσεως πυκνῶν καὶ νεαρῶν συστάδων.

Ἡ ἀραίωσις ἢ ὁ καθαρισμὸς λίαν πεπυκνωμένων νεαρῶν ἢ μέσης ἡλικίας συστάδων, διενεργεῖται ὑλοτομουμένων τῶν ξηρῶν ἢ καταπιεζομένων καὶ τεινόντων πρὸς ἀποξήρανσιν, τῶν μὴ ὑγιῶν ἢ στρεβλῶν δένδρων καὶ τῶν ὑπολειπομένων κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐν γένει τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἀσθενεστέρας κλάσεις κορμῶν, πρὸς ἐπιτυχίαν κανονικῆς πυκνότητος, καὶ

Β) Ἐπὶ τελικῶν καρπώσεων ὡρίμων συστάδων.

Αἱ τελικαὶ ὑλοτομίαι τῶν ὡρίμων συστάδων, τῶν ἀποβλεπουσῶν δηλαδὴ εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀπόληψιν τῆς ξυλώδους μάζης καὶ ἀναγέννησιν ὁλοκλήρων τμημάτων τοῦ δάσους, διενεργοῦνται ὑλοτομουμένων τῶν δένδρων, τῶν ὁποίων ἡ προσαύξησις τῆς μάζης, ἢ ἐπὶ τῶν δασῶν ἐκ πεύκης ἡ εἰς ρητίνην παραγωγὴ ἐμειώθη ἐπαισθητῶς καὶ τῶν ὁποίων κατ' ἀκολουθίαν ἡ περαιτέρω διατήρησις ἀποβαίνει οἰκονομικῶς ἀσύμφορος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ πρόοδος τῆς τοιαύτης ὑλοτομίας δέον νὰ παρακολουθῇ τὴν πρόοδον τῆς φυσικῆς ἀναγεννήσεως τῶν συστάδων, ἀπαγορευομένης τῆς ἀποψιλώσεως τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τῶν ὡρίμων δένδρων πρὶν ἢ καλυφθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τοῦτο αὐτὰ ἔδαφος τοῦ δάσους διὰ νεφύτων.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ταύτης περιπτώσεως ἡ ὑλοτομία ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Κατὰ πᾶσαν ὅμως περίπτωσιν καὶ ἐπὶ τῶν ὁμηλίκων ἢ κατὰ προσέγγισιν ὁμηλίκων δασῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ὑλοτομία μόνον κατόπιν προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων δένδρων, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ καθαρισμοῦ ἢ ἀραιώσεως νεαρῶν συστάδων ὑψηλοῦ δάσους, ὁπότε ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται ἄνευ προσημάνσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὰς ὁδηγίας εἰδικοῦ δασικοῦ ὀργάνου.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ὑλοτομία τῶν δένδρων εἰς τὰ ὑψηλὰ δάση γίνεται κατὰ πρατίμησιν καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, διὰ πρίονος ἐν συνδυασμῷ πρὸς χρῆσιν τοῦ πελέκεως, οὐχὶ δὲ διὰ μόνου τοῦ πελέκεως, τοῦτο ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους ὕψος τῆς τομῆς τῶν δένδρων, δέον νὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν διάμετρον τοῦ ὑλοτομουμένου κορμοῦ, οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν 0.50 τοῦ μέτρου, ὑποκειμένου ἐν περιπτώσει παραβάσεως τοῦ ὑλοτόμου εἰς πληρωμὴν δικαιώματος τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν μάζαν τοῦ ἐναπολειπομένου καθ' ὑπέρβασιν τμήματος τοῦ πρέμνου, ἐπὶ δημοσίων δὲ δασῶν τοῦ ἀναλογοῦντος μισθώματος.

Ἐπὶ ἐπικλινοῦς ἐδάφους ἡ κατάρριψις τῶν δένδρων δέον νὰ γίνεται πρὸς τὰ ἄνάντη, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει πρὸς κατεύθυνσιν καὶ κατὰ τρόπον μὴ προκαλοῦντα ζημίας εἰς τὰ λοιπὰ δένδρα τοῦ δάσους.

Πρὸ τῆς καταρρίψεως τῶν δένδρων ἀφαιροῦνται ἐξ αὐτῶν διὰ πελέκεως ἢ πρίονος τόσοι κλῶνοι, ὥστε διὰ τῆς πτώσεως αὐτῶν νὰ μὴ προξενῆται βλάβη εἰς τὰ παρακείμενα ἢ ὑποκείμενα δένδρα ἢ τὰ νεόφυτα.

Οἱ κορμοὶ τῶν ὑλοτομουμένων δένδρων τεμαχίζονται ἐπὶ τόπου πρὸ τῆς μεταφορᾶς διὰ πρίονος, ἡ δὲ μεταφορὰ ἐνεργεῖται, εἰ δυνατόν, διὰ συρτῶν ἢ ξυλοδρόμων, κατασκευαζομένων ἐκ τῶν ἰδίων τεμαχίων τῶν κορμῶν, ἢ καὶ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου, μὴ ἐπιφέροντος ἐπίσης βλάβην εἰς τὰ ἐναπολειπόμενα δένδρα τοῦ δάσους.

Οἱ ὑλοτόμοι ἢ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ κατεργάζωνται ὁλόκληρον τὴν χρήσιμον μάζαν τῶν ὑλοτομουμένων δένδρων, ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς καταλογισμὸν τοῦ φόρου τῶν ἐγκαταλειπομένων χρησίμων ὑπολειμμάτων, προκειμένου δὲ περὶ δημοσίων δασῶν καὶ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἀναλογοῦντος μισθώματος.

Ὑλοτομία πρεμνοφυῶν δασῶν.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὰ πρεμνοφυῆ χθαμαλὰ ἢ καὶ θαμνώδη δάση τῆς ὀρεινῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Μακεδονίας ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται ἐκτοῦ συστάδην, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε τῆς πραγματικῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς ἐπὶ τῆς οὕτω ὑλοτομουμένης ἐκτάσεως, καὶ ἐπὶ συνεχοῦς ἐκτάσεως ἀποτελούσης συνέχειαν τῆς ὑλοτομηθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπιφανείας καὶ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς προσδιορισμένης φορᾶς τῶν ὑλοτομιῶν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζωσιν εἰδικῶς οἱ πίνακες ὑλοτομίας ἢ διατάξη τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἢ πρόκειται περὶ δάσους προστατευτικοῦ, ὁπότε ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἡ ἐκρίζωσις ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἐκριζώσεως θάμνων ἐκ δασικῶν ἐκτάσεων χαρακτηριζομένων ὡς βοσκοτόπων.

Διὰ τὴν λοιπὴν Ἐπικράτειαν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῶν πρεμνοφυῶν δασῶν ἡ ἐκ τοῦ συστάδην ὑλοτομία, μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον δύνανται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ φυσικὴ διὰ πρεμνοβλαστημάτων ἀνανέωσις τοῦ δάσους μετὰ τὴν ὑλοτομίαν διὰ τῆς πραγματικῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς. Ἄλλως ἐνεργεῖται ἡ ὑλοτομία κατὰ μικρὰ τμήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 40 τετραγωνικὰ μέτρα ἢ καὶ κατὰ στενὰς λωρίδας ἢ καὶ σποραδικῶς ὑλοτομουμένων τῶν σεσηπότων, ὑπερηλίκων ἢ στρεβλῶν ἢ βεβλαμμένων καὶ ἀκαταλλήλων πρὸς παραγωγὴν χρησίμου ξυλείας μερῶν τῆς θαμνώδους συστάδος.

Κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ὑλοτόμου ἐν τῷ τόπῳ τῆς ὑλοτομίας, γίνεται καθοριζομένης καὶ ὑποδεικνυομένης τῆς πρὸς ὑλοτομίαν προωρισμένης ἐκτάσεως καὶ ἀναγραφομένων ρητῶς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἐγκαταστάσεως τῶν ὅρων, καθ' οὓς θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ὑλοτομία.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συστάδην ὑλοτομίαν ἐντὸς πρεμνοφυῶν δασῶν, ὁ Δασάρχης ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἀστυνομικὴν διάταξιν ἀπαγορεύουσαν τὴν βοσκὴν τοὐλάχιστον τῶν αἰγῶν, ἐντὸς τῆς ὑλοτομηθείσης ἐκτάσεως ἐπὶ μίαν δεκαετίαν.

Τὸ ἐκ τῆς ὑλοτομίας τῶν πρεμνοφυῶν δασῶν προκῦπτον ξυλῶδες ὑλικόν, διαχωρίζεται μετὰ προσοχῆς εἰς κατηγορίας. Καὶ τὸ μὲν λοιπὸν μέρος διατίθεται πρὸς συλλογὴν καυσοξύλων, κατασκευὴν ἀνθράκων κλπ., κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πίνακος ὑλοτομίας κλπ., τὸ δὲ μέρος τούτου, ὅπερ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς παραγωγὴν χρησίμου ξυλείας, τίθεται κατὰ μέρος καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν σχετικὴν κατεργασίαν ἂν ὁ ὑλοτόμος ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἀποδείξεις καταβολῆς μισθώματος ἢ δι-

καιώματος διὰ χρήσιμον ξυλείαν. Εἰδικώτερον δέ, προκειμένου μὲν περὶ Δημοσίων δασῶν, παραλαμβάνεται ἡ ἐπὶ τῇ βάσει δελτίου προμετρήσεως, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δασικοῦ ὀργάνου προκύπτουσα χρήσιμος ξυλεία παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς ὑλοτομίας ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Ἂν ἡ τοιαύτη ὑλοτομία ἐνεργῆται ἐντὸς δάσους εὑρισκομένου ὑπὸ τὴν διαχείρισιν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἐὰν μὲν ἡ ὑλοτομία ἐνεργῆται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ διακατόχου, παραλαμβάνεται ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ καταβολῇ τῶν διὰ ξυλείαν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἂν δὲ παρ' ἐνοικιαστοῦ παραλαμβάνεται παρὰ τούτου ἐὰν ὑπάρχῃ συγκατάθεσις τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ διακατόχου, καὶ εἰς τὰς δύο ὅμως περιπτώσεις τὸ ποσὸν τῆς οὕτω ἐπιλεγομένης ξυλείας ἐκπίπτεται ἀπὸ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγκεκριμένου λήμματος, ἐὰν μάλιστα τοῦτο ἔχῃ καθορισθῇ κατὰ ποσὸν καὶ οὐχὶ κατ' ἔκτασιν.

Ἂν, προκειμένου περὶ τοιαύτης ὑλοτομίας ἐντὸς πρεμνοφυοῦς δάσους ἢ καὶ ἐντὸς ἄλλων, ἄλλης μορφῆς δασῶν, προβλέπεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν πινάκων ὑλοτομίας ἡ παραγωγὴ χρησίμου ξυλείας καὶ συγχρόνως ἀνθρακοποιΐα ἢ συλλογὴ καυσοξύλων ἐκ τοῦ ἀχρήστου πρὸς παραγωγὴν χρησίμου ξυλείας ὑλικοῦ, ἢ ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας τῆς χρησίμου ξυλείας, αἱ ἀποδείξεις ὑλοτομίας δέον νὰ ἐκδίδωνται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ ξυλείαν ἀφ' ἑνὸς καὶ δι' ἄνθρακας ἢ καυσόξυλα ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τὴν τοιαύτην ἀναλογίαν, ὥστε ἡ ἀνθρακοποιΐα ἢ ἡ συλλογὴ τῶν καυσοξύλων νὰ παρακολουθῇ τὴν ὑλοτομίαν τῆς χρησίμου ξυλείας.

Ἐὰν κατὰ τὴν ὑλοτομίαν πρεμνοφυοῦς δάσους τὸ ξυλῶδες ὑλικὸν εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἀκατάλληλον πρὸς παραγωγὴν χρησίμου ξυλείας, ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς ἀνθρακοποιΐαν ἢ συλλογὴν καυσοξύλων χρησιμοποίησις μόνον τῶν κλάδων τῶν φυομένων χονδρῶν δένδρων, ὁ δὲ ὑλοτόμος ἢ ἐνοικιαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ χρησιμοποιῇ ὁλόκληρον τὸν κορμὸν τῶν δένδρων τούτων, τεμαχίζων αὐτὸν διὰ τοῦ πελέκεως ἢ καὶ δυναμίτιδος ὁσονδήποτε χονδρὸς καὶ ἂν εἶναι οὗτος, ἄλλως καταλογίζεται μὲ τὸ ἀναλογοῦν δικαίωμα ἢ μίσθωμα τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς ἂν τὰ δένδρα ταῦτα ὄντα κουφαλερὰ καὶ σεσηπότα εἶναι ἀκατάλληλα πρὸς παραγωγὴν καυσοξύλων ὡς καὶ ξυλανθράκων.

Ἄρθρον 29.

Εἰς τὰ πρεμνοφυῆ, χθαμαλὰ καὶ θαμνώδη δάση κατὰ τὴν ὑλοτομίαν γίνεται χρῆσις πελέκεων, πριόνων καὶ κλαδευτήρων διὰ τὰ λεπτότερα στελέχη καὶ κατὰ τρόπον ὥστε πρὸς ἀποκοπὴν τοῦ στελέχους νὰ ἐπιτυγχάνηται μία ἐν αἷα ἐπίπεδος καὶ λεία ἐντομή, οὐχὶ δὲ ἐντομὴ ἀκανόνιστος ἢ μὲ δύο κόψεις.

Ὑλοτομία συνθέτων δασῶν.

Ἄρθρον 30.

Προκειμένου περὶ ἐγκαταστάσεως ὑλοτόμων καὶ ὑλοτομίας εἰς σύνθετα δάση, ἐφαρμόζεται διὰ τὸ ὑψηλὸν ἢ πρεμνοφυὲς μέρος αὐτῶν ὅ,τι διὰ τὴν ὑλοτομίαν εἰς ὑψηλὰ ἢ πρεμνοφυῆ δάση ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι καθορίζεται.

Ὑλοτομία προστατευτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 31.

Ἐντὸς τῶν προστατευτικῶν δασῶν οἱασδήποτε μορφῆς ἀπαγορεύονται ὑλοτομίαι διασπῶσαι τὴν συνοχὴν τῶν συστάδων καὶ ἀπογυμνοῦσαι τὸ ἔδαφος.

Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς ταῦτα, ἐὰν μὲν εἶναι ὑψηλά, μόνον ἡ σποράδην ὑλοτομία κατόπιν προσημάνσεως, ἐὰν δὲ εἶναι χθαμαλά, ἡ κατὰ μικρὰ τμήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 40 τετραγωνικὰ μέτρα ἢ κατὰ στενὰς λωρίδας παραλλήλους πρὸς τὰς ἰσοϋψεῖς καμπύλας τοῦ ἐδάφους.

Ὡς προστατευτικὰ χαρακτηρίζονται :

1) Τὰ ἐπὶ κατωφερειῶν δάση, ἅτινα προστατεύουσι τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔδαφος.

2) Τὰ χρησιμεύοντα πρὸς προστασίαν τοῦ ἐδάφους τῶν ὑπκειμένων αὐτῶν τόπων κατὰ τῶν καταπτώσεων χιόνος, χωμάτων ἢ λίθων ἢ κατὰ τῆς παρασύρσεως τοῦ χώματος ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν κλιτύων. Ἐπίσης δὲ τὰ δάση, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν ἀνωτέραν ζώνην τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπὶ τῶν ὀρέων.

3) Τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἐδάφους κατὰ τῶν πλημμυρῶν ἢ τῶν ὑψηλῶν χειμάρρων καὶ ποταμῶν, ἐπίσης δὲ τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν προστασίαν τῶν παραλίων κατὰ τῶν ὑποθαλασσίων διαβρώσεων καὶ ἀμμοχωσιῶν, ὡς τοιαῦτα δὲ χαρακτηρίζονται ὅλαι αἱ δασικαὶ συστάδες καὶ τὰ τμήματα, τὰ κείμενα ἐπὶ τῶν ὀχθῶν ἢ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης ἢ τῶν ποταμῶν καὶ ρευμάτων ἐπὶ ζώνης πλάτους 50 μέτρων καὶ

4) Τὰ προστατευτικὰ πηγῶν, ρευμάτων, ὁδῶν, σιδηροδρόμων ἢ κατωκημένων τόπων καὶ τὰ παρακείμενα τοπεῖα ἱστορικῆς ἀξίας, ἱδρυμάτων ἢ μνημείων τῆς ἀρχαίας ἢ συγχρόνου τέχνης καὶ λουτροπόλεων ἢ ἀσκληπιείων.

Ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ ἀναβασώσεως αὐτῶν, δύναται ὁ ἁρμόδιος δασάρχης νὰ ἐκδώσῃ, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, ἀστυνομικὴν διάταξιν, ἀπαγορεύουσαν πᾶσαν ξύλευσιν, καλλιέργειαν καὶ βοσκὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Προσήμανσις ὑλοτομητέων δένδρων.

Ἄρθρον 32.

Ἡ προσήμανσις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων ἐνεργεῖται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δι' εἰδικῆς δασικῆς σφύρας, φερούσης ἐντὸς κύκλου τὸ γράμμα Υ, ἢ διὰ σφύρας ἐκ τῶν ἐν χρήσει διὰ τὴν σφράγισιν τῆς διὰ τὸ ἐμπόριον ξυλείας.

Ἡ ἀποτύπωσις τῆς σφραγίδος ταύτης γίνεται οὐχὶ ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἀρκούντως βαθείας ἐντομῆς τοῦ σαμφοῦ τοῦ ξύλου, γινομένης διὰ τοῦ πελέκεως λίαν ἐμφανῶς καὶ εἰς σημεῖόν τι τοῦ προσημαινομένου κορμοῦ, κείμενον παρὰ τὴν ρίζαν καὶ κάτωθεν τῆς τομῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διακρίνηται εὐκρινῶς ἐπὶ τοῦ ἐναπολειφθησομένου πρέμνου. Ὁ μέλλων νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ὑλοτομίαν ὑλοτόμος, ἢ ἐνοικιαστής, παρισταμένος κατὰ τὴν σφράγισιν τῶν ὑλοτομητέων κορμῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ ὥστε ἡ προσήμανσις νὰ ἐνεργηθῇ ὅσον οἷόν τε εὐκρινέστερον καὶ ἀρτιώτερον. Ἡ κατὰ τὴν ὑλοτομίαν, ἢ μετὰ ταῦτα βεβαίωσις τῆς ὑπάρξεως ἐν τῷ δάσει πρέμνων μὴ φερόντων τὴν σφραγῖδα ταύτην συνεπάγεται πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν παινικὴν καταδίωξιν τοῦ ὑλοτόμου καὶ τὴν κατάσχεσιν τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν παραχθέντων ἐκ τῶν ἀπροσημάντως ὑλοτομηθέντων δένδρων.

Ἡ προσήμανσις τῶν ὑλοτομητέων κορμῶν, δέον νὰ γίνηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» καὶ τοῦ Κεφαλαίου Β' τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῶν ἐκθέσεων διαχειρίσεως, πινάκων ὑλοτομίας κλπ. Τὴν περὶ τούτου δ' εὐθύνην ὑπέχει ὁ ἀνώτερος ἢ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐνεργούντων τὴν προσήμανσιν ὑπαλλήλων.

Διὰ τὴν ἐξαγωγὴν καυσοξύλων καὶ ξυλανθράκων ἐκ τῶν ὑψηλῶν δασῶν, προσημαίνονται σποραδικῶς μόνον ὑπερήλικα δένδρα, τῶν ὁποίων ἡ ξυλεία δὲν εἶναι τεχνικῶς χρησιμοποιήσιμος.

Πάντως προκειμένου περὶ οἱασδήποτε ὑλοτομίας οἱουδήποτε ὑψηλοῦ ἢ τοῦ ἀνωτέρου ὀρόφου συνθέτου δάσους, προσημαίνονται ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως διατάξῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἢ ὁρίζεται ἐν τῇ ἐφαρμοζομένῃ διαχειριστικῇ ἐκθέσει, δένδρα μὲ στηθιαίαν διάμετρον ἀνωτέραν τῶν 0.35, τοῦ προσημαίνοντος ὑπαλλήλου, δυναμένου νὰ προσημάνῃ καὶ δένδρα μικροτέρας διαμέτρου ἀλλὰ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην καὶ ὑπὸ ὅρον, ὅπως εἰς ἴδιον πρωτόκολλον ἢ ἔκθεσιν ἀναφέρῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας τοὺς λόγους οἱ

οποίας έπεισαν τον υπάλληλον περί της αναγκης τοιαύτης προσημάνσεως.

Κατά την ενέργειαν των προσημάνσεων συντάσσεται πρακτικόν εις ο επισυνάπτεται πίναξ παχυμετρήσεως, εις ον αναγράφονται όλα τα προσημανθέντα δένδρα κατά διαβαθμίσεις πάχους καθώς και η μάζα των δένδρων εκάστης διαβαθμίσεως πάχους, υπολογιζομένη επί τη βάσει μαζοπινάκων ή μορφαριθμών, ως και η συνολική μάζα των προσημανθέντων δένδρων. Το τε πρακτικόν προσημάνσεως, καθώς και ο πίναξ παχυμετρήσεως των προσημανθέντων δένδρων υπογράφεται υπό τε του ενεργούντος την προσήμανσιν και των συμπραττόντων δασικών οργάνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Δασικαί Αστυνομικαί Διατάξεις ισχύουσαι κατά τας υλοτομίας των δημοσίων και ιδιωτικών δασών.

Περί εγκαταστάσεως υλοτομιών.

Άρθρον 33.

1) Απαγορεύεται η κατ' αρέσκειαν και αυτοβούλως εγκατάστασις των υλοτόμων εντός των δημοσίων δασών, καθώς και των υπό την κυριότητα ή διακαταχήν δήμων και κοινοτήτων μοναστηρίων ή άλλων νομικών ή φυσικών προσώπων διατελούντων δασών προς έναρξιν της υλοτομίας, ή εξακολούθησιν ταύτης. Οι υλοτόμοι ή οι ενοικιασταί της άπολήψεως δασικών προϊόντων εγκαθίστανται εις τον τόπον της υλοτομίας αυτοπροσώπως, εί δυνατόν, υπό του αρμοδίου δασάρχου, δασονόμου ή του αρμοδίου υλωρού, κατά προτίμησιν του αρχιφύλακος δασών.

2) Η εγκατάστασις της υλοτομίας γίνεται εντός των ορίων των δασικών θέσεων του πίνακος υλοτομίας εις το πυκνότερον και ωριμώτερον προς υλοτομίαν μέρος αυτών, και εν συνεχεία προς την κατά το παρελθόν γενομένην τυχόν εν τη αυτή θέσει υλοτομίαν, ίνα ούτως αποτελεσθή συνέχεια υλοτομιών εν τω δάσει προς όφελος της διαχειρίσεως και αναγεννήσεως ή αναπλάσεως αυτού, εκτός αν εγένετο κακώς ή πρότερον ενεργηθείσα υλοτομία και επιβάλλεται αλλαγή της άφετηρίας ή διευθύνσεως αυτής, όπότε γίνεται περί τούτων μνεία εις το σχετικόν πρωτόκολλον εγκαταστάσεως, εις τας περιστάσεις καθ' ας συντάσσεται τοιούτον.

Άρθρον 34.

1) Διά την εγκατάστασιν των υλοτόμων εις τα υλοτομούμενα δάση, δημόσια ή ιδιωτικά, συντάσσεται υπό της αρμοδίας Δασικής Αρχής, πρωτόκολλον εγκαταστάσεως, όπερ υπογράφεται και υπό των εγκαθισταμένων ενοικιαστών υλοτόμων και περιλαμβάνει το όνομα του δάσους, την υλοτομηθησομένην δασικήν θέσιν, το είδος των υλοτομουμένων δένδρων, τον αριθμόν τούτων και τον όγκον προκειμένου περί υλοτομίας ξυλείας, το είδος δε και ποσόν προκειμένου περί των άλλων δασικών προϊόντων, ως ξυλανθράκων, καυσοξύλων κλπ. τον τρόπον της υλοτομίας και εν γένει πάν απαραίτητον στοιχείον.

2) Το πρωτόκολλον εγκαταστάσεως ισχύει δι' όλην την διάρκειαν του διαχειριστικού έτους ή της μισθώσεως και λήγει εύθυς ως ο ενοικιαστής υλοτόμος, αποκομίσει εκ του δάσους άπαντα τα ενοικιασθέντα δασικά προϊόντα, τα οποία εδικαιούτο να υλοτομήση, κατασκευάση ή συλλέξη.

3) Υλοτομίαι γενόμεναι κατά παράβασιν των ανωτέρω διατάξεων του παρόντος άρθρου θεωρούνται ως παρανόμως και εν αγνοία της δασικής αρχής ενεργηθείσαι, οι δε ενεργήσαντες ταύτας υλοτόμοι υπόκεινται εις ποινικήν καταδίωξιν και τα παρανόμως παραχθέντα δασικά προϊόντα δημεύονται και κατάσχονται.

Υλοτομία εκριζωθέντων και κατακειμένων δένδρων.

Άρθρον 35.

1) Δένδρα καταρριφθέντα ή εκριζωθέντα υπό του ανέμου ή της χιόνος ή αποξηρανθέντα δι' οιονδήποτε λόγον και δυνάμενα ν' αποδώσωσι χρήσιμον ξυλείαν πρέπει να συμπεριλαμβάνωνται και ορίστανται κατεργασίαν κατά προτίμησιν εις τας εν τη θέσει ένθα ταύτα κείνται ενεργουμένας υλοτομίας, εμπορευσίμου ή δι' ατομικάς ανάγκας των κατοίκων προσωρισμένης ξυλείας, γενομένης περί τούτου μνείας εν τω πρωτοκόλλω εγκαταστάσεως των υλοτομιών τούτων, και τότε μόνον επιτρέπεται η υλοτομία και κατεργασία και άλλων ίσταμένων δένδρων, προς συμπλήρωσιν του υλοτομητέου ποσού, εννοείται κατόπιν προσημάνσεως, όταν η μάζα των κατακειμένων ή ξηρών δένδρων δεν αρκεί να καλύψη το ορισθέν προς υλοτομίαν ποσόν.

2) Τη ευθύνην διά την τυχόν εγκατάλειψιν εν τω δάσει τοιούτων δένδρων αχρησιμοποιήτων φέρει ο ενεργήσας την εγκατάστασιν των υλοτομιών τούτων υπάλληλος.

3) Εάν όμως τοιαύτα κατακείμενα ή ξηρά δένδρα ευρίσκωνται εντός δάσους εν ω αύθεμία κανονική υλοτομία ενεργείται ή πρόκειται να ενεργηθή, ο συναντών ταύτα κατά την εν τω δάσει περιοδείαν του δασικός υπάλληλος όφείλει να συντάξη δελτίαν καταμετρήσεως αυτών και να αποστείλη τούτο προς τον δασάρχην. Ούτος δέ, εάν μεν το δελτίον περιέρχεται εις χείρας του κατά το τέλος του διαχειριστικού έτους, έγγράφει την δασικήν θέσιν, εν ή τα δένδρα κείνται, εις τους πίνακας υλοτομίας της προσεχούς δασικής περιόδου δι' ανάλογον ποσόν υλοτομίας, εάν δε τούτο συμβαίνη πρό, τερον, τότε ενεργεί τα δέοντα προς διάθεσιν του αποκλειστικού δικαιώματος της απολήψεως αυτών διά δημοπρασίας κατόπιν πάντοτε εγκρίσεως του Υπουργείου της Γεωργίας και της αρμοδίας αρχής, αν πρόκειται περί δάσους κοινοτικού, μοναστηριακού, αγαθοεργού ιδρύματος κλπ. Όταν δε πρόκειται περί δάσους ευρισκομένου υπό την κυριότητα ή διακατοχήν ιδιώτου, άπλως είδοποιείται ούτος.

Αδέσποτος ξυλεία

Άρθρον 36.

Τα εντός δασών δημοσίων ή μη αδέσποτα δασικά προϊόντα, ήτοι τα εγκαταλελειμμένα και των οποίων η προέλευσις δεν δύναται να δικαιολογηθή διά νομίμων εγγράφων, ως αποδείξεων καταβολής δικαιώματος ή μισθώματος κλπ. εκποιούνται υπό της αρμοδίας δασικής αρχής διά πλειοδοτικής δημοπρασίας αφού προηγουμένως καταμετρηθούν κατ' είδος, όγκον ή βάρος.

Η εκποίησις γίνεται συνολικώς και επί τη βάσει του πρωτοκόλλου προκαταμετρήσεως, το δε εκπλειστηρίασμα εάν μεν πρόκειται περί δημοσίου δάσους εισάγεται ολόκληρον εις το δημόσιον ταμείον, των τυχόν εξόδων συγκεντρώσεως προς φύλαξιν αυτών και αποθηκεύσεως, βαρυνόντων τον πλειοδότην, εάν δε πρόκειται περί δάσους δημοτικού, κοινοτικού, μοναστηριακού ή εις αγαθοεργά ιδρύματα ή ιδιώτας ανήκοντος, τότε εκ του εκπλειστηριάσματος μόνον το αναλογούν νόμιμον δικαίωμα του δημοσίου εισάγεται εις το δημόσιον ταμείον ως τακτικόν έσοδον, το δε υπόλοιπον παρακατατίθεται εις το δημόσιον ταμείον εις πίστωσιν του οικείου δασοκτήμονος ή επί νομίμω αποδείξει παραδίδεται εις αυτόν, μάλιστα εάν πρόκειται περί ιδιώτου δασοκτήμονος.

Προκειμένου περί βεβαιώσεως και εκποιήσεως αδεσπότων δασικών προϊόντων εκ δασών δημοτικών, κοινοτικών, μοναστηριακών ή εις αγαθοεργά ιδρύματα ή ιδιώτας ανηκόντων είδοποιείται περί τούτου και επί αποδείξει υπό του Δασαρχείου ο ιδιοκτήτης, ίνα κάμη τας τυχόν ενστάσεις του εις το

Δασαρχείον ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ παραστῇ ὁ ἴδιος κατὰ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν αὐτῶν.

Ἐὰν ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις ἤθελε καταστῇ ἀδύνατος, λόγῳ ἐλλείψεως προσφορῶν, τὰ προϊόντα ταῦτα, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 46 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Ν. Διατάγματος, διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἐν τῇ ἰσχυούσῃ διατιμήσει ἀναγραφομένου μισθώματος, ἢ ἂν προέρχωνται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσχυούσης διατιμήσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακάτοχον τοῦ δάσους κατὰ τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ ὁριζόμενα. Ἐὰν δὲ τὰ προϊόντα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν οὔτε διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, καταστρέφονται δι' οἱουδήποτε μέσου.

Ἡ ἐκποίησις τῶν ἀδεσπότων τούτων δασικῶν προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Συλλογὴ καὶ ὑλοτομία καυσοξύλων

Ἄρθρον 37.

1. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 § 1 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Ν. Διατάγματος, ὡς καύσιμος ὕλη χαρακτηριζόμενα καυσόξυλα, λόγῳ προελεύσεως καὶ τρόπου ἀπολήψεώς των ἐκ τῶν δασῶν, διακρίνονται πρῶτον εἰς τοιαῦτα ἀπολαμβανόμενα διὰ συλλογῆς ἐκ δένδρων ξηρῶν, κατακειμένων, σκολιῶν κλπ. ἢ ἀκόμη καὶ ἐκ δένδρων κατακειμένων, στρεβλῶν κλπ., ἀλλὰ διατελούντων ὅμως ἐν χλωρᾷ καταστάσει, καὶ δεύτερον εἰς καυσόξυλα ἀπολαμβανόμενα ἐκ τῶν δασῶν, δι' ὑλοτομίας ἱσταμένων καὶ χλωρῶν δένδρων.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 καὶ τὸν ὑπὸ τῆς πρώτης περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου καθορισθέντα τρόπον ἀπολήψεως, ἐπιτρέπεται συλλογὴ καυσοξύλων εἰς πάντα τὰ δάση ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα ἐκπληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος καὶ εἰς πᾶσαν ἐπιχήν, ἀλλὰ πάντως μόνον ἐκ δασικῶν θέσεων καθοριζομένων ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ μελετῶν ἢ ἐκθέσεων διαχειρίσεως κλπ. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν τοιαῦται θέσεις δὲν ἔχουν καθορισθῇ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. ἢ δὲν ὑπάρχουν ἐγκεκριμένα τοιαῦτα σχέδια, σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν δασικῶν νόμων» καὶ τὸ ἄρθρον 101 τοῦ δασικοῦ κώδικος, καθορίζονται αὗται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου, δι' ἐκδόσεως ἀστυνομικῆς διαχειριστικῆς διατάξεως, προσηκόντως δημοσιευομένης.

3. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ διὰ χωρία, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάρχουν δάση εἰς τὰ ὁποῖα σπανίζουν ξύλα δυνάμενα κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καυσόξυλα, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν αἱ ἀνάγκαι τῶν κατοίκων τῶν χωρίων τούτων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ἀπόληψις καυσοξύλων, ἀκόμη καὶ δι' ὑλοτομίας χλωρῶν καὶ ἱσταμένων δένδρων, ἀκαταλλήλων ὅμως πρὸς παραγωγὴν χρησίμου τοῖς τέχναις ξυλείας καὶ κυρίως δι' ἀραιώσεως νεαρῶν πεπυκνωμένων συστάδων, ἰδίᾳ τοιούτων ἐκ βραχυκόρμων πλατυφύλλων θάμνων (καμάρων, πρίνων, σχοίνων, φιλυκίων κλπ.). Ἡ ὑλοτομία τῶν καυσοξύλων τούτων σύμφωνα πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 13-11-1927 Διατάγματος «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν δασικῶν νόμων», δέον νὰ γίνηται κυρίως εἰς δάση χθαμαλὰ καὶ θέσεις καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ μελέτης ἢ ἐκθέσεως διαχειρίσεως κλπ. καὶ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ οἰκείου δασοφύλακος, ὅστις εὐθύνεται διὰ τὴν καλὴν καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς δασοκομίας ἐκτέλεσιν τῆς ἀραιώσεως τοῦ δάσους. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ὑπάρχουν διαχειριστικὰ σχέδια, μελέται ἢ ἐκθέσεις διαχειρίσεως κλπ. ἢ καὶ ὅταν ὑπάρχουν μὲν ἀλλὰ δὲν προβλέπουν ὑλοτομητέας διὰ καυσόξυλα δασικὰς θέσεις, αὗται καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου, δι' ἐκδόσεως διαχειριστικῆς, ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως, ἁρμοδίως δημοσιευομένης.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν δύνανται νὰ ὑλοτομηθῶσι πρὸς παραγωγὴν καυσοξύλων κατόπιν προσημάνσεως καὶ ἄνευ βλάβης τοῦ δάσους ἀκόμη καὶ ἐξ ὑψηλοῦ ἢ συνθέτου δάσους καὶ ἱστάμενα χλωρὰ καὶ ὑπερήλικα δένδρα, ὧν ὁ κορμὸς εἶναι κοῖλος καὶ ἄχρηστος πρὸς παραγωγὴν χρησίμου ταῖς τέχναις ξυλείας.

4. Ἡ ἐντὸς ὑψηλῶν, μέσων ἢ χθαμαλῶν (θαμνωδῶν) δασῶν δι' ἐκριζώσεως διενεργουμένη συλλογὴ ἢ ὑλοτομία καυσοξύλων πάσης φύσεως, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, τοῦ παρβάτου ὑπακειμένου εἰς ποινικὴν δίωξιν ἐπὶ φθορᾷ δάσους, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ συλλογῆς καυσοξύλων ἐκ δασικῶν ἐκτάσεων χαρακτηριζομένων ὡς βοσκοτόπων, ὁπότε ἐπιτρέπεται καὶ ἡ δι' ἐκριζώσεως τῶν θάμνων τοιαύτη.

Ὁσάκις οἱ περίοικοι τῶν δασῶν προβαίνουσιν εἰς λαθραίας ὑλοτομίας ἢ ἄλλας βλάβας τῶν δασῶν πρὸς δημιουργίαν καυσοξύλων μὴ ἐκπληρούντων τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Ν.Δ. ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ἐνεργεῖται ὑπέρμετρος ἐκ τῶν δασῶν ὑλοτομία ἢ συλλογὴ καὶ μεταφορὰ καυσοξύλων, ὁ δασάρχης δύναται δι' ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐκ τῶν δασῶν τούτων ὑλοτομίαν ἢ συλλογὴν καυσοξύλων, ὡς ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ μὲν τὴν ὑλοτομίαν ἢ συλλογὴν καὶ μεταφορὰν καυσοξύλων, ἔστω καὶ πρὸς ἐμπορίαν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου, κατὰ τὴν διάταξιν τῶν ἄρθρων 22 καὶ 29 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. ἀλλὰ δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν πρὸς ἐμπορίαν ἐκτὸς τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας του.

Ὁ Δασάρχης ὀφείλει ἐπίσης δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ὑλοτομίαν καὶ συλλογὴν καυσοξύλων ἐκ δασικῶν θέσεων κειμένων παρὰ τοὺς συνοικισμοὺς καὶ ὑποστάσεων ἐπικίνδυνον ἀραίωσιν ἐξ ὑπερμέτρου τοιαύτης συλλογῆς ἢ ὑλοτομίας καυσοξύλων καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς πολίτας νὰ συλλέγωσι ἢ ὑλοτομῶσι τὰ διὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀτομικὰς ἀνάγκας ἀναγκαιοῦντα καυσόξυλα εἰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας τῶν συνοικισμῶν δασικὰς θέσεις καταλληλοτέρας πρὸς τοῦτο.

5. Διὰ τῶν ἑκάστοτε συνταχθησομένων διαχειριστικῶν σχεδίων, μελετῶν, ἐκθέσεων διαχειρίσεως κλπ. ὁ συντάκτης τούτων δασολόγος Δασάρχης ἢ Ἐπιθεωρητὴς δασῶν, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του καὶ τὰς εἰς καυσόξυλα ἀνάγκας τῶν πρὸς τὸ δάσος παρακειμένων κατοίκων τῶν χωρίων καὶ νὰ διαχωρίζῃ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 13-11-1927 Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν δασικῶν νόμων», τὰς καταλλήλους πρὸς συλλογὴν ἢ ὑλοτομίαν καυσοξύλων δασικὰς θέσεις τοῦ δάσους καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγωγικότητος τούτου νὰ καθορίζῃ τὸ ἐτησίως ἐκ τούτων ἐξακτέον ποσὸν καυσοξύλων, καὶ μόνον μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ περιοίκου πληθυσμοῦ εἰς καυσόξυλα νὰ ρυθμίζῃ καὶ τὴν περαιτέρω πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσιν τοῦ δάσους, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 61 παρ. 1 τοῦ δασικοῦ κώδικος.

Ἄρθρον 38.

Ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ ὡς καυσοξύλων ξυλείας χρησίμου ταῖς τέχναις. Θεωρεῖται δὲ χρήσιμος ξυλεία ἡ προερχομένη ἐξ ὑλοτομίας ὑγιῶν ἢ καὶ κεκαυμένων δένδρων καὶ ἀποτελουμένη ἐξ εὐθέων καὶ ὑγιῶν τεμαχίων μήκους 0.70 τοῦ μέ-

τρου καὶ ἄνω καὶ διαμέτρου διὰ μὲν τὴν μαλακὴν ξυλείαν πλέον τῶν 0.15 διὰ δὲ τὴν σκληράν, τὴν χρησιμοποιουμένην εἰς ἀμαξοπηγεῖα ἢ ἄλλα ἐργοστάσια διαμέτρου πλέον τῶν 0,08. Ἡ ἐπιλογὴ τῆς τοιαύτης χρησίμου ξυλείας ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν.

Ξυλεία τοιαύτη, μεταφερομένη ὡς καυσόξυλα πρὸς τὰ κέντρα τῆς καταναλώσεως, ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν καὶ ὁ μεταφέρων ταύτην καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἀσβεστοποιΐα.

Ἄρθρον 39.

Ἡ ἀσβεστοποιΐα ἐνεργεῖται διὰ θάμνων καὶ διὰ μόνου τοῦ ὑπεργείου αὐτῶν τμήματος, ἀπαγορευομένης τῆς ἐκριζώσεως, ἢ καὶ διὰ φρυγάνων. Καὶ ἐὰν μὲν οἱ θάμνοι εὑρίσκονται ὑπὸ ἄλλα ὑψικορμα δένδρα ἐπιτρέπεται ἡ ἐκκοπὴ αὐτῶν ἐκ τοῦ συστάδην, ὅπου αἱ συστάδες τῶν ὑψικόρμων δένδρων εἶναι πυκναί. Ἐὰν δὲ οἱ θάμνοι ἐπὶ τῶν κεκλιμένων κλιτύων εὑρισκόμενοι, ἀποτελῶσι τὴν μόνην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπάρχουσαν βλάστησιν καὶ ἑπομένως χρησιμεύουν διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐδάφους, ἡ ἐκκοπὴ αὐτῶν ἐπιτρέπεται μόνον σποραδικῶς, ἀπαγορευομένης τῆς ἐκκοπῆς αὐτῶν ἐπὶ συνεχοῦς ἐκτάσεως ὑπερβαινούσης τὰ 40 τετραγωνικὰ μέτρα, ἐκτὸς ἐὰν πράγματι δὲν βόσκωνται τὰ θαμνώδη ταῦτα δάση, ὁπότε κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκ τοῦ συστάδην ὑλοτομία πρὸς ἀσβεστοποιΐαν.

Ἡ διὰ τὴν ἀσβεστοποιΐαν ἐντὸς τῶν θαμνωδῶν δασῶν σποραδικὴ ὑλοτομία ἐνεργεῖται διὰ τῆς κοπῆς τῶν μᾶλλον ἀχρήστων θάμνων ἢ κλάδων αὐτῶν, ἀφινομένων ἀθίκτων τῶν πολυτιμοτέρων καὶ διὰ ξυλείαν ἢ ἄνθρακας καταλλήλων θάμνων ἢ κλάδων αὐτῶν.

Ἀπαγορεύεται πρὸς καῦσιν ἀσβεστοκαμίνων καὶ κεραμοκαμίνων ἡ χρῆσις ξυλείας χρησίμου ταῖς τέχναις.

Ἡ χρῆσις καυσοξύλων πρὸς ἀσβεστοποιΐαν ἐπιτρέπεται κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μόνον εἰς χωρία, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν ὑλοτομήσιμοι θάμνοι καὶ φρύγανα ἢ ὑπάρχουσιν εἰς δάση γηραιοὶ σεσηπότες καὶ ἄχρηστοι κορμοί, τῶν ὁποίων ἡ πρὸς ἐμπορίαν χρησιμοποίησις ὡς καυσοξύλων εἶνε οἰκονομικῶς ἀσύμφορος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, λόγῳ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως τῆς θέσεως ἔνθα κεῖται ἀπὸ τῶν κέντρων τῆς καταναλώσεως. Διὰ τὴν ἀσβεστοποιΐαν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἡ χρησιμοποίησις καὶ καυσίμου ὕλης ἐκ τῆς συλλεγομένης ὑπὸ τῶν χωρικῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Δ., ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει, διὰ τὴν χρησιμοποιουμένην καύσιμον ὕλην πλὴν τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐπὶ τῆς ἀσβέστου, καταβάλλεται δικαίωμα ἢ μίσθωμα καὶ διὰ τὴν χρησιμοποιουμένην καύσιμον ὕλην, κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος.

Ἡ ἀσβεστοποιΐα εἰς τὰς ἀπηγορευμένας δασικὰς ἐκτάσεις ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου.

Ἡ θέσις τῆς καμίνου, ἡ χωρητικότης αὐτῆς, ἐὰν αὕτη ἔχει ἤδη προγενεστέρως κατασκευασθῇ, ὡς καὶ ἡ θέσις τῆς ὑλοτομίας καὶ συλλογῆς τῆς καυσίμου ὕλης, προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς σύμφωνα μὲ τὰς γενικὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Συλλογὴ πευκορλοιοῦ, χρυσοξύλου κλπ.

Ἄρθρον 40.

Ἡ συλλογὴ πευκορλοιοῦ ἐπιτρέπεται μόνον ἐκ κατακειμένων δένδρων καὶ ἐξ ὑπολειμμάτων ὑλοτομιῶν. Ἡ δὲ συλλογὴ δαυΐου καὶ ἡ κατασκευὴ κατράμης ἐπιτρέπεται μόνον ἐκ κατακειμένων καὶ ἀχρήστων ταῖς τέχναις δένδρων.

Ἡ συλλογὴ χρυσοξύλου ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἀποκοπῆς τοῦ ὑπεργείου τμήματος, ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς ἐκριζώσεως.

Ἡ συλλογὴ πρινορλοιοῦ δι' ἐκριζώσεως πρίνων, καθὼς καὶ ἡ ὑλοτομία ἢ ἐκρίζωσις ἀγριελαιῶν διὰ σκοποὺς ἄλλους πλὴν τῆς μεταφυτεύσεως, ἀπαγορεύεται, τοῦ παραβάτου ὑποκειμένου εἰς ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ φθορᾷ δάσους, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἀραιώσεως ἀγριελαιῶν ἐμβολιαζομένων ἐπὶ τόπου.

Περὶ ἀποθηκεύσεως καὶ τρόπου μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 41.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐναποθήκευσις ἀνθράκων πρὸς συγκέντρωσιν καὶ ἐξέλεγξιν εἰς ἀποθήκην, ἧς οἱ ἐξελεγχθέντες ἄνθρακες δὲν μετεφέρθησαν πρότερον ἐξ ὁλοκλήρου ἢ τῆς ὁποίας δὲν κατεμετρήθη τοὐλάχιστον τὸ ὑπολειφθὲν ποσὸν πρὸ πάσης νέας ἀποθηκεύσεως.

Ἡ αὐτὴ διάταξις ἰσχύει προκειμένου καὶ περὶ ἀποθηκεύσεως καυσοξύλων ἢ ἄλλων δασικῶν προϊόντων μὴ ἐπιδεκτικῶν σφραγίσεως, ὡς ὁλοιοῦ κλπ.

Προκειμένου περὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων μὴ ἐπιδεκτικῶν σφραγίσεως ἐπὶ φορτηγῶν ζώων, κάρρων μὲ δύο τροχοὺς καὶ ἐν ἢ δύο ζῶα ἕλξεως ἢ κάρρων μὲ τέσσαρας τροχοὺς καὶ ἐν ἢ δύο ζῶα ἕλξεως εἴτε διὰ χρησιμοποιήσεως σάκκων εἴτε μὴ, ὁ δασάρχης δύναται νὰ ὁρίσῃ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, εἴτε δι' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ δασαρχείου, εἴτε διὰ μέρος μόνον ταύτης, ὡρισμένην ὁδὸν μεταφορᾶς, καὶ ὅτι θὰ θεωρῆται ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν δασικῶν ὀργάνων τὸ δι' αὐτὸ ὡρισμένον καὶ δι' εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐγκεκριμένον ποσὸν μεταφορᾶς, δι' ἕκαστον ὡς ἄνω μέσον μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 42.

Ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων, τῶν ὁποίων ἐνοικιάζεται συνολικῶς τὸ δημόσιον δικαίωμα, ὡς ρητίνης, καυσοξύλων κλπ., ἐπέχει τόπον ταμτικῶν δασικῶν ἐγγράφων διὰ τὴν μεταφορὰν τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἐπὶ δὲ τῶν κατόπιν κατασχέσεως ἢ ἕνεκα ἄλλου λόγου διὰ δημοπρασίας συνολικῶς ἐκποιηθέντων δασικῶν προϊόντων ἰσχύουσι, προκειμένου περὶ μεταφορᾶς αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐξακριβώσεως καὶ καταλογισμοῦ τῶν γενομένων εἰς τὰ δάση ζημιῶν ἐκ τῆς ὑλοτομίας.

Α'. Εἰς τὰ δημόσια δάση.

Ἄρθρον 43.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ μισθίῳ δάσει μέχρι τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως, καθὼς καὶ οἱ ἐκμεταλλευταὶ ἢ καρπωταὶ τῶν ἄνευ δημοπρασίας δημοσίων δασῶν, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται τὸ τοιοῦτον ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς ἐπανόρθωσιν πάσης ζημίας τοῦ Δημοσίου προελθούσης ἐκ παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν περὶ δασῶν νόμων καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, διαπραχθείσης ἢ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἢ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ τῶν ἐργατῶν αὐτῶν ἐν τῷ μισθίῳ ἢ ὑλοτομουμένῳ δάσει καὶ ἐν τοῖς παρακειμένοις μέχρις ἀποστάσεως ὥρας ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτοῦ, ἢ καὶ διαπραχθείσας ὑπὸ ξένων, ἐὰν ἐντὸς ἑβδομάδος λαβόντες γνῶσιν δὲν ἀναφέρωσι ταύτην εἰς τὴν οἰκείαν δασικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 44.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐκμεταλλευτοῦ ἢ καρπωτοῦ ἐπενεχθείσας ἐν τῷ ἐνοικιασθέντι ἢ ὑλοτομουμένῳ δάσει ζημίας ἐπιβάλλεται:

α΄) Προκειμένου μὲν περὶ ὑψηλῶν δασῶν:

1) Διὰ τὴν ὑλοτομίαν ἀπροσημάντων δένδρων.

2) Δι' ὑλοτομίαν δένδρων μὴ ἐχόντων τὴν ὁρισθεῖσαν διάμετρον ἢ ὑλοτομίαν ἐνεργηθεῖσαν εἰς ἄλλας ἢ τὰς ὁρισθείσας θέσεις, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐπιτραπῇ ἡ ἄνευ προσημάνσεως ὑλοτομία.

3) Δι' ἄλλας οἱασδήποτε φύσεως ζημίας ἐπενεχθείσας ἐν τῷ δάσει ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐνοικιαστοῦ (ὡς ἐκκοπὴ δένδρων εἰς ὕψος ἄνω τῶν 0.50 μ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, καταστροφὴ νεοφύτων ἢ νεαρῶν δένδρων κλπ.).

β) Προκειμένου δὲ περὶ χθαμαλῶν δασῶν.

1) Δι' ὑλοτομίαν ἐκ τοῦ συστάδην, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐπιτραπῇ κατ' ἐπιλογὴν ὑλοτομία,

2) Δι' ὑλοτομίαν εἰς θέσεις ἄλλας παρὰ τὰς ὁρισθείσας τοιαύτας.

3) Δι' ἄλλας οἱασδήποτε φύσεως ζημίας ἐπενεχθείσας ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

γ) Προκειμένου περὶ συνθέτων δασῶν, διὰ τὰς ζημίας τὰς προξενουμένας εἰς τὸν ἄνω ὄροφον ἐκ τῆς διενεργείας τῶν ὑλοτομιῶν, ἡ ἀποζημίωσις τοῦ δημοσίου καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ὑψηλὰ δάση, διὰ δὲ τὰς τοιαύτας τὰς προξενουμένας εἰς τὸν ὑπώροφον, ὡς εἰς τὰ χθαμαλὰ δάση.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ δημοσίου ὁρίζεται :

α) Προκειμένου περὶ ὑψηλῶν δασῶν.

1) Ἐπὶ ὑλοτομίας ἀπροσημάντων δένδρων, ἢ μὴ ἐχόντων τὴν ὑπὸ τῆς διακηρύξεως ἀπαιτουμένην διάμετρον, εἰς πεντακοσίας δραχμὰς δι' ἕκαστον δένδρον.

2) Ἐπὶ ἐκκοπῆς δένδρων εἰς ὕψος πλέον τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἔστω καὶ ἂν τὸ πρὸς τὸ ἔδαφος μέρος τοῦ κορμοῦ εἶναι ἄχρηστον, εἰς τὸ ἀντίστοιχον δικαίωμα καὶ μίσθωμα τοῦ δημοσίου.

3) Ἐπὶ ὑλοτομίας εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ὁρισθεῖσαν θέσιν εἰς πεντήκοντα δραχμὰς δι' ἕκαστον δένδρον καὶ προσθέτως εἰς ἑκατὸν δραχμὰς κατὰ στρέμμα.

4) Ἐπὶ καταστροφῆς νεοφύτων ἢ νεαρῶν ἢ βλάβης κλάδων μεγάλων δένδρων, ὀφειλομένης εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ ὑλοτομοῦντος ἢ τῶν ἐργατῶν του εἰς δραχμὴν μίαν μέχρι πεντήκοντα δι' ἕκαστον δένδρον, τοῦ ἀναλογοῦντος ποσοῦ καθοριζομένου παρὰ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα ἐπιτροπῆς.

β) Προκειμένου δὲ περὶ χθαμαλῶν δασῶν εἰς δραχμὰς τετρακοσίας κατὰ στρέμμα.

1) Ἐπὶ ὑλοτομίας ἐκ τοῦ συστάδην, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐπιτραπῇ ὑλοτομία κατ' ἐπιλογήν.

2) Ἐπὶ ὑλοτομίας εἰς ἄλλην παρὰ τὴν καθορισθεῖσαν θέσιν καὶ

3) Ἐφ' ὅσον ἔχει ἐπιτραπῇ ὑλοτομία ἐκ τοῦ συστάδην καὶ κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ὑλοτομίας ἀφέθησαν τμήματά τινα συστάδων ἀνυλοτόμητα, ἢ διενηργήθη ἀκανόνιστος καὶ παρὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως διαχειρίσεως, πίνακος ὑλοτομίας, ἐκθέσεως ἐγκαταστάσεως καὶ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως ὑλοτομία.

Ἐπιθεώρησις τῶν δημοσίων δασῶν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκ τῆς ὑλοτομίας γενομένων ζημιῶν.

Ἄρθρον 46.

Τὸ ταχύτερον καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως καθορισθείσης πρώτης περιόδου τῆς ὑλοτομίας, ὁ ἁρμόδιος Δασάρχης μεθ' ἑνὸς ἄλλου δασικοῦ ὑπαλλήλου, δυναμένου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν νὰ μετέχῃ αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, μεταβαίνει ἐν τῷ ἐνοικιασθέντι ἢ ὑλοτομουμένῳ δάσει καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐκμεταλλευτοῦ ἢ καρπωτοῦ ὑλοτόμου, καλουμένου πρὸς τοῦτο, προβαίνει ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ὑλοτομηθέντων ἢ κατασκευασθέντων δασικῶν προϊόντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξακρίβωσιν τῶν ἐπενεχθεισῶν τυχὸν ἐν τῷ δάσει ζημιῶν. Πρὸς ὑπολογισμὸν αὐτῶν λαμβάνει ὑπ' ὄψει τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως, τὸ πρωτόκολλον ἐγκαταστάσεως καὶ τὰς τυχὸν ἐκθέσεις περὶ γενομένων ζημιῶν τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων, αἵτινες διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς ὑλοτομίας ἀντελήφθησαν ὡρισμένας ζημίας, μεθ' ὃ προβαίνει εἰς σύνταξιν λεπτομεροῦς καὶ δικαιολογημένου πρωτοκόλλου καταλογισμοῦ, ὅπερ ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ, τοῦ συμπράττοντος μετ' αὐτοῦ, τοῦ ἑτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ ὑλοτόμου. Ἐὰν παρίστανται Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν, συντάσσει οὗτος τὸ πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν δασικῶν καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ ὑλοτόμου.

Ἄρθρον 47.

Ἐὰν δὲν ἐξακριβώθη οὐδεμία ζημία, ὁ δασάρχης ἐπιτρέπει τὴν συνέχισιν τῆς ὑλοτομίας καὶ ὑποβάλλει τὸ συνταχθὲν πρωτόκολλον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐὰν ὅμως ὁ ἐνοικιαστὴς κατελογίσθη, ὁ δασάρχης ἐπιβάλλει συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ ποσοῦ δασικῶν προϊόντων ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ καταλογισθὲν ποσὸν καὶ κοινοποιεῖ ἀμέσως τὸ πρωτόκολλον εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, ἐκμεταλλευτὴν ἢ καρπωτὴν τοῦ δάσους ὑλοτόμον.

Ἐὰν οὗτος ἤθελεν ἀποδεχθῇ καὶ καταβάλῃ τὰ ἐπιβληθὲν λόγῳ καταλογισμοῦ ποσόν, δικαιοῦται εἰς ἐξακολούθησιν τῆς ὑλοτομίας.

Ἐὰν ὅλως ἤθελε προβάλῃ ἀντιρρήσεις, ἀπαγορεύεται ἡ συνέχισις τῆς ὑλοτομίας μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ἡ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ἐπιτροπή.

Δικαιοῦται ὅμως νὰ ἐξακολουθήσῃ ταύτην, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελε καταβάλλει ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ ἐγγυήσεως διὰ γραμματίου παρακαταθήκης, ποσὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ καταλογισθέν, ὅπερ ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἐὰν ἤθελε μεταγενεστέρως ἀπαλλαγῇ τοῦ καταλογισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ ὁδοιπορικῶν δύο ὑπαλλήλων, οἵτινες θὰ ἐνεργήσωσι νέαν αὐτοψίαν, ποσὸν καθοριζόμενον παρὰ τοῦ δασάρχου. Καὶ τὸ λόγῳ ὁδοιπορικῶν καταβαλλόμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσὸν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐπιστρέφεται αὐτῷ, ἐὰν οὗτος μεταγενεστέρως ἤθελεν ἀπαλλαγῇ τοῦ καταλογισμοῦ.

Ἀλλ' ἡ ὡς ἄνω εὐεργετικὴ διάταξις ἰσχύει μόνον ἐφ' ὅσον λόγῳ τοῦ διακεκριμένου τῆς θέσεως ἢ δι' ἄλλους λόγους, δὲν ὑπάρχει κίνδυνον συγχύσεως τῶν γενομένων ζημιῶν, πρὸς ἄλλας μεταγενεστέρως ἐπενεχθησομένας.

Ἄρθρον 48.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελεν ὑποβάλλει ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου καταλογισμοῦ, ὁ δασάρχης ὑποβάλλει τοῦτο μετὰ τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸ ὁποῖον διορίζει ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην παρὰ τοῦ δασάρχου ἢ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ δύο ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς δικαιοδοσίας οἱουδήποτε Ὑπουργείου, ἥτις προβαίνει εἰς νέαν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν ἐπενεχθεισῶν ζημιῶν καὶ τὴν σύνταξιν λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου καταλογισμοῦ, ὅπερ ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ δασάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου δασῶν ἀποδέχεται ἢ τροποποιεῖ τὸ οὕτω καταρτισθὲν πρωτόκολλον καταλογισμοῦ, καὶ τὴν ἀπόφασίν του κοινοποιεῖ διὰ τοῦ δασάρχου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἐκμεταλλευτὴν καὶ καρπωτὴν ὑλοτόμον.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ἀμετάκλητος μὴ ἐπι-

τρεπομένης τῷ ἐνοικιαστῇ, ἐκμεταλλλευτῇ ἢ καρπωτῇ ὑλοτόμῳ, προσφυγῆς εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 49.

Ἡ διαδικασία τῆς ἐξακριβώσεως τῶν ζημιῶν, τῶν ἐπενεχθεισῶν καὶ κατὰ τὰς μεταγενεστέρας χρονικὰς περιόδους τῆς καρπώσεως τοῦ δάσους, εἶναι ὁμοία πρὸς τὰς τῆς πρώτης.

Β'. Εἰς τὰ ἰδιωτικὰ δάση.

Ἄρθρον 50.

Οἱ ἐκμεταλλευταὶ ἢ καρπωταὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν ὑλοτόμοι ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς εἰς τὰ ὑλοτομηθησόμενα δάση, εἶναι ὑπεύθυναι πρὸς ἐπανόρθωσιν πάσης ζημίας τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ Δημοσίου, προελθούσης ἐκ παραβάσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων καὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος διαπραχθείσης ἢ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἢ ὑπὸ τῶν ἐργατῶν των εἰς τὰ ἐνοικιασθέντα παρ' αὐτῶν δάση.

Ἄρθρα 51.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὰς παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δασῶν των προσγενομένας εἰς αὐτὸ ζημίας καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἰδίων, διὰ τὴν τυχὸν δὲ προσγενομένην τῷ Δημοσίῳ ζημίαν ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως ὑψηλῶν πρέμνων, ἢ ἀκατεργάστων χρησίμων ὑπολειμμάτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 45 παρ. 2 καὶ 58 τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ὑλοτομίαν εἰς ἄλλας θέσεις ἀπὸ τὰς καθορισθείσας ὑπὸ τοῦ πίνακος ὑλοτομίας κλπ. ἐφαρμόζονται αἱ περὶ παρανόμου ὑλοτομίας διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐκποίησις ἀδεσπότων καὶ κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 52.

Ἡ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν κατασχεθέντων ἢ ἀδεσπότων δασικῶν προϊόντων, ἐνεργεῖται κατὰ Κυριακὰς ἢ ἄλλας ἐπισήμους ἡμέρας, εἰς τὰ συνήθη πρὸς τοῦτο δημόσια μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων, πάντοτε δὲ κατόπιν προκηρύξεως περὶ τούτου, ἡ ὁποία, τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας, δημοσιεύεται εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου, ὅπου μέλλει νὰ γίνῃ ἡ δημοπρασία, κοινοποιουμένη καὶ εἰς τὸν οἰκεῖον δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος.

Ἡ προκήρυξις περιέχει τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους διενεργεῖται ἡ δημοπρασία, καθορίζει κατ' εἶδος, ποσὸν καὶ ἀριθμόν, τὰ ἐκποιούμενα δασικὰ προϊόντα ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν. Ὡς ἐλάχιστον ὅριον προσφορᾶς ὁρίζεται τὸ ἀνάλογον δημόσιον μίσθωμα, ὡς ἐὰν τὰ ἐκποιούμενα προϊόντα προήρχοντο ἐκ δημοσίου δάσους.

Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν δημοπρασίαν δημοσίου ὀργάνου, παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ δύο μαρτύρων.

Ἡ ἔγκρισις αὐτῶν ἀπόκειται, προκειμένου μὲν περὶ ἐκποιουμένων ὡς ἀδεσπότων δασικῶν προϊόντων ἐὰν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ 50 κ. μ. ξυλείας ἢ τὰς 30.000 ὀκάδας ἀνθράκων ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἄλλων δασικῶν προϊόντων εἰς τὸν ἁρμόδιον δασάρχην, ἄλλως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, προκειμένου δὲ περὶ τοιούτων προϊόντων κατασχεθέντων ὡς παρανόμως ὑλοτομηθέντων ἢ συλλεγέντων, ἡ ἔγκρισις τῆς δημοπρασίας ἀπόκειται εἰς τὸν ἁρμόδιον δασάρχην, ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 1.000 δραχμὰς ἄλλως εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν πρακτικῶν τὰ ἐκποιηθέντα προϊόντα παραδίδονται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ διπλοτύπου εἰσπράξεως ἢ γραμματίου παρακαταθήκης τοῦ ἐκπλειστηριάσματος παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ ταμίᾳ ἢ εἰσπράκτορι, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν δημοπρασίαν δημοσίου ὀργάνου. Ὁ δασάρχης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρακτικῶν ἐκδίδει καὶ παραδίδει εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἔγγραφον ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου πιστοποίησιν περὶ τῆς ἐπὶ δημοπρασίας ἀγορᾶς τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων κατ' εἶδος, ποσὸν καὶ ἀριθμὸν προϊόντων, ἥτις ἀναγράφουσα τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκποιήσεως καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως ἢ γραμματίου παρακαταθήκης, ἐπέχει τόπον δασονομικῆς ἀδείας.

Πρὸ τῆς χρησιμοποιήσεως ἢ μεταφορᾶς τῶν ἐκποιηθέντων προϊόντων ἐνεργεῖται ἡ ἐξέλιξις ἢ καὶ σφράγισις αὐτῶν, συνταχθησομένου τοῦ σχετικοῦ δελτίου καταμετρήσεως.

Ἐὰν ἡ δημοπρασία δὶς ἐνεργηθεῖσα, ἀπέβη ἄγονος, δύναται ὁ Δασάρχης ἢ προϊστάμενος δασονομείου νὰ διατάξῃ τὴν ἄνευ νομίμων διατυπώσεων δημοπρασίαν, ὁριζομένου ὅμως πάντοτε ὡς ἐλαχίστου ὁρίου προσφορᾶς τοῦ ἀναλόγου δημοσίου μισθώματος, ὡς ἐὰν τὰ ἐκποιούμενα προϊόντα προήρχοντο ἐκ δημοσίου δάσους.

Τὰ τυχὸν ἔξοδα δημοπρασίας, μεταφορᾶς καὶ φυλάξεως τῶν ἐκποιουμένων εἰδῶν βαρύνουν τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ἀναγράφεται δὲ τοῦτο εἰς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἐξελέγξεως ὑλοτομιῶν καὶ δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 53.

Ὁ Δασάρχης καὶ οἱ ὑλωροὶ ὑποχρεοῦνται ὑπὸ ἀτομικὴν των εὐθύνην νὰ παρακολουθοῦν ἐντόνως καὶ μετὰ προσοχῆς τὰς ὑλοτομίας καὶ καρπώσεις, ὡς ρητινοσυλλογὴν κλπ. τῶν δασῶν, μάλιστα δὲ τῶν δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ εἰς ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα ἀνηκόντων δασῶν, τὰς γινομένας ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας των, ἐὰν δὲ βεβαιοῦνται ἀσφαλῶς ὅτι, αὗται διενεργοῦνται παρὰ τὰ κεκανονισμένα ἢ πρὸς ζημίαν τοῦ δάσους, τότε ἀναστέλλουν πᾶσαν τοιαύτην ὑλοτομίαν, ὑποχρεούμενοι ν' ἀναφέρουν ἀμέσως περὶ τούτου λεπτομερῶς καὶ ἠτιολογημένως, οἱ μὲν ὑλωροὶ εἰς τὸν δασάρχην, οὗτος δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἐξαιτούμενος τὰς περαιτέρω διαταγάς του.

Ὁ Δασάρχης δικαιοῦται νὰ διατάξῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὑλοτομίας τὴν παῦσιν τῆς ὁποίας ἐνήργησαν οἱ ὑπ' αὐτὸν ὑλωροί. Ἂν βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ σοβαρᾶς παραβάσεως καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ ἐπαναλήψεως καὶ εἰς τὸ μέλλον τῶν ἀνωμαλιῶν ἢ παραβάσεων αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τὴν παῦσιν τῆς ὑλοτομίας.

Ἄρθρον 54.

1) Ὁ ἔλεγχος τῶν ὑλοτομιῶν ἀποσκοπεῖ τὴν μὴ πραγματοποίησιν πασῶν δασικῶν προϊόντων καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἀποδείξεων ἢ τοῦ ἐγκεκριμένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, καὶ ἐν γένει τὴν δια ἐργειαν ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν ὑλοτόμων, τῶν ὑλοτομιῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν πρωτοκόλλων ἐγκαταστάσεως, τοὺς ὅρους τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, προσωρινῶν καὶ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μέθοδον καὶ τὸν τρόπον ὑλοτομίας, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος.

2) Χάριν τῆς κανονικῆς διεξαγωγῆς τῶν ὑλοτομιῶν ὑπὸ τῶν ὑλοτόμων, δέον αὗται νὰ παρακολουθῶνται ἀγρύπνως ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιθεωρήσεων Δασῶν, Δασαρχείων, Δασονομείων, Ἀρχιφυλακείων καὶ Δασοφυλακείων καὶ νὰ ἐλέγχωνται τὰ πραγματοποιούμενα ὑπὸ τῶν ὑλοτόμων διὰ τῶν ἀποδείξεων περὶ δασικῶν προϊόντων ἐνελλιπῶς καὶ

τακτικῶς, ὡς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας» τῆς 14 Ἰουλίου 1927 ὁρίζει.

Ἄρθρον 55.

Πάντα τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ ὑλοτομούμενα, συλλεγόμενα ἢ κατασκευαζόμενα ἐντὸς δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐδαφῶν ἢ καὶ ἰδιωτικῶν κτημάτων ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἢ καὶ ἀτελῶς, ὑπόκεινται εἰς ἐξέλεγξιν καὶ καταμέτρησιν, ἡ δὲ ξυλεία, πλὴν τῶν καυσοξύλων καὶ εἰς σφράγισιν. Διὰ τὴν καύσιμον ὕλην τὴν χρησιμοποιουμένην διὰ τὴν καῦσιν ἀσβεστοκαμίνων κλιβάνων, κεραμοποιείων, ἀλωνιστικῶν μηχανῶν ἐργοστασίων κλπ. δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως ἀλλὰ θεωροῦνται μόνον αἱ ἀποδείξεις.

Ἡ σφράγισις τῆς ξυλείας τῆς προωρισμένης πρὸς ἐμπορίαν, ἧς εἶνε ἐλευθέρα ἡ πρὸς ἐμπορίαν διάθεσις, γίνεται διὰ δασικῆς σφύρας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου, φερούσης ἴδιον αὔξοντα ἀριθμόν.

Ἡ πρὸς ἀτομικὴν ἀνάγκην ὑλοτομουμένη ξυλεία μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑλοτομίας ἐξελέγχεται καὶ σφραγίζεται δι' εἰδικῆς δασικῆς σφύρας φερούσης ἐντὸς κύκλου τὸ στοιχεῖον Α.

Προκειμένου περὶ ξυλείας προοριζομένης διὰ τὰς ἀτομικὰς ἀλλὰ οἰκοδομικὰς μόνον ἀνάγκας τοῦ ὑλοτομοῦντος κατοίκου χωρίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ δάσος, δύναται ὁ δασάρχης νὰ διατάξῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἔστω καὶ ἂν ἄλλως καθορίζηται ἑτέρα θέσις ὡς τόπος συγκεντρώσεως πρὸς ἐξέλεγξιν, τὴν ἐκ τοῦ τόπου τῆς ὑλοτομίας εἰς τὸ σημεῖον τῆς χρησιμοποιήσεως, πάντως ὅμως ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ τοῦ συνοικισμοῦ ὅπου κεῖται τὸ πρὸς ὑλοτομίαν δάσος, μεταφοράν.

Δελτία καταμετρήσεως.

Ἄρθρον 56.

1. Τὰ δελτία καταμετρήσεως διακρίνονται εἰς μερικὰ καὶ τελικὰ δελτία καὶ χρησιμεύουν κυρίως ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ὑλοτομηθέντων, συλλεγέντων ἢ κατασκευασθέντων βάσει ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐκ τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως καὶ ἐξελέγξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, πρὸς δὲ καὶ ὡς μέσον ἐξελέγξεως τῆς πραγματοποιήσεως ἢ μὴ τοῦ ποσοῦ τῶν μερικῶν ἀποδείξεων καὶ προκειμένου περὶ τελικῶν ἀποδείξεων, καὶ τοῦ ἐγκεκριμένου διὰ πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, προσωρινῶν καὶ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως ἢ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων δασῶν, ἢ τοῦ ποσοῦ τῶν προϊόντων τῆς ἐκχερσώσεως, ὑλοτομίας ἐμπρησθέντων δασῶν κλπ.

2. Ὁ τόπος τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ὑλοτομία.

Μερικὰ δελτία καταμετρήσεως.

Ἄρθρον 57.

1. Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν μερικῶν δελτίων καταμετρήσεως, τὰ ὁποῖα συντάσσονται ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δασαρχείων καὶ Δασονομείων, μετὰ δεκαήμερον τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ὑπὸ τῶν μηνιαίων ἢ τριμηνιαίων μερικῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ τοῦ μισθώματος παραχθέντων, συλλεγέντων ἢ κατασκευασθέντων δασικῶν προϊόντων, λαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἐξελεγχόντων δασικῶν ὑπαλλήλων ὑπ' ὄψει αἱ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τριμηνίαν ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος.

2. Αἱ εἰς τὸ κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν συντασσόμενον δελτίον καταμετρήσεως συμπεριληφθεῖσαι μηνιαῖαι ἢ τριμηνιαῖαι ἀποδείξεις καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ μισθώματος μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ δελτίου ἐξοφλοῦνται ὁλοσχερῶς καὶ χρησιμεύουν μετὰ τοῦ (ἄρθρον 38 τοῦ Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.») ἀποκόμματος δελτίου καταμετρήσεως, ὡς δικαιολογητικὸν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ καταμετρηθέντος δασικοῦ προϊόντος ἐκ τοῦ τόπου τῆς συγκεντρώσεως καὶ καταμετρήσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως τούτου. Εὐθὺς δὲ ὡς τὸ ὑπὸ τοῦ μερικοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν καὶ εἶδος δασικοῦ προϊόντος μεταφερθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, ὅστις ὁρίζεται εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς, παύει καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ μερικοῦ δελτίου διὰ μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξοφλεῖται τοῦτο ὁλοσχερῶς, χρησιμεῦον εἰς τὸν ὑλοτόμον ὡς δικαιολογητικὸν πλέον τῶν ἀποθηκευμένων εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δασικῶν προϊόντων καὶ κατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν δασικὴν Ἀρχήν, ὅταν μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀντιπροσωπευομένων δασικῶν προϊόντων πρόκειται νὰ μεταφερθῇ ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἀλλαχοῦ.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν μερικὴν καταμέτρησιν τῶν εἰς τὸν τόπον τῆς καταμετρήσεως καὶ συγκεντρώσεως βάσει τῶν μερικῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ τοῦ μισθώματος συγκεντρωθέντων δασικῶν προϊόντων, προκύψῃ πλεόνασμα, μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τὸ διαλαμβανόμενον ἐν ταῖς ἀποδείξεσι, τὸ πλεόνασμα τοῦτο καταλογίζεται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου μερικοῦ δελτίου, καὶ τὰ καταμετρηθέντα δασικὰ προϊόντα μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως μένουν ἐπὶ τόπου ὑπέγγυα καὶ δὲν μεταφέρονται εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως εἰμὴ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως. Ἐὰν παρέλθῃ δίμηνον ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ μερικοῦ δελτίου καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν προσέλθῃ πρὸς λῆψιν τῆς συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως, τὸ μίσθωμα τοῦ εὑρεθέντος πλεονάσματος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς καθὼς καὶ ἡ τυχὸν ἀποζημίωσις τοῦ δημοσίου διὰ τυχὸν γενομένας ζημίας, σύμφωνα μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 110 § 1 τοῦ δασικοῦ κώδικος καθοριζόμενον.

Ἐὰν δὲ προκύψῃ ἔλλειμμα, τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν ἐπιτρέπεται νὰ ὑλοτομηθῇ κατὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀμέσως ἑπομένης ἀποδείξεως καὶ ἐπὶ πλέον τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένου ποσοῦ, εἰς δὲ τὸ συνταχθησόμενον βάσει τῆς ἀποδείξεως ταύτης μερικὸν ἢ τελικὸν δελτίον καταμετρήσεως ἢ ὅπου δὲν συντάσσεται τοιοῦτον εἰς τὸ ὄπισθεν κενὸν μέρος τοῦ ἀποκόμματος καὶ στελέχους τῆς ἐξελεγχθείσης ἀποδείξεως, γίνεται πρᾶξις συμψηφισμοῦ τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προκύψαντος κατὰ τὴν προηγουμένην καταμέτρησιν.

4. Ἐὰν τυχὸν τὸ ὑπὸ τοῦ μερικοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν δασικῶν προϊόντων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μεταφερθῇ ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, θεωρεῖται τὸ μερικὸν δελτίον καταμετρήσεως, ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου (ἀρχιφύλακος δασῶν, δασοφύλακος κλπ.) τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως καὶ ἐξελέγξεως ἢ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ἢ ἐν γένει τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου, διὰ τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεταφερόμενον ποσὸν καὶ εἶδος, καὶ ἐξοφλεῖται τοῦτο ὁλοσχερῶς ὅταν μεταφερθῇ ὁλόκληρον τὸ ποσόν, τοῦ ὑλοτόμου μὴ δυναμένου διὰ τοῦ δελτίου τούτου νὰ μεταφέρῃ δασικὰ προϊόντα ἐκ τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, εἰμὴ διὰ τοῦ μερικοῦ πλέον δελτίου τοῦ ἄλλου μηνὸς ἢ τῆς ἄλλης τριμηνίας, δεδομένου ὅτι τὰ μερικὰ δελτία συντάσσονται κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν.

5. Τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως συγκεντρωμένα δασικὰ προϊόντα, πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἔσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ

προϊόντος ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων μερικῶν δελτίων ἢ τοῦ τελικοῦ δελτίου καταμετρήσεως.

Τελικὰ δελτία καταμετρήσεως.

Ἄρθρον 58.

1. Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν τελικῶν δελτίων καταμετρήσεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας (δασάρχου, δασονόμου, ἀρχ. φύλακος κλπ.) πρῶτον ἡ τελικὴ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ μισθώματος καὶ δεύτερον τὰ μέχρι τοῦδε συνταχθέντα μερικὰ δελτία καταμετρήσεως, καὶ οὕτω, ἐν ἀντιπαραβολῇ τοῦ κατὰ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν εὑρεθέντος δυνάμει τῆς τελικῆς ἀποδείξεως ποσοῦ δασικῶν προϊόντων, σὺν τοῖς ποσοῖς τῶν μερικῶν δελτίων καταμετρήσεως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον ποσὸν τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς ὑλοτομίας, προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως, ὑλοτομίας ἐμπρησθέντος δάσους κλπ. ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπομένου ὅσου, ἐξετάζεται τὸ ὑπὲρ τὸ ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα πλεόνασμα, ὅπερ δέον νὰ καταλογισθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 παρ. 1 καὶ 2 καὶ 37 παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ Ν. Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας» τῆς 14 Ἰουλίου 1927.

2. Τὸ τελικὸν δελτίον εὐθὺς ὡς ἐκδοθῇ ἡ συμπληρωματικὴ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ μισθώματος τοῦ κατὰ τὴν καταμέτρησιν τῆς τελικῆς ἀποδείξεως προκύψαντος τυχὸν πλεονάσματος, ἐξοφλεῖται ὁλοσχερῶς καὶ παραμένει εἰς χεῖρας τοῦ ὑλοτόμου, ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων τῆς τελικῆς καταμετρήσεως ἐκ τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, καὶ συνάμα καὶ ὡς δικαιολογητικὸν τοῦ ἐν τοῖς τόποις τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ποσοῦ καὶ εἴδους δασικῶν προϊόντων καὶ πρὸ δὲ τῆς μερικῆς ἢ ὁλοκληρωτικῆς μεταφορᾶς τούτων ἀλλαχοῦ, διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς, κατατίθεται ὡσαύτως εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοπικὴν δασικὴν ἀρχὴν (δασαρχεῖον, δασονομεῖον, ἀρχιφυλακεῖον, δασοφυλακεῖον).

3. Τὰ δασικὰ προϊόντα τῶν τελικῶν καταμετρήσεων, ἐὰν τυχὸν κατὰ τὴν καταμέτρησιν τούτων προέκυψε πλεόνασμα, παραμένουν εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως ὑπέγγυα καὶ δὲν μεταφέρονται εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, εἰμὴ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τὸ πολὺ δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ τελικοῦ δελτίου δὲν καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τὸ διὰ τὸ τυχὸν εὑρεθὲν πλεόνασμα καταλογισθὲν μίσθωμα, τοῦτο βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς, ὡς λεπτομερέστερον τὸ ἄρθρον 110 § 1 τοῦ δασικοῦ κώδικος ὁρίζει.

Ἄρθρον 59.

1. Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν μερικῶν καὶ τελικῶν δελτίων καταμετρήσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων τὴν καταμέτρησιν δασικῶν ὑπαλλήλων, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος διατάγματος, προκειμένου περὶ καταμετρήσεως χρησίμου ξυλείας καὶ τὰ χρήσιμα ὑπολείμματα καθὼς καὶ ὁ ὄγκος τῶν ὑψηλῶν πρέμνων κλπ., προκειμένου δὲ περὶ καταμετρήσεως ξυλανθράκων ἢ καυσοξύλων καὶ ὁ ὄγκος τοῦ κορμοῦ τῶν μεγάλων δένδρων, ἐὰν τυχὸν ταῦτα ἀπεκλαδώθησαν μόνον καὶ δὲν ἐγκατελείφθησαν ὁλοσχερῶς.

2. Ἐπίσης οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἐνεργοῦντες καταμετρήσεις δασικῶν προϊόντων καὶ οἱ ἐξελέγχοντες βεβρεγμένους ξυλάνθρακας, ὀφείλουσι πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ ἐξεύρεσιν τοῦ πραγματικοῦ ὄγκου ἢ βάρους αὐτῶν, νὰ ἐξευρίσκωσι δι' ἐπιτοπίων πειραμάτων τὸν πραγματικὸν συντελεστὴν εἰς ὀκάδας τοῦ ἑνὸς κυβικοῦ βεβρεγμένων ξυλανθράκων καὶ ἐπὶ τούτου νὰ πολλαπλασιάζωσι τὸν εὑρεθέντα εἰς ξυλικὰ ὄγκον τῶν σωρῶν καὶ ἀποθηκῶν, ἢ ἀνθρακοκαμίνων.

Ἄρθρον 60.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 36 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 37 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος, κατὰ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν ἐπιτρεπόμενον πλεόνασμα ἐκ 10 ο/ο, προκειμένου περὶ ξυλείας, ἢ 20 ο/ο προκειμένου περὶ ὑλανθράκων ἢ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, εἶναι συνηθικὸν καὶ οὐχὶ ὑποχρεωτικὸν καὶ συγχωρεῖται μόνον ὅταν, παρ' ὅλον τὸν ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας γενόμενον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 35 παρ. 1 ἔλεγχον, δὲν κατέστη δυνατή, διὰ διαφόρους λόγους, ἡ πρόληψις τοῦ πλεονάσματος τούτου.

2. Ἡ ἁρμοδία δασικὴ ἀρχή, πρὸς πρόληψιν τοῦ κατὰ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν ὑπὲρ τὸ ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα, ἢ τὸ ποσὸν τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς κλπ. προκύπτοντος πλεονάσματος, ἐνεργεῖ αὐστηρὸν ἔλεγχον τοῦ βάσει τῆς τελικῆς ἀποδείξεως πραγματοποιουμένου ποσοῦ καὶ σταματᾷ τὴν διὰ ταύτης ἐνεργουμένην ὑλοτομίαν ἐὰν συνεπληρώθη ἢ ἐπραγματοποιήθη τὸ ὑπ' αὐτῆς ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν δασικῶν προϊόντων, εὐθυνομένη ἀτομικῶς διὰ πᾶσαν παράλειψιν ἢ τὴν τυχὸν χαλαρὰν ἐπίβλεψιν τῆς διενεργουμένης ἰδίᾳ διὰ τῶν τελικῶν ἀποδείξεων ὑλοτομίας.

Συντελεστὴς φθορᾶς ξυλείας.

Ἄρθρον 61.

Πρὸς εὕρεσιν τοῦ ὄγκου τῆς στρογγύλης ξυλείας, ἐξ ἧς προῆλθε πελεκητή τις, πριστή, σχιστή, ἢ λεπτουργικῶν ἐργαλείων ξυλεία, προστίθενται εἰς τὸν ὄγκον τῶν ξυλειῶν τούτων τὰ ἑξῆς ποσοστὰ τοῦ ὄγκου αὐτῶν:

Διὰ τὴν πελεκητὴν ξυλείαν 30 ο/ο.

Διὰ τὴν πριστὴν ξυλείαν 50 ο/ο.

Διὰ τὴν σχιστὴν ξυλείαν 150 ο/ο.

Διὰ τὴν ξυλείαν λεπτουργικῶν ἐργαλείων 200 ο/ο.

Διὰ τὴν ξυλείαν τὴν παραγομένην εἰς εἰδικὰ ἐργοστάσια λεπτουργικά, ἐὰν διὰ πειραματισμῶν τῶν ἁρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν. (Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ Δασάρχου) ἤθελε πιστοποιηθῇ συντελεστὴς φθορᾶς κατὰ τὴν κατεργασίαν τῆς στρογγύλης ξυλείας μεγαλύτερος τῶν ὡς ἄνω συντελεστῶν, τότε δύναται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου στηριζομένης εἰς σύμφωνον γνώμη τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, νὰ ληφθῇ ὡς συντελεστὴς φθορᾶς διὰ τὴν εὕρεσιν τοῦ ὄγκου τῆς κατεργασθείσης στρογγύλης ξυλείας ὁ ὑπὸ τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς διὰ τὸν πειραματισμὸν ἐξευρεθεὶς τοιοῦτος.

Εὐθύνη δασικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν πλημμελῆ βεβαίωσιν τῶν μισθωμάτων καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 62.

1. Οἱ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως δασικῶν προϊόντων δασικοὶ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ἐκδίδοντες τὰς ἀποδείξεις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἢ τοῦ μισθώματος, εὐθύνονται ἀτομικῶς διὰ τὴν ἐπὶ ἔλαττον βεβαίωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, τὸν δὲ καταλογισμὸν τῶν ἐπὶ ἔλαττον βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἐνεργεῖ εἰς βάρος τῶν ὧν τὰ δασικὰ προϊόντα ὑλοτόμων ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διὰ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιθεωρητῶν δασῶν. Τὰ οὕτω καταλογιζόμενα ποσὰ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

2. Οἱ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων ὑπάλληλοι ἢ ἐπιτροπαί, ὑποχρεοῦνται ὑπὸ ἀτομικήν των εὐθύνην νὰ ἐνεργοῦν συνάμα ἔλεγχον περὶ τῆς ἀπὸ ἀπόψεως λογιστικῆς ὀρθῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἢ μισθώματος, καὶ ν' ἀναφέρουν εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν καὶ διὰ ταύτης ἐμμέσως εἰς τὸν

ἁρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν καὶ οὗτος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διὰ τὰ τυχὸν παρατηρηθέντα σφάλματα.

3. Ἐφ' ὅσον δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ἡ εἴσπραξις παρὰ τῶν ὑλοτόμων τῶν εἰς βάρος των καταλογισθέντων δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, ἅτινα δὲν ἐβεβαιώθησαν ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δασικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἢ κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν μερικῶν ἢ τελικῶν δελτίων καταμετρήσεως, καταλογίζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μὴ βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τούτων, οἱ ἁρμόδιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς εὐθυνόμενοι ἀτομικῶς, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 μὴ ἀποκλειομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς πειθαρχικῆς των διώξεως.

Περιπτώσεις μὴ συντάξεως δελτίων καταμετρήσεων

Ἄρθρον 63.

1. Δελτίον καταμετρήσεως δὲν συντάσσεται προκειμένου περὶ τῆς δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας ὑλοτομουμένης ἐκ δασῶν ξυλείας, δι' ἣν τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀκαθορίστου προσόδου, προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ μισθώματος, προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν, συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας», δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ κατὰ δένδρον ἀντὶ ὄγκου εἰς κυβικά.

2. Διὰ τὴν ξυλείαν ταύτην ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ἐνεργείας τῆς ὑλοτομίας ἐν τῷ δάσει καὶ τῆς μεταφορᾶς αὐτῆς ἐκ τοῦ δάσους εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ χρησιμεύει ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ μισθώματος, ἥτις καὶ ἐξοφλεῖται ὁλοσχερῶς, ἅμα τῇ μεταφορᾷ τῶν προϊόντων (τῆς ξυλείας).

3. Ἐπίσης δελτίον καταμετρήσεως δὲν συντάσσεται καὶ διὰ τὴν ἄσβεστον καὶ τὰ καυσόξυλα τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς κλιβάνους, ἀγγειοπλαστεῖα κλπ. καθὼς καὶ διὰ τὴν συλλογὴν τῶν καστάνων, βαλανιδίων, χαρουπίων κλπ. δι' ἃ ὡς δικαιολογητικὸν τῆς κατοχῆς καὶ μεταφορᾶς μέχρι τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως χρησιμεύει ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ μισθώματος.

4. Ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ δύναται νὰ μὴ συνταχθῇ δελτίον καταμετρήσεως καὶ διὰ τοὺς ἄνθρακας σιδηρουργίας, τοὺς κατασκευαζομένους ὑπὸ ἐπαγγελματιῶν ἀνθρακέων ἀνθράκων σιδηρουργίας ἢ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματιῶν σιδηρουργῶν, καὶ ὡς δικαιολογητικὸν τῆς κατοχῆς καὶ μεταφορᾶς ἐκ τοῦ δάσους εἰς τὸν τόπον τῆς χρησιμοποιήσεως χρησιμεύει ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ μισθώματος.

5. Δελτίον καταμετρήσεως δὲν συντάσσεται ἐπίσης προκειμένου περὶ 1) τῶν ἀτελῶς ἀλλ' ἐγκρίσει τῆς δασικῆς Ἀρχῆς διενεργουμένων ὑλοτομιῶν καὶ 2) τῶν κερατίων, λιγοβεργῶν, κατράμης, τῆς διὰ δημοπρασίας διατεθειμένης ρητίνης τῶν δημοσίων δασῶν, ὡς δικαιολογητικὸν ὅμως τῆς μέχρι τοῦ τόπου τῆς πρώτης ὑποθηκεύσεως μεταφορᾶς αὐτῶν, χρησιμεύει ἡ ἔγκρισις ἀτελοῦς ὑλοτομίας διὰ τὰ ἀτελῶς ἀποληφθέντα δασικὰ προϊόντα καὶ ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος, διὰ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω πρὸς ἐμπορίαν δασικὰ προϊόντα.

Ἄρθρον 64.

Τὸ δελτίον καταμετρήσεως τὸ ὁποῖον συντάσσεται πάντοτε ὑπὸ δύο ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἂν ἄλλως διατάξῃ τὸ Ὑπουργεῖον, ὑπογράφει πάντοτε καὶ βεβαιοῖ πλὴν τῶν τὴν ἐξέλεγξιν ἐνεργούντων ὑπαλλήλων, καὶ ὁ ἁρμόδιος δασοφύλαξ ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, ὁ ὁποῖος λαμβάνει πάντοτε μέρος εἰς τὴν ἐξέλεγξιν, καθὼς καὶ ὁ οἰκεῖος δασονόμος ἢ ἀρχιφύλαξ δασῶν, ἐὰν ὁ δεύτερος οὗτος εἶνε παρὼν κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν.

Προκειμένου περὶ ἐξελέγξεως δασικῶν προϊόντων προοριζομένων πρὸς ἐμπορίαν ὁ δασάρχης, προκειμένου περὶ μερικῆς ἐξελέγξεως προβαίνει ὁ ἴδιος μετὰ τῶν ἁρμοδίων δασικῶν ὀργάνων εἰς τὴν ἐξέλεγξιν, καὶ μόνον εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ ὅπου δὲν πρόκειται περὶ ἀναλήψεως μεγάλης εὐθύνης, ἀναθέτει τὴν ἐξέλεγξιν εἰς τὸν ἁρμόδιον δασονόμον ἢ ἀρχιφύλακα δασῶν.

Ἄρθρον 65.

Ἔνστασις κατὰ τοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ἢ τοῦ δασοκτήμονος ἐνώπιον τοῦ δασάρχου, ἐὰν ὁ συντάκτης τούτου εἶνε δασοφύλαξ, ἀρχιφύλαξ δασῶν ἢ δασονόμος, ἐνώπιον δὲ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ἢ τοῦ Ὑπουργείου ἐὰν ὁ συντάκτης εἶνε δασάρχης. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δασάρχου, Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑλοτόμον.

Ἄρθρον 66.

Προκειμένου περὶ ἐξελέξεως καὶ καταμετρήσεως δασικῶν προϊόντων προοριζομένων πρὸς ἐμπορίαν ἢ δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἡ ἁρμοδία τοπικὴ δασικὴ ἀρχὴ προβαίνει αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν ἐξέλεγξιν καὶ καταμέτρησιν τούτων εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐξελέγξεως, τὸ βραδύτερον ἐντὸς 10ημέρου ἀπὸ τῆς συγκεντρώσεώς των. Πάντως ὅμως οἱ ὑλοτόμοι ὀφείλουν νὰ συγκεντρώσουν ἐγκαίρως τὰ δασικά των προϊόντα εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξελέγξεως, ἄλλως ταῦτα ἐξελέγχονται παρὰ τῆς ἁρμοδίας τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τόπου.

Μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων

Ἄρθρον 67.

1. Πρὸ πάσης μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δι' ἀλλαχοῦ, εἴτε ταῦτα μεταφέρονται διὰ ξηρᾶς (σιδηροδρομικῶς) εἴτε διὰ θαλάσσης, ὁ ὑλοτόχος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοπικὴν δασικὴν ἀρχὴν (δασαρχεῖον, δασονομεῖον, ἀρχιφυλακεῖον, δασοφυλακεῖον) καὶ νὰ καταθέτῃ παρὰ ταύτῃ, τόσα ἐκ τῶν μερικῶν δελτίων προκειμένου περὶ τμηματικῆς μεταφορᾶς ἢ καὶ τὸ τελικὸν δελίτον προκειμένου περὶ τελικῆς μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων, ὅσα ἀντιπροσωπεύουν τὸ μεταφερθησόμενον ποσὸν καὶ εἶδος τῶν δασικῶν προϊόντων, ἡ δὲ δασικὴ ἀρχὴ ἐφοδιάζει τοῦτον διὰ πιστοποιήσεως ἐκδιδομένης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἂν τυχὸν μερικοῦ ἢ τελικοῦ δελτίου μέρος μόνον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀντιπροσωπευομένου ποσοῦ, μεταφέρεται ἀλλαχοῦ ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, τοῦτο ἰσχύει πλέον μόνον διὰ τὸ εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ὑπόλοιπον ποσόν, γινομένης πράξεως ἐπὶ τούτου ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

2. Αἱ τελωνειακαὶ καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἀρχαὶ προκειμένου περὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων δὲν ἐπιτρέπουν ταύτην εἰμὴ κατόπιν προσαγωγῆς αὐταῖς ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου πιστοποιήσεως τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς περὶ τοῦ νομίμου τῆς προελεύσεως τούτων. Ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ δὲ τῆς πιστοποιήσεως ταύτης, αἱ μὲν τελωνειακαὶ ἀρχαὶ ἐκδίδουν τὰ τελωνειακὰ ἔγγραφα, αἱ δὲ σιδηροδρομικαὶ τὰς σχετικὰς φορτωτικάς.

Αἱ τελωνειακαὶ καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἀρχαὶ αἱ ἐκδίδουσαι διασαφήσεις ἢ φορτωτικὰς ἄνευ προσαγωγῆς πιστοποιήσεως τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτῶν διώξεως.

3. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ὅπου τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν περιστάσεων, δύναται νὰ ἀξιώσῃ δι' ἐκδόσεως ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως, ἵνα καὶ οἱ διὰ φορτηγῶν ἁμαξῶν ἢ ζώων μεταφέροντες ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δασικὰ προϊόντα ἀλλα-

χεῖ, ἐρευνιάζωνται διὰ πιστοποιήσεως περὶ τῆς νομίμου προελεύσεως τούτων ἐκδιδομένης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

4) Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκδιδόμεναι πιστοποιήσεις ἰσχύουν ἐπὶ τρεῖς τὸ πολὺ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, ἢ ἐφ' ὅσον δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἠξέλεν ἐπιτευχθῇ ἡ μεταφορὰ τοῦ προϊόντος ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς θεωρήσεώς των ὑπὸ τῆς ἐκδούσης ταύτας δασικῆς ἀρχῆς. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν θεώρησιν τῶν πιστοποιήσεων μόνον ἐὰν πεισθῇ ὅτι ὁπωσδήποτε δὲν ἐγένετο χρῆσις αὐτῶν.

5). Ἐὰν τὰ βάσει τῆς παραγράφου 1 καὶ 3 διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ἀλλαχοῦ μεταφερθέντα δασικὰ προϊόντα, διὰ διαφόρους λόγους (ἐμπορικοὺς κλπ.) πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν ἐκ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν πρώτην ἀποθήκευσιν τόπου ἀφίξεως ἀκόμη περαιτέρω, τότε ἐκδίδει πιστοποίησιν περὶ τῆς νομίμου προελεύσεως τῶν μεταφερθέντων δασικῶν προϊόντων ἡ δασικὴ ἀρχὴ τοῦ πρώτου τόπου ἀφίξεως καὶ ἂν μεταφερθοῦν ταῦτα καὶ ἀκόμη περαιτέρω ἡ τοῦ δευτέρου τόπου ἀφίξεως καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς: Ἐννοεῖται ὅμως τῆς διατάξεως ταύτης γίνεται χρῆσις μετὰ φειδοῦς, διότι κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 14 Ἰουλίου 1927 δέον νὰ παύῃ εἰ δυνατόν, ὁ μετὰ τὴν πρώτην ἀποθήκευσιν ἔλεγχος τῶν δασικῶν προϊόντων δι' ἐκδόσεως δασονομικῶν ἐγγράφων (πιστοποιήσεις) καὶ νὰ ἐνεργῆται τοιοῦτος ὑπ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ὡς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ἰδίου Διατάγματος ὁρίζει, μόνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ μεταφερομένου διὰ τῶν τελωνειακῶν διασαφήσεων, σιδηροδρομικῶν, φορτωτικῶν καὶ πιστοποιήσεων πρασοῦ δασικῶν προϊόντων.

Μεταφορὰ τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ἀτελῶν ὑλοτομιῶν καὶ τῶν τοιούτων δι' ἃ δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως.

Ἄρθρον 68.

1) Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 23, 24, 25 παρ. 2, 26 καὶ 27 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος ἀπαιτουμένη ἔγγραφος ἔγκρισις τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἥτις χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς κατοχῆς τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ ὡς τοιοῦτον τῆς μεταφορᾶς ἐκ τοῦ τόπου τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, εὐθὺς ὡς πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν τὰ προϊόντα πέραν τοῦ τόπου τῆ ςπρώτης ἀποθηκεύσεως, κατατίθεται, πρὸ τῆς διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφορᾶς τούτων εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοπικὴν δασικὴν Ἀρχήν, παρ' ἧς ἐκδίδεται πιστοποίησις περὶ τῆς νομίμου προελεύσεως τῶν προϊόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ ἐκδίδουν αἱ μὲν τὴν διασάφησιν, αἱ δέ, τὴν φορτωτικήν.

2). Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ δι' ὅσα ἐκ τῶν ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἢ μισθώματος δασικὰ προϊόντα, δι' ἃ δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, ὅταν ταῦτα πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, ὁπότε κατατίθεται ὡσαύτως εἰς τὴν δασικὴν ἀρχήν. ἀπόδειξις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐκδίδεται παρ' αὐτῆς ἡ δέουσα πιστοποίησις περὶ τῆς νομιμότητος τούτων, ἐκτὸς ἂν διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ὡς δικαιολογητικὸν χρησιμεύει ἡ ἀπόδειξις προκειμένου περὶ λιγεβεργῶν, ἢ τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ ἐνσικιαστοῦ ἢ τῶν ἐπισταφυλάκων ἢ τῆς δασικῆς ἀρχῆς προκειμένου περὶ ρητίνης ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ τοιαύτης ἐκ δημοσίων μὲν δασῶν, ἀλλὰ μὴ διατεθείσης διὰ δημοπρασίας.

3). Ἡ ἀτελῶς ἀπολαμβανομένη οἰκοδομήσιμος ξυλεία καταμετρουμένη, σφραγίζεται διὰ τῆς σφύρας ἀτελῶν ὑλοτομιῶν, ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη, ἢ δ' ἄλλως διὰ τῆς σφύρας προσημάνσεως ἢ ἐλλείψει καὶ τοιαύτης τοῦ ἐμπορίου.

4). Οἱ μὴ τηροῦντες κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀτελῶν ὑλοτομιῶν καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ ἀτελῶν ὑλοτομιῶν τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας» καὶ τῶν λοιπῶν κειμένων δασικῶν νόμων, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ παρανόμου ὑλοτομίας.

Μεταφορὰ ξυλείας διὰ ποταμῶν.

Ἄρθρον 69.

Προκειμένου περὶ ὑλοτομίας ξυλείας παντὸς εἴδους, μελλούσης νὰ μεταφερθῇ διὰ ποταμοῦ εἰς τὸν διὰ τὴν ἐξέλεγξιν αὐτῆς προσδιορισμένον τόπον, ὁ ὑλοτόμος ὀφείλει νὰ συγκεντρώσῃ τὴν ξυλείαν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑλοτομίας καὶ πρὸ τῆς καταδύσεως αὐτῆς, παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἢ τοῦ ρεύματος, δι' οὗ ἐνεργηθήσεται ἡ μεταφορὰ καὶ νὰ ταξινομήσῃ ταύτην κατὰ κατηγορίας. Ὁ δασάρχης εἰδοποιούμενος περὶ τούτου προβαίνει εἰς τὴν καταμέτρησιν αὐτῆς παρουσίᾳ καὶ τοῦ ὑλοτόμου, καὶ ἀποστέλλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ἕτερον τοῦ εἰς διπλοῦν συνταχθησομένου δελτίου προμετρήσεως, ὅπερ προσυπογράφει, καὶ ὁ ὑλοτόμος, γινομένης μνείας, ἂν οὗτος ὀρνηθῇ νὰ ὑπογράψῃ.

Τὸ πρωτόκολλον προμετρήσεως τῆς ξυλείας λαμβάνεται ὑπ' ὄψει κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν καὶ σφράγισιν τῆς ξυλείας. Τὰ δὲ κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς παρουσιαζόμενα τεμάχια ἐπὶ ἔλαττον τῶν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ προμετρήσεως ἀναφερομένων θεωροῦνται, ὡς παρόντα, καὶ ὁ κυβισμὸς αὐτῶν προσμετρᾶται εἰς τὸν κυβισμὸν τῆς κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν παρουσιαζομένης ξυλείας.

Ἡ κατάδυσις τῆς ξυλείας εἰς τὸν ποταμὸν ἢ τὰ ρεύματα πρὸς μεταφορὰν πρὸ τῆς προμετρήσεως ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ κατασχέσεως τῆς ξυλείας καὶ ποινικῆς ἀγώξεως τοῦ κατόχου ταύτης.

Τελικὴ ἐπιθεώρησις τῶν ὑλοτομηθέντων δασῶν πρὸς καθορισμὸν τῶν ἐκ τῆς ὑλοτομίας ἐπενεχθεισῶν εἰς αὐτὰ ζημιῶν.

Ἄρθρον 70.

Μετὰ πᾶσαν ὑλοτομίαν, ἀνθρακοποιΐαν καὶ ἐν γένει κάρπωσιν οἱουδήποτε δάσους, ἐνεργεῖται ἐπιθεώρησις, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκόμη καθ' ἣν δὲν διετέθη διὰ δημοπρασίας τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς καρπώσεως, πρὸ τῆς τελικῆς καταμετρήσεως τῶν ἀπληρωθέντων δασικῶν προϊόντων, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ἐγένετο παράβασις τῶν ὅρων τοῦ παρόντος Διατάγματος ἢ τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. καὶ ἐκθέσεως ἐγκαταστάσεως, καὶ ἂν ὁ ὑλοτόμος ἐνήργησε τὴν ὑλοτομίαν κανονικῶς ἢ ἂν ἀφῆκεν εἰς τὸ δάσος χρήσιμα ὑπολείμματα, τοῦ ἁρμοδίου ὑλωροῦ τῆς περιφερείας καλουμένου ὑπὸ τῶν τὴν ἐξέλεγξιν καὶ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν ἐνεργούντων ὑπαλλήλων, νὰ βεβαιώσῃ ὑπευθύνως καὶ ἐγγράφως πρὸς αὐτούς, ὅ,τι εἶναι ἀνάγκη ἐκ τῆς ἁρμοδιότητός του νὰ βεβαιοῖ.

Ἡ μᾶζα τῶν κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐγκαταλειπομένων ἐν τῷ δάσει πρέμνων, καθὼς καὶ ἡ τῶν χρησίμων ὑπολειμμάτων εἴτε διὰ τὴν ξυλείαν, ὅταν ἐνεργῆται ὑλοτομία ξυλείας, εἴτε διὰ ξυλάνθρακας, ὅταν ἐνεργῆται ὑλοτομία ξυλανθράκων, προστίθεται ἐὰν δὲν ἔχῃ καταλογισθῇ κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας μερικὰς καταμετρήσεις, εἰς τὴν μᾶζαν τῶν κατὰ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν παρουσιαζομένων προϊόντων καὶ ἐνεργῆται ὁ καταλογισμὸς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 36 καὶ 37 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.».

Προκειμένου περὶ ὑλοτομίας χρησίμου ξυλείας, θεωροῦνται

ὡς χρήσιμα ὑπολείμματα τὰ ὑγιῆ καὶ τεχνικῶς χρησιμοποιήσιμα τμήματα τοῦ κορμοῦ μήκους πλέον τῶν 1.50 μ. καὶ διαμέτρου πλέον 0.15 μ.

Τὰ ἐξελεγχθέντα δασικὰ προϊόντα εἴτε προέρχονται ταῦτα ἐξ ἐνοικιάσεως δημοσίου δάσους, εἴτε ἐκ καρπώσεως αὐτοῦ ἄνευ δημοπρασίας ἢ καὶ ἐκ καρπώσεως ἄλλου μὴ δημοσίου δάσους, μένουν ὑπέγγυα καὶ τὸ τελικὸν δελτίον καταμετρήσεως δὲν παραδίδεται εἰς τὸν ὑλοτόμον, ἂν μὴ οὗτος καταβάλλῃ τὸ εἰς βάρος του καταλογισθὲν ποσὸν συμπληρωματικῶν δικαιωμάτων ἢ μισθωμάτων καὶ οἱωνδήποτε ἀποζημιώσεων, διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ τυχὸν ἐπενεχθείσας οἱασδήποτε εἰς τὸ δάσος ἄλλας ζημίας διὰ τῆς ὑλοτομίας, μεταφορᾶς κλπ. τῶν οἰκείων δασικῶν προϊόντων, ἐφαρμοζομένου διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων, μισθωμάτων καὶ ἀποζημιώσεως τοῦ Δημοσίου, τοῦ ἄρθρου 110§ 1 τοῦ δασικοῦ κώδικος.

Ὁ ὑλοτόμος καταβάλλων τὸ εἰς βάρος του καταλογισθὲν δικαίωμα ἢ μίσθωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ὑπολειμμάτων κορμῶν καὶ πρέμνων, δικαιοῦται νὰ κατεργασθῇ ταῦτα καὶ ἀποκομίσῃ ἐκ τοῦ δάσους ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ὁριζομένου ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων τὴν καταμέτρησιν ὑπαλλήλων, ὡς δικαιολογητικὸν δὲ μεταφορᾶς τῶν κατειργασμένων ὑπολειμμάτων χρησιμεύει τὸ τελικὸν δελτίον καταμετρήσεως.

Διὰ τὰς τυχὸν ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ἐπενεχθείσας εἰς τὰ δάσος ἄλλας ζημίας, ἡ ἁρμοδία δασικὴ ἀρχὴ (Δασάρχης, Δασονόμος κλπ.) ὑποβάλλει συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Δ' τοῦ παρόντος Διατάγματος ἔκθεσιν μετὰ πρωτοκόλλου καταλογισμοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ προβαίνει καὶ εἰς τὴν σχετικὴν κατὰ τούτου μήνυσιν πρὸς ποινικὴν δίωξιν.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ.

Δασικὴ φορολογία καὶ μίσθωμα Δημοσίων Δασῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Φορολογία τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου τῶν μὴ Δημοσίων Δασῶν.

Φορολογήσιμος δασικὴ πρόσοδος ἰδιωτικῶν, μοναστηριακῶν κοινοτικῶν κλπ. μὴ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 71.

1. Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος δασικῆς φορολογίας κλπ.» τῆς 14 Ἰουλίου 1927, ὡς φορολογήσιμος θεωρεῖται ἡ ἀκαθάριστος δασικὴ πρόσοδος τῶν ἀφορῴων ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων μὴ δημοσίων δασῶν (ἰδιωτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν, διαφιλονεικουμένων κλπ.) ἡ πραγματοποιουμένη ἐκ τῆς ὑλοτομίας ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τοῦ καθοριζομένου διὰ τὰ δάση ταῦτα ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν προσωρινῶν ἐκθέσεων διαχειρίσεως, τῶν μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως κλπ.

2. Ἐπίσης φορολογήσιμος κατὰ τὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος εἶναι καὶ ἡπραγματοποιουμένη ἀκαθάριστος πρόσοδος, ἡ προερχομένη ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἰδιωτικῶν δασῶν, προελθόντων ἐκ τυχαίων γεγονότων, (ὡς καταρρίψεως καὶ ἐκριζώσεως τῶν δένδρων ὑπὸ τῆς χιόνος, ἀνέμου καὶ λοιπῶν ἐξωτερικῶν αἰτιῶν καὶ ἐπιθράσεων), ἐκ δασικῶν προϊόντων κεκαυμένων ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐκχερσώσεως ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐν γένει ἐκ πάντων τῶν δασικῶν προϊόντων, τῶν ὑλοτομουμένων, συλλεγομένων καὶ κατασκευαζομένων ἐξ ἰδιωτικῶν δασικῶν κτημάτων.

Φορολογικὸς συντελεστής.

Ἄρθρον 72.

Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς (φορολογικὸν ποσοστὸν) συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ἰδίου Διατάγματος καθορίζεται, διὰ μὲν τὴν ἀκαθάριστον δασικὴν πρόσοδον, τὴν προερχομένην ἐκ τῶν κυρίων δασικῶν προϊόντων εἰς 10 ο)ο, διὰ δὲ τὴν ἐκ δευτερευόντων δασικῶν προϊόντων τοιαύτην εἰς 8 ο)ο.

Ὑπολογισμὸς τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου.

Ἄρθρον 73.

1. Διὰ νὰ ἐξευρεθῇ ἡ συνολικὴ ἀκαθάριστος δασικὴ πρόσοδος, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ συνολικὴ ἀξία ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους δασικοῦ προϊόντος, τοῦ διὰ πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων καὶ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως κλπ. καθοριζομένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, προκειμένου περὶ τῶν ἀφορῴων ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων δασῶν. Προκειμένου τοὐναντίον περὶ ἐξευρέσεως τῆς συνολικῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου τῆς ἀσβέστου, τῶν ἀνθράκων σιδηρουργίας καὶ ἐν γένει τῆς δασικῆς προσόδου τῶν δασικῶν προϊόντων, τῆς ἐκχερσώσεως, ἐμπρησθεισῶν ἐκτάσεων κλπ. προϊόντων, μὴ προερχομένην ἐκ δασῶν ἐκμεταλλευομένων ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς, αὕτη ἐξευρίσκεται ἐπίσης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τούτων.

2. Ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς ἐτησίας ἢ περιοδικῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου, ἥτις εἶναι συνάρτησις τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος ἢ τῶν τοιούτων ἐκχερσώσεων κλπ. καὶ τῆς κατὰ μονάδα ἀγοραίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀγοράς, ἐξευρίσκεται ὑπὸ τοῦ Δασαρχείου ἢ τοῦ Ὑπουργείου κεχωρισμένως δι' ἕκαστον δάσος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω στοιχείων. Ὡς τιμὴ μονάδος τῶν δασικῶν προϊόντων λαμβάνεται ἡτιμὴ ἡ ἀναγραφομένη, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διὰ Διατάγματος κατ' ἔτος δημοσιευόμενον πίνακα διατιμήσεως.

Καταβολὴ τοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 74.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου, συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 καταβάλλεται εὐθὺς ὡς ἄρξηται τὸ διαχειριστικὸν ἔτος ἢ καὶ ὅταν ὁ δασοκτήμων θελήσῃ νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῆς ὑλοτομίας καὶ ὡς κατωτέρω λεπτομερῶς καθορίζεται, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐφ' ὅσον ἐκμεταλλεύονται μόνοι των τὰ δάση των, εἴτε ὑπὸ τῶν ἐπικαρπωτῶν ἢ ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων, ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τούτων.

2. Τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται, διὰ μὲν τὰ πρὸς ἐμπορίαν καὶ βάσει πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως, ἐκμεταλλευόμενα δάση, τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰ Δημόσιον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, μοναστηριακὰ κλπ.) εἴτε ἐφ' ἅπαξ, ὅταν διὰ τῆς ἐφ' ἅπαξ ὑλοτομίας ὅλου τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, πραγματοποιῆται ὁλόκληρος ἡ συνολικὴ ἀκαθάριστος πρόσοδος, εἴτε καὶ τμηματικῶς κατὰ μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις, ὅταν πραγματοποιῆται ἑκάστοτε (κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν) διὰ τῆς ὑλοτομίας μόνον μέρους τοῦ ἐτη-

σίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, μέρος τῆς συνολικῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσαγομένου τῷ ἁρμοδίῳ Δασαρχείῳ ἢ Δασονομείῳ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐκδίδεται παρὰ τούτων ἡ ἀντίστοιχος ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος, ἐξ ἧς ἀριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου, ἥτις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, χρησιμεύει ἀφ' ἑνὸς μέν, ὡς δικαιολογητικὸν τῆς διενεργουμένης εἰς τὸ δάσος ὑλοτομίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς τοῦ βάσει ταύτης ὑλοτομηθέντος, συλλεγέντος καὶ κατασκευασθέντος ποσοῦ καὶ εἴδους δασικῶν προϊόντων, εἰς τὸν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς ἢ πίνακος ὑλοτομίας, ὁρισθέντα τόπον καταμετρήσεως καὶ ἐξελέγξεως.

3. Ὁμοίως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταβάλλεται τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καὶ διὰ τὴν ἑκάστοτε πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον ἐκ δασικῶν προϊόντων, προερχομένων ἐκ τυχαίων γεγονότων, ἐκχερσουμένων ἐκτάσεων, κεκαυμένων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, καὶ συλλογῆς καυσοξύλων ὑπὸ χωρικῶν πρὸς ἐμπορίαν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13 § 3 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.».

4. Ἐφ' ἅπαξ καταβάλλεται τὸ δικαίωμα μόνον διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον, τὴν προερχομένην ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος καὶ ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἐκ τῆς ἀσβέστου καὶ τῆς καυσίμου ὕλης τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς καῦσιν ἀσβεστοκαμίνων, ἀγγειοπλαστείων κλπ.

5. Ἐφ' ἅπαξ δὲ ἢ καὶ κατὰ δόσεις μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους, καταβάλλεται τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου, ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας, ἢ τῆς τοιαύτης ἐκ βαλανιδίων καὶ χαρουπίων.

Ἄρθρον 75.

1. Τὸ ἐκ 2 ο)ο δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, τῶν δασοκτημόνων τῶν ἀναιτιολογήτως μὴ ἐνεργησάντων ἢ ἐνεργούντων ὑλοτομίαν ἢ ἐκμεταλλεύσιν τοῦ δάσους των, καίτοι τοῦτο εἶναι ἐκμεταλλεύσιμον δασικῶς, καταβάλλεται ὑπὸ τούτων εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου π. ἔ. Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου, ἥτις θὰ ἐπραγματοποιεῖτο, ἐὰν θὰ ἀπελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως κλπ. ἐγκεκριμένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος. Ἐὰν δὲ τυχὸν οὗτοι μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἤθελον ἐνεργήσει ὑλοτομίαν καὶ καρπωθῇ τὸ ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα, τότε καταβάλλουσι τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» καθοριζόμενον δικαίωμα μειωμένον ὅμως κατὰ τὸ 2 ο)ο, ἐὰν τυχὸν οὗτοι εἶχον καταβάλει τοῦτο κατὰ τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους.

2. Οἱ αὐτοὶ δασοκτήμονες, ἐὰν διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων των ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν των ἐπραγματοποίησαν ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου διὰ τὰ δάση των, διὰ πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ καὶ προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως, ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, ποσὸν δασικῶν προϊόντων, διὰ τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον τῶν ὁποίων κατεβλήθη ἤδη δικαίωμα ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἐπιβαλλόμενον τοιοῦτον ἐκ 2 ο)ο, ἢ καὶ ὑπέρτερον τούτου, οὐδὲν πλέον δικαίωμα ἐκ 2 ο)ο τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927, ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καταβάλλουσιν. Ἐὰν ὅμως τοὐναντίον διὰ τῆς ὑλοτομίας ἐπραγματοποιήθη ποσὸν δασικῶν προϊόντων, διὰ τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον τῶν ὁποίων κατεβλήθη δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου μικρότερον τοῦ ἐκ 2 ο)ο τοῦ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου προβλεπομένου, οἱ δασοκτήμονες οὗτοι ὀφείλουν νὰ καταβάλουν καὶ τὸ ὑπολειπόμενον εἰσέτι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐκ 2 ο)ο δικαιώματος ποσόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Καταβολὴ τοῦ μισθώματος τῆς καρπώσεως τῶν δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 76.

1. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα, συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας» τῆς 14 Ἰουλίου 1927, τὸ μίσθωμα τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ διὰ δημοπρασίας διατεθέντος ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων δασῶν, καταβάλλεται εἰς ἴσας ἢ ἀνίσους μηνιαίας δόσεις, κατόπιν σημειώματος τῆς ἁρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσαγομένου τῷ Δασαρχείῳ ἢ τῷ Δασονομείῳ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐκδίδεται ὑπὸ τούτων ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ μισθώματος, ἐξ ἧς ἀριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου, ἥτις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς διενεργηθησομένης εἰς τὸ μίσθιον δάσος ὑλοτομίας, πρὸς δὲ καὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ βάσει ταύτης ὑλοτομηθέντος, συλλεγέντος καὶ κατασκευασθέντος εἴδους καὶ ποσοῦ δασικῶν προϊόντων εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πίνακος ὑλοτομίας ἢ τῆς ἁρμοδίας δασ. ἀρχῆς καθορισθέντα τόπον καταμετρήσεως καὶ ἐξελέγξεως.

2. Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ μὴ διατιθέμενα διὰ δημοπρασίας τὸ μίσθωμα καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ μέν, ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν δασικῶν προϊόντων εἶναι μικρὸν καὶ πρόκειται νὰ ὑλοτομηθῇ ὁλόκληρον ἀμέσως, εἰς περισσοτέρας δὲ τῆς μιᾶς δόσεις, ἤτοι μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους τοιαύτας, ἐὰν τὸ ποσὸν εἶναι μεγάλον καὶ πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ τμηματικῶς, κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ μισθώματος, αἵτινες ἐκδίδονται κατὰ τὸν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 μνημονευθέντα τρόπον καὶ χρησιμεύουν ἐπίσης ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ὑλοτομίας καὶ μεταφορᾶς τῶν δι' αὐτῶν ὑλοτομηθέντων ἢ κατασκευασθέντων ἢ συλλεγέντων δασικῶν προϊόντων.

Παράτασις καταβολῆς τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 77.

1. Ἐάν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 § 3 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.», παρατα θῇ ὁ χρόνος τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν, δύναται ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου νὰ παρατα θῇ καὶ ὁ χρόνος καταβολῆς τῆς τυχὸν καθυστερουμένης τελευταίας μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας δόσεως τοῦ μισθώματος, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν χορηγηθέντα χρόνον παρατάσεως καὶ ἡ τυχὸν ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἀρχικοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως καθυστερουῦσα τελευταία δόσις τοῦ μισθώματος ἐξακολουθεῖ νὰ καταβάλληται συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν Διάταγμα, κατὰ μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις.

2. Ἐὰν ὅμως παρέλθῃ καὶ ὁ χρόνος τῆς παρατάσεως τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐπραγματοποίησε τυχὸν ὁλόκληρον τὸ ἐνοικιασθὲν ποσόν, διὰ τὸ μὴ ἀπολῃφθὲν ποσὸν

δασικῶν προϊόντων, εὐθὺς ὡς ὁ χρόνος τῆς παρατάσεως λήξῃ, εἰσπράττεται διοικητικῶς τὸ ἀντίστοιχον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦτο μίσθωμα, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Καταβολὴ μισθώματος ἀτομικῶν ἀναγκῶν.

Ἄρθρον 78.

1. Τὸ μίσθωμα τῆς δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων χωρίων ἢ συνοικισμῶν καὶ ἐκ δημοσίων δασῶν ὑλοτομουμένης ξυλείας, δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ κατὰ δένδρον ἀντὶ κυβικοῦ. Ὁμοίως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταβάλλεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ὑλοτομουμένης ξυλείας ἀτομικῶν ἀναγκῶν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ τοῦ ἄρθρου 31 παράγρ. 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» καθοριζόμενα.

Χρόνος ἐκδόσεως τῶν ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 79.

1. Αἱ μηνιαῖαι καὶ αἱ τριμηνιαῖαι ἀποδείξεις ἐκδίδονται τὸ βραδύτερον περὶ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς ἢ ἑκάστης τριμηνίας. Προκειμένου ὅμως περὶ δημοσίων δασῶν, ἡ πρώτη μηνιαία ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ μισθώματος ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, ἡ δὲ πρώτη τριμηνιαία τοιαύτη τὸ βραδύτερον τὸ πρῶτον δεκαήμερον τῆς δευτέρας τριμηνίας τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους. Προκειμένου δὲ περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἐπειδὴ εἰς ταῦτα φορολογεῖται ἡ ἑκάστοτε ἀκαθάριστος πρόσοδος, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐφ' ὅσον πραγματοποιεῖται, ἡ πρώτης ἀποδείξεις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐκδίδεται συνήθως κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ δευτέρου μηνός ἢ τῆς δευτέρας τριμηνίας, δύναται ὅμως νὰ ἐκδοθῇ καὶ βραδύτερον, ἀλλὰ ἐὰν τυχὸν λήξῃ τὸ σχετικὸν δ ασικὸν ἔτος καὶ οὐδεμία ἀκαθάριστος πρόσοδος ἐπραγματοποιήθη τότε συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 75 τοῦ παρόντος Διατάγματος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται τὸ ἐκ 2 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου δικαίωμα.

2. Ἐὰν τὸ δικαίωμα ἢ τὸ μίσθωμα καταβάλλεται κατὰ μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις, ὁ ὑλοτόμος ὀφείλει καὶ ἂν ἀκόμη ἔχῃ εἰς χεῖρας του ἀπραγματοποίητον ἀπόδειξιν τοῦ προηγουμένου μηνός, διὰ τὴν ἐνέργειαν ὑλοτομίας ἐν τῷ δάσει κατὰ τὸν ἑπόμενον μῆνα νὰ ἐφοδιασθῇ δι' ἀποδείξεως τοῦ μηνὸς τούτου. Ἐὰν δὲ τὸ δικαίωμα ἢ τὸ μίσθωμα καταβάλλεται κατὰ τριμηνίαν, ὀφείλει οὗτος ὡσαύτως δι' ἑκάστην ἑπομένην τριμηνίαν νὰ ἐφοδιάζηται διὰ τῆς οἰκείας τριμηνιαίας ἀποδείξεως, εἰς τρόπον ὥστε δι' ἕκαστον μῆνα, ἐὰν ἡ δόσις τοῦ δικαιώματος εἶναι μηνιαία, νὰ ὑπάρχῃ ἀντίστοιχος μηνιαία ἀπόδειξις, καὶ δι' ἑκάστην τριμηνίαν, ἐὰν ἡ δόσις εἶναι τριμηνιαία, ἡ ἀντίστοιχος τριμηνιαία ἀπόδειξις.

Ἡ μὴ ἔγκαιρος καταβολὴ τῶν δόσεων τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 80.

1. Ἐὰν αἱ συμφωνηθεῖσαι μηνιαῖαι ἢ τριμηνιαῖαι ἴσαι ἢ ἄνισοι δόσεις τοῦ μισθώματος καρπώσεως τῶν δημοσίων δασῶν, τῶν διὰ δημοπρασίας διατιθεμένων δὲν καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὴν ταχτικὴν ὑπὸ τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου προθεσμίαν, ἤτοι καθ' ἕκαστον μῆνα ἢ τριμηνίαν, εἰσπράττονται καὶ βεβαιοῦνται αὗται διοικητικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ κατὰ τὰ λεπτομερέστερον δι' ἐγκυκλίων διαταγῶν καθοριζόμενα.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συμφωνηθῇ ἵνα αἱ δόσεις τοῦ μισθώματος καταβάλλωνται κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν, ἀλλ' ἀνίσως, δύνανται τὰ κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν καταβληθησόμενα ποσὰ τῶν δόσεων, νὰ καθορισθοῦν, διὰ μὲν τοὺς μῆνας καθ' οὓς διὰ διατόρους λόγους (χειμὼν κλπ.) δὲν γίνεται ἐργασία (ὑλοτομία) μικρότερα, καὶ διὰ τοὺς μῆνας ποὺ γίνεται μεγαλύτερα τοιαῦτα, μεγαλύτερα. Πάντως ὅμως, ἐπειδὴ κατὰ τὰς τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ λαμβανούσας χώραν μερικὰς καταμετρήσεις, δυνατὸν νὰ προκύψουν πλεονάσματα δασικῶν προϊόντων καὶ διὰ ταῦτα νὰ καταβληθῇ συνεπῶς τὸ ἀντίστοιχον μίσθωμα, πρέπει διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ διατάραξις εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου τυχὸν καθορισθέντα ποσὰ τῶν ἀνίσων μηνιαίων ἢ τριμηνιαίων δόσεων, τὸ ποσὸν τῆς τελευταίας δόσεως, δηλαδὴ τῆς 12ης, ἐὰν τὸ μίσθωμα καταβάλληται κατὰ μηνιαίας δόσεις, ἢ τῆς τετάρτης, ἐὰν τοῦτο καταβάλληται κατὰ τριμηνιαίας τοιαύτας, νὰ μὴ καθορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων ἐπακριβῶς, ἀλλ' ἁπλῶς ν' ἀναγραφῇ εἰς τὸ μισθωτήριον συμβόλαιον, «καταβληθήσεται τὸ ὑπολειφθησόμενον μετὰ τὴν καταβολὴν ὅλων τῶν προγενεστέρων δόσεων ποσὸν τοῦ μισθώματος». Ἐννοεῖται ὅτι δύναται νὰ καθορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων καὶ τὸ καταβληθησόμενον ποσὸν τῆς τελευταίας δόσεως, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ μίσθωμα τῶν πλεονασμάτων τὸ ὁποῖον εἰσπράχθη κατὰ τὰς τυχὸν ἑκάστοτε μερικὰς καταμετρήσεις, πρέπει νὰ συμψηφισθῇ μετὰ τοῦ ποσοῦ τῶν προγενεστέρων δόσεων, καὶ ἑπομένως νὰ ἐκπεσθῇ ἀπὸ τὸ ποσὸν τῆς τελευταίας δόσεως καὶ νὰ καταβληθῇ κατὰ τὴν τελευταίαν δόσιν μόνον τὸ τυχὸν ἀκόμη πρὸς καταβολὴν ὑπολειφθησόμενον ποσὸν τοῦ μισθώματος.

3. Ἡ ὡς ἄνω παράγραφος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῆς πραγματοποιουμένης ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν, διότι ἐνταῦθα καταβάλλεται δικαίωμα μόνον ἐφ' ὅσον πραγματοποιεῖται ἀκαθάριστος πρόσοδος, ἄλλως οὐχί, καὶ ἑπομένως περιττεύει ὁ ἐκ τῶν προτέρων καθορισμὸς τῶν ἀνίσων δόσεων, κανονίζονται δὲ τὰ ποσὰ τούτων κατὰ τὴν κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν λῆψιν τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ δικαιώματος, ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ δασοκτήμονος ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ του κατὰ βούλησιν. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς δόσεις τοῦ μισθώματος τῶν ἄνευ δημοπρασίας ἐκμεταλλευομένων δημοσίων δασῶν.

Ἰσχὺς ἀποδείξεων καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος

Ἄρθρον 81.

1. Αἱ μερικαὶ ἀποδείξεις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος ἰσχύουν διὰ τὸ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενον ποσὸν δασικῶν προϊόντων καὶ εὐθὺς ὡς πραγματοποιηθῇ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν καὶ εἶδος δασικῶν προϊόντων καὶ μεταφερθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξελέγξεως καὶ καταμετρηθῇ συντασσομένου τοῦ οἰκείου μερικοῦ ἢ τελικοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἢ θεωρουμένων καὶ ἐλεγχομένων τούτων εἰς (ἐκ περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, παύει αὐτοδικαίως καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν δι' ὑλοτομίαν ἐν τῷ δάσει ἢ δασικῷ κτήματι καὶ χρησιμεύουν μόναι των ἢ μετὰ τοῦ ἀποκόμματος τοῦ μερικοῦ ἢ ἐλικοῦ δελτίου καταμετρήσεως, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος ὁρίζει, ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξελέγξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως.

2. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ὅπου παρίστανται ἀνάγκη δύνανται νὰ ἐκδοθοῦν καὶ πλείονες τῆς μιᾶς ἀποδείξεις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος, πάντως ὅμως οὐχὶ πλείονες τῶν δύο.

Μετατροπὴ δασικῶν προϊόντων ἀπὸ ἑνὸς εἴδους.

εἰς ἕτερον.

Ἄρθρον 82.

1. Ἡ μετατροπὴ νομίμως ἀπολῃφθέντων, δασικῶν προϊόντων ἀπὸ ἑνὸς εἴδους εἰς ἄλλο ἐπιτρέπεται, κατόπιν καταβολῆς τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης διαφορᾶς δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθα-

ρίστου προσόδου ἢ μισθώματος μεταξὺ τοῦ ἀρχικῶς ἀπολημφθέντος προϊόντος καὶ τοῦ ἐκ τῆς μετατροπῆς προελθόντος.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ.

Περὶ ἀπολήψεως καὶ διαθέσεως δασικῶν προϊόντων δημοσίων δασῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὅροι διαθέσεως δημοσίων δασῶν δι' ἐνοικιάσεως καὶ διεξαγωγὴ τῶν δημοπρασιῶν.

Ἄρθρον 83.

Ἡ διάθεσις τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων, τῶν ἐν τοῖς διαχειριστικοῖς σχεδίοις ἐκθέσεων διαχειρίσεως, προγράμμασιν ἐκμεταλλεύσεως ἢ τοῖς πίναξιν ὑλοτομίας ἀναγεγραμμένων, ἢ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐφ' ἅπαξ κατ' ἔτος καθοριζομένων δι' ἕκαστον δάσος προκειμένου περὶ τοιούτων μὴ προϋπολογιζομένων, διενεργεῖται εἴτε κατὰ συστάδα εἴτε κατὰ διαχειριστικὴν μονάδα, ἢ καὶ κατὰ διαχειριστικὸν σύμπλεγμα μονοετῶς ἢ πολυετῶς, οὐχὶ ὅμως διὰ πλείονα τῶν δέκα ἐτῶν.

Ἡ δημοπρασία διενεργεῖται κατὰ μονάδα τῶν παραχθησομένων δασικῶν προϊόντων, ὡς μονὰς δὲ ἑκάστου εἴδους δασικῶν προϊόντων, θεωρεῖται ἡ εἰς τὸν πίνακα διατιμήσεως ἀναγραφομένη.

Ἄρθρον 84.

Διάθεσις ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος πολυετοῦς καρπώσεως γίνεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δασῶν ἢ τοῦ Δασάρχου κατὰ προτίμησιν διὰ δασικὰ συμπλέγματα ἢ μεγάλα δάση, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις λόγῳ ἐλλείψεως συγκοινωνιῶν ἢ τῆς μακρᾶς των ἀποστάσεως ἀπὸ τὸ κέντρον καταναλώσεως, ἀπαιτεῖ μεγάλας ἐγκαταστάσεις.

Ἄρθρον 85.

Αἱ πρὸς διάθεσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοπρασίαι προκειμένου περὶ τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ἀναγραφομένων εἰς τοῖς διαχειριστικοῖς σχεδίοις ἐκθέσεσιν διαχειρίσεως, προγράμμασιν ἐκμεταλλεύσεως ἢ τοῖς πίναξιν ὑλοτομίας, ἄρχονται κατ' Αὔγουστον ἑκάστου ἔτους καὶ λήγουσιν ἀνυπερθέτως τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Ἄρθρον 86.

Ἡ ἀπόληψις τῶν δασικῶν προϊόντων, ἧς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα διετέθη διὰ δημοπρασίας, ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τοὺς ὅρους τῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν, τοὺς ἀναγραφομένους εἰς τὰ μόνιμα ἢ προσωρινὰ διαχειριστικὰ σχέδια, τὰς ἐκθέσεις διαχειρίσεως, προγράμματα ἐκμεταλλεύσεως καὶ τοὺς πίνακας ὑλοτομίας ὡς καὶ τοὺς τῆς σχετικῆς διακηρύξεως.

Ἐγκατάστασις ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 87.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως διαθέσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, καλεῖται ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ δυνάμει συμβολαίου πληρεξούσιος αὐτοῦ, ὅπως καθ' ὡρισμένην ἡμέραν ἐγκατασταθῇ παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ ἐνοικιασθέντι δάσει. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐγκαταστάσεως δὲν δύναται νὰ βραδύνῃ πέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐνοικιαστὴς παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν προσέλθῃ δι' ἐγκατάστασιν, ἡ ἐγκατάστασις γίνεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ἐγκαταστάσεως ἐγχειρίζεται καὶ εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὰ δασαρχεῖα εἰς ἃ ὑπηρετεῖ δασολόγος δασάρχης, ἐνεργεῖ οὗτος ἢ ὁ βοηθὸς του δασολόγος - δασάρχης, δόκιμος ἢ τακτικὸς καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς ὅλας περιστάσεις καὶ δὴ ὅταν οὗτος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, δύναται νὰ τὴν ἐνεργήσῃ καὶ δασονόμος ἢ ἀκόμη καὶ ἀρχιφύλαξ δασῶν. Εἰς τὰ δασονομεῖα τὴν ἐνεργεῖ ὁ δασονόμος, ὁσάκις δὲ πρόκειται περὶ σοβαρᾶς ὑλοτομίας, ὁ προϊστάμενος τοῦ Δασαρχείου εἰς ὑπάγεται τὸ Δασονομεῖον, δασάρχης ἢ ὁ βοηθὸς τούτου τακτικὸς ἢ δόκιμος δασάρχης ἂν ὑπηρετῇ τοιοῦτος.

Ἡ παρὰ τῶν δασικῶν ὀργάνων συνταχθησομένη ἔκθεσις ἐγκαταστάσεως, ὑπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ εἶνε ὅσῳ τὸν δυνατὸν λεπτομερὴς καὶ ἀκριβής, ἀπεικονίζουσα τὴν κατάστασιν τοῦ δάσους κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ καθίσταται εὐχερὴς ὁραδύτερον ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς συνεμορφώθη πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, τινὰς τυχὸν ζημίας ἐπέφερε κλπ.

Ἀπαραιτήτως ἡ ἔκθεσις ἐγκαταστάσεως δέον ν' ἀναγράφῃ πλὴν τῶν ἄλλων τυχὸν ἀναγκαιούντων ὅρων, καὶ

1) Λεπτομερῶς τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἐνεργηθήσεται ἡ ὑλοτομία κλπ.

2) Τὰ ἐν τῷ δάσει καταλείμενον χρήσιμον ὑλικὸν ὅπερ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐνοικιάσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποκομίσῃ ὁ ἐνοικιαστής, ἤτοι δένδρα καταρριφθέντα ἢ ἐκριζωθέντα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἢ τῆς χιόνος ἢ ἀποξηραθέντα δι' οἱονδήποτε λόγον κλπ.

3) Τὸν ἐν ἑκάστῃ δασικῇ θέσει ἢ συστάδι ἀριθμὸν τῶν ὑλοτομηθέντων καὶ προσημανθέντων δένδρων.

4) Ἐκ τίνων θέσεων ἢ συστάδων θέρος νὰ ἄρξηται, ἡ ὑλοτομία, τὴν σειρὰν τῶν θέσεων ὑλοτομίας ἤ, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, ὅτι αὕτη θὰ δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ταυτοχρόνως ἐφ' ὅλης τῆς ἐνοικιασθείσης ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 88.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἤθελεν ἀποδεχθῇ ἀνεπιφυλάκτως ἅπαντας τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐγκαταστάσεως, αὕτη ἀναστέλλεται καὶ τὸ συνταχθὲν πρωτόκολλον ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ Δασάρχου ἐντὸς δύο ἡμερῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ἀποδέχεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ ἀπορρίπτει ταύτας.

Ὁ δασάρχης εὐθὺς μετὰ τὴν λῆψιν τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κοινοποιεῖ ταύτην τῷ ἐνοικιαστῇ, καθορίζων συγχρόνως τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει ἐγκατασταθῇ.

Ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἀποδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Ὑπουργείου, κηρύσσεται ἔκπτωτος, καταπίπτούσης μόνον τῆς παρ' αὐτοῦ καταθεισμένης ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 89.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐνοικιαστὴς ἕνεκα οἱουδήποτε κωλύματος (ἀνωτέρα βία, θεομηνία κλπ.) μὴ προερχομένου ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Δημοσίου, μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας λήξεως τῆς μισθώσεως, οὐδεμίαν ἤθελεν ἐνεργήσει ἐκμετάλλευσιν, καταβάλλει ὁλόκληρον τὸ συμφωνηθὲν μίσθωμα τοῦ ἐνοικιασθέντος ποσοῦ, εἰδ' ἄλλως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἡ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθεῖσα ἐγγύησις.

Ἄρθρον 90.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε παραιτηθῇ τῆς καρπώσεως καθ' οἱανδήποτε περίοδον τῆς ἐνοικιάσεως, κηρύσσεται ἔκπτωτος καὶ καταλογίζεται μὲ τὴν πλήρωμὴν τοῦ μισθώματος τοῦ ἐνοικιασθέντος ποσοῦ, εἰσπραττομένου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 91.

Ὁ κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα καταλογισμὸς τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἀποκλείει τὴν δίωξιν αὐτοῦ διὰ παραβάσεις τῶν περὶ δασῶν νόμων τιμωρουμένας ποινικῶς.

Ἄρθρον 92.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ κατεργασθῇ καὶ παραλάβῃ ἅπαντα τὰ δασικὰ προϊόντα, ἅτινα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως ἐξ ὑπαιτιότητός του ἐγένοντο ἐν τῷ δάσει ἀπολήψιμα, καταβάλλων εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὸ ἀναλογοῦν μίσθωμα.

Ἄρθρον 93.

Μετὰ τὴν δημοπρασίαν οὐδεμία ἐπιτρέπεται μεταβολή, εἴτε εἰς τοὺς ὅρους τῆς μισθώσεως, εἴτε εἰς τὸν τρόπον, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων ὑπὸ οἱονδήποτε πρόσχημα, τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑποχρεουμένου νὰ παραγάγῃ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος δι' ὃ ἀνεδείχθη ἐνοικιαστής, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ ἀνθράκων, ὁπότε ὁ ἐνοικιαστὴς καταβάλλων τὸ μίσθωμα τῶν ἀνθράκων δύναται νὰ παραγάγῃ μόνον καυσόξυλα ἀναλόγου ποσοῦ.

Ἄρθρον 94.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δύνανται νὰ αἰτήσωνται ἐξέλεγξιν οἱουδήποτε ποσοῦ δασικῶν προϊόντων παραχθέντων ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδείξεων ἀρκεῖ ταῦτα νὰ ἔχουν συγκεντρωθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξελέγξεως ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς τόπον τῆς ὑλοτομίας.

Ἄρθρον 95.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐνοικιάσεως ἅπαντα τὰ τυχὸν ἐκτελεσθέντα τεχνικὰ ἔργα, ὡς ὁδοί, σιδηρόδρομοι, πλὴν τῶν σιδηροτροχιῶν, τῶν λευκοσιδήρων δοχείων τῶν ἐπικολλημένων ἐπὶ τῶν ρητινευομένων πευκῶν, τοῦ ξυλώδους ὑλικοῦ τῶν ξυλοδρόμων, τοῦ τροχαίου καὶ τοῦ τῆς ἕλξεως ὑλικοῦ, διευθετήσεις ποταμῶν ἢ χειμάρρων, γέφυραι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν δασικῶν προϊόντων ἢ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ δάσους περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 96.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει των ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον δασάρχην ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ἐν τῷ δάσει ἐργαζομένων ἐργατῶν καὶ νὰ γνωστοποιῶσιν αὐτῷ πᾶσαν μεταβολὴν ἐν τῷ προσωπικῷ, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ αὐτοπροσώπου παραστάσεως αὐτῶν ἢ διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς καρπώσεως νὰ ἐγκαθιστῶσιν ἀντιπρόσωπον, γνωρίζοντες ἅμα τοῦτο ἐγγράφως τῷ Δασάρχῃ.

Ἄρθρον 97.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως νὰ τηρῇ ἀδιαλείπτως τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κάρπωσιν δάσους καὶ νὰ παρέχῃ οἱανδήποτε συνδρομὴν αὐτοπροσώπως καὶ διὰ τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ, εἴτε πρὸς κατάσβεσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς, εἴτε πρὸς ἀποτροπὴν οἱουδήποτε κινδύνου εἰς τὸ δάσος καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 98.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται, διαρκούσης τῆς μισθώσεως, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, νὰ κηρύξῃ ἔκπτωτον τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ διαλύσῃ τὴν μίσθωσιν εἴτε διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος, εἴτε δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ αἰτίαν χωρὶς ἐκ τούτου νὰ γεννῶνται δικαιώματα οἱαδήποτε ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 99.

Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐνοικιάσεως καὶ ἐντὸς τῆς ὁρισθησομένης προθεσμίας ὁ ἐνοικιαστὴς ὑποχρεοῦται κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ν' ἀποκομίσῃ ἐκ τοῦ δάσους ἅπαντα τὰ ὑλοτομηθέντα, κατασκευασθέντα ἢ συλλεγέντα δασικὰ προϊόντα καὶ ἁπάσας αὐτοῦ τὰς ἐγκαταστάσεις, ἐκτὸς τῶν τεχνικῶν ἔργων. Ἄλλως ἐκποιοῦνται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ δικαιουμένου εἰς ἀποζημίωσιν οἱανδήποτε.

Ἄρθρον 100.

Τὸ ἐνοίκιον (μίσθωμα) καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ κατὰ μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις, κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ὑποδείξεων, καὶ τὸ βραδύτερον τὸ δεύτερον δεκαήμερον ἑκάστου μηνὸς ἢ τριμηνίας, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου συμφωνηθησόμενα.

Ἄρθρον 101.

Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπέχει ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀπολῃφθῇ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ἐνοικιασθέντος ποσοῦ δασικῶν προϊόντων. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὁ ἐνοικιαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ μίσθωμα μόνον διὰ τὸ συγκομισθὲν καὶ ἀπολῃφθὲν ποσόν, ἀκαλυομένης τῆς μισθώσεως ὡς πρὸς τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρον 102.

Τὸ ἐνοίκιον ὁρίζεται διὰ τὴν κάρπωσιν τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ὑψηλῆς μορφῆς δασῶν ἢ τοῦ ἀνωτέρου ὁρόφου τοῦ συνθέτου δάσους, κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος, ἤτοι κυβικόν, διὰ δὲ τὴν ἐκ χθαμαλῶν κάρπωσιν δασικῶν προϊόντων ἢ τοῦ κατωτέρου ὁρόφου συνθέτου μορφῆς δάσους, κατ' ὁκάν, ζύγιον, κυβικὸν κλπ. εἰς δραχμὰς ἢ λεπτά.

Περὶ διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς καρπώσεως τῶν Δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 103.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 93 μέχρις 109 τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται μονομέρει εἰς τὴν ἕδραν τῶν οἰκείων Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν, διεξαγόμεναι ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Δασάρχου καὶ τοῦ Ταμίου.

Εἰς τὰς πόλεις, εἰς ἃς δὲν συνεδρεύει μετὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ Ταμίας, ὁ Εἰρηνοδίκης ἀναπληροῖ ἑκατέραν ἢ ἀμφοτέρας ταύτας.

Αἱ ὡς ἄνω δημοπρασίαι δύνανται, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους ἐνώπιον τῶν ἰδίων ἀρχῶν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐνεργεῖται αὕτη.

Ἐπίσης δύναται, προηγουμένῃ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, νὰ ἐνεργῆται δημοπρασία καὶ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ

Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὁπότε ἐνεργεῖται αὕτη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τοῦ Δασάρχου ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των καὶ ἑτέρας δημοσίας ἀρχῆς, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ δημοπρασία διεξάγεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν καὶ διαρκεῖ τρεῖς ὥρας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἑνάτης πρὸ μεσημβρίας καὶ λήγουσα τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πρώτη δημοπρασία κηρύσσεται διὰ διακηρύξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, δημοσιευομένης διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τοῖς καταστήμασι τῶν δημαρχείων, δασαρχείων, οἰκονομικῶν ἐφοριῶν καὶ τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων, πρὸς δὲ καὶ ἐν τῇ ἐξωθύρᾳ τῶν κοινοτικῶν ναῶν, δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν δημοπρασίαν ἡμέρας.

Ἡ δημοσίευσις γίνεται διὰ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν, βεβαιοῦται δὲ δι' ἀποδείξεως τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Αἱ περὶ δημοσιεύσεως ἀποδείξεις ἀποστέλλονται διὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἡ διακήρυξις παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ καθορίζει, προσέτι, πλὴν τῶν εἰδικῶν ὅρων ὑφ' οὓς διεξαχθήσεται ὁ πλειστηριασμὸς καὶ ἡ ἀπόληψις τῶν δασικῶν προϊόντων :

α') Τὸ δάσος, τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα καρπώσεως τοῦ ὁποίου ἐνοικιάζεται ἢ τὸ ἐξ οὗ τὸ δασικὸν προϊόν, ὅπερ διατίθεται διὰ δημοπρασίας.

β') Τὸ πρὸς διάθεσιν ποσὸν τῶν δασικῶν προϊόντων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰς διαστάσεις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων, ἢ τὴν ὑλοτομητέαν ἔκτασιν, ὡς καὶ τὰ μόνιμα ἢ προσωρινὰ διαχειριστικὰ σχέδια, ἐκθέσεις διαχειρίσεως ἢ προγράμματα ἢ πίνακας ὑλοτομίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ ἡ ἀπόληψις καὶ κάρπωσις.

γ') Τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως.

δ') Τὸ εἶδος τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγυήσεων.

ε') Τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας, ὡς καὶ τὸν τόπον ἢ τόπους, ὅπου αὕτη ἐνεργηθήσεται.

ϛ') Τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος, ἐὰν δηλονότι θὰ καταβληθῇ εἰς δόσεις μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους ἢ τριμηνιαίας τοιαύτας.

ζ') Ἐὰν ἡ ἔγκρισις τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας ἐπιφυλάχθῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἢ ἀνετέθη εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχάς.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει μνημονεύεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς δίδεται καὶ ἡ πληρεξουσιότης τῆς ἐγκρίσεως.

Ἄρθρον 105.

Διαρκούσης τῆς δημοπρασίας οἱ πλειοδόται συμπαρισταμένων τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, ἀποτείνουσι τὰς προσφοράς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα, συμφώνως πρὸς τὴν διακήρυξιν, εἰς χρήματα, ὁ δὲ τηρῶν τὰ πρακτικὰ ὑπάλληλος ἐγγράφει αὐτὰς κατὰ σειρὰν ὡς ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλειοδότου.

Πᾶσα προσφορὰ εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειοδότην, ἡ δὲ ὑποχρέωσις αὕτη μεταβιβάζεται ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τὸν πρῶτον εἰς τοὺς ἀκολούθους καὶ ἐπιβαρύνει ὁριστικῶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἄρθρον 106.

Εἶναι δεκταὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς πλειοδόται ἢ ὡς ἐγγυηταὶ αὐτῶν, οἱ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν ἀναμφισβητήτως φερέγγυοι, ἀποκλειομένων τῆς δημοπρασίας τῶν ὑπερημέρων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν δι' οἱονδήποτε λόγον ἐξ οἱασδήποτε ἐνοικιάσεως τοῦ δημοσίου κηρυχθέντων ἐκπτώτων. Πᾶς φερέγγυος πλειοδότης ἢ ἐγγυητὴς εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὑπὸ τὰς ἀκολούθους διαζευκτικὰς περιπτώσεις.

1. Ἂν προσαγάγῃ πιστοποιητικὰ τῆς ἁρμοδίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, βεβαιοῦντα τὸ εἶδος τῆς ἀκινήτου αὐτοῦ περιουσίας, τὴν ἀξίαν ταύτης καὶ τὴν ἐπὶ ταύτης κυριότητα καὶ νομήν του, προσέτι δὲ πιστοποιητικὰ τοῦ ἁρμοδίου φύλακος μεταγραφῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κτήσεων διὰ μεταβιβάσεως ἐν ζωῇ καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος, βεβαιοῦν ὅτι, τὰ προσφερόμενα ἀκίνητα εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης. Ἡ ἀξία τῆς προσφερομένης εἰς ὑποθήκην περιουσίας δέον ν' ἀνέρχηται τοὐλάχιστον εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ ἀναλογοῦντος ἐτησίου μισθώματος ἐκ τῆς διδομένης ἑκάστοτε προσφορᾶς τοῦ πλειοδότου.

Ἂν ἡ προσφερομένη ὡς ὑποθήκη περιουσία εἶναι ἀγροτική, πρὸς τοῖς ἀνωτέρω πιστοποιητικοῖς προσάγεται τραπεζιτικὴ ἐγγύησις ἢ καὶ γραμμάτιον παρακαταθήκης δι' ἐγγυοδοσίαν παρὰ δημοσίῳ ταμείῳ, εἴτε χρηματικοῦ ποσοῦ, εἴτε χρεωγράφων, ἐθνικῶν δανείων, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ ἀγοραίᾳ τιμῇ αὐτῶν, ἐὰν εἶναι κάτω τοῦ ἀρτίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως ἢ εἰς τὸ ἄρτιον, ἐὰν ἡ ἀγοραία τιμὴ εἶναι ἄνω αὐτοῦ, ὁλικῆς ἀξίας τοὐλάχιστον ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναλογοῦντος ἐτησίου μισθώματος ἐκ τῆς διδομένης ἑκάστοτε προσφορᾶς, διὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ καταβαλλομένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω κτηματικῆς ἐγγυήσεως ἴσης τοὐλάχιστον πρὸς τὸ ὅλον μίσθωμα.

2) Ἂν προσαγάγῃ τραπεζιτικὴν ἐγγύησιν ἢ γραμμάτιον παρακαταθήκης παρὰ δημοσίῳ ταμείῳ δι' ἐγγυοδοσίαν, εἴτε χρηματικὸν ποσόν, εἴτε χρεώγραφα ἐθνικῶν δανείων ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ ἀγοραίᾳ τιμῇ αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως, ὁλικῆς ἀξίας τοὐλάχιστον ἴσης πρὸς τὸ ἀναλογοῦν ὁλικὸν ἐτήσιον μίσθωμα ἐκ τῆς διδομένης ἑκάστοτε προσφορᾶς.

Αἱ διενεργοῦσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ δικαιοῦνται, ὅπως καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξελέγχωσι τὴν πιστοποιουμένην ἀξίαν τῶν εἰς ὑποθήκην προσφερομένων ἀκινήτων καὶ τὴν τρέχουσαν ἀγοραίαν τιμὴν τῶν χρεωγράφων, ἀποκλείουσαι δὲ τῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν συμμετοχῆς τοὺς προσφέροντας ἐγγυοδοτικὰ ὑπερβολικῆς κατὰ τὴν κρίσιν των ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 107.

Δὲν εἶνε δεκτοὶ ὡς πλειοδόται ἢ ὡς ἐγγυηταὶ αὐτῶν·

α') Αἱ γυναῖκες.

β') Οἱ δήμαρχοι, οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ πάρεδροι, καὶ οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διαθέσεως τῆς καρπώσεως δημοσίων δασῶν κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

γ') Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Διὰ τὴν μὴ παραδοχὴν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ πλειοδότου τινὸς συντάσσεται ὑπὸ τῶν διενεργουσῶν ταύτην ἀρχῶν λεπτομερὴς καὶ αἰτιολογημένη ἔκθεσις προσαρτωμένη εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δημοπρασιῶν αἱ διενεργοῦσαι ταύτας ἀρχαὶ ἀναφέρουσι τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργεῖον ἅμα τῷ πέρατι αὐτῶν.

Ἄρθρον 108.

Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, τοῦ ἐγγυητοῦ, καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργεῖον, διὰ κοινῆς τῶν ἀρχῶν αἰτιολογημένης ἐκθέσεως περὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ τῷ δημοσίῳ τοῦ ἀποτελέ-

σματος τῆς δημοπρασίας, συνοδευόμενα μὲ τὴν διακήρυξιν καὶ τὰς περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς ἀποδείξεις.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ εἶναι ἀγράμματος ὑπογράφεται δι' ἄλλου ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων προσυπογραφομένων καὶ τούτων.

Ἄρθρον 109.

Ἐὰν εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας ὁ τελευταῖος πλειοδότης δὲν ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ δὲν συνυπογράψῃ ἀξιόχρεως ἐγγυητής, αἱ ἐνεργοῦσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ προσκαλοῦσιν αὐτὸν αὐθημερὸν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς αὐτονομικῆς ἀρχῆς, νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς 24 ὡρῶν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς βάρος του.

Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, εἴτε ἀναπλειστηριάζεται τὸ ἀπρκλειστέον δικαίωμα τῆς καρπώσεως ἢ ἡ ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν δασικῶν προϊόντων πρόσοδος εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ πλειοδότου, κηρυσσομένου ἐκπτώτου ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ συνταχθησομένου περὶ τούτου πρακτικοῦ, τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας τοῦ Δημοσίου βεβαιουμένου καὶ εἰσπραττομένου διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, εἴτε, ἐὰν πρόκειται περὶ τελικῆς δημοπρασίας, τὸ δοθὲν ἐνοίκιον ἢ πλειστηρίασμα τοῦ κηρυχθέντος ἐκπτώτου ἐνοικιαστοῦ ἢ πλειοδότου βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπογραφὴ τῶν πρακτικῶν δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ὅταν ἡ κατακύρωσις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου προσφορᾶς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἀλλ' ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ ὑπὸ μόνων τῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 110.

Ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία :

1) Ὅταν ἐνεργηθείσης τοιαύτης δὲν παρουσιάσθη πλειοδότης ἢ ὅταν προτείνεται ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ἡ ἀκύρωσις αὐτῆς διὰ τὸ ἀσύμφορον τῆς προσφορᾶς, ἐν ταῖς περιπτώσεσι δὲ ταύταις οἴκοθεν αἱ Ἀρχαὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὴν δημοπρασίαν, ἐφ' ὅσον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, εἰς ὃ συγκεντροῦνται ἀποτελέσματα τῶν καὶ ἀλλαχοῦ τυχὸν διενεργουμένων δημοπρασιῶν, δὲν ἤθελε διατάξει ἄλλως.

2) Ὅταν ἡ ἐνεργηθεῖσα δημοπρασία ἀκυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου λόγῳ παραβύπιας ἢ ἕνεκα τοῦ ἀσυμφόρου τῆς προσενεχθείσης προσφορᾶς ἢ καὶ δι' ἄλλον λόγον.

3) Ὅταν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐνεργηθείσης δημοπρασίας γίνῃ νέα προσφορὰ ἀνωτέρα τούτου κατὰ 3 ο/ο, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διενεργηθείσης δημοπρασίας ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν, ὁπότε τὸ ποσοστὸν τῆς νέας προσφορᾶς ἐλαττοῦται εἰς 2 ο/ο.

Ἄρθρον 111.

Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι καὶ οἱ ἀναπλειστηριασμοὶ κηρύσσονται διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης καὶ περιεχούσης ρητῶς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 104, ἐνεργοῦνται δὲ μετὰ τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας ἀφ' ἧς ἡ διακήρυξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου Κοινότητος, ὑπολογιζομένης τῆς ἡμέρας τῆς τοιχοκολλήσεως.

Ἄρθρον 112.

Πᾶσα περὶ ἐπαναλήψεως τῆς δημοπρασίας αἴτησις ἐγχειρίζεται εἰς μίαν τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν, ἥτις ἀναφέρει τοῦτο τηλεγραφικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ διαβιβάζει ταύτην ἀμέσως ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὴν διακήρυξίν του, ἐὰν ὁ πλειοδότης καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ φέρωσι τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάγματος ὁριζομένας ἐγγυήσεις. Τὴν διακήρυξιν ταύτην ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος καὶ ἂν περιῆλθεν ἤδη εἰς αὐτὸν ἡ Ὑπουργικὴ ἔγκρισις τῆς ἄρτι ἐνεργηθείσης δημοπρασίας, δὲν ἐκοινοποιήθη ὅμως εἰσέτι αὕτη εἰς τὴν δασικὴν ἀρχήν, κατὰ τὰ ἄρθρα 117—122 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἡ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς δημοπρασίας προσφορά. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἀπαιτεῖται, ὥστε ἡ ὑπογραφὴ καὶ τὸ ἀξιόχρεον τοῦ πλειοδότου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἢ ἀμφοτέρων, νὰ εἶναι ἐπιβεβαιωμένα ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς τῆς κατοικίας αὐτῶν, ἢ δημοσίας τινὸς ἀρχῆς, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ προσώπων ἐγνωσμένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον φερεγγυότητος.

Ἡ περὶ ἐπαναληπτικῆς δημοπρασίας αἴτησις, εἴτε εἰς τὰς ἀρχὰς παραδίδεται εἴτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, πρέπει νὰ εἶναι ἔγγραφος, νὰ περιέχῃ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸ περιπλέον προσφερόμενον ποσόν, ὡς καὶ τὸ σύνολον τῆς προσφορᾶς.

Ἄρθρον 113.

Ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν πάσης δημοπρασίας ἀπόκειται ὅλως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ἀποφαίνεται δὲ οὗτος περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῶν πρακτικῶν τούτων ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως τῆς παραλαβῆς των διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων.

Εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην ὑπολογίζονται αἱ ἡμέραι τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς ὑπὸ τούτου ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐγκρίσεως. Ἐὰν ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι ἑορτάσιμος, δὲν συνυπολογίζεται.

Ἄρθρον 114.

Δύναται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ν' ἀναθέτῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας εἰς τὰς διενεργούσας ταύτην ἀρχάς, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αὗται ἀποφαίνονται τὴν τρίτην ἡμέραν, ἀφ' ἧς αὕτη διενηργήθη. Εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 115.

Τὸ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργεῖον ἀναθέτον τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δημοπρασιῶν εἰς τὰς διενεργούσας ταύτας ἀρχάς, προσδιορίζει καὶ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, κάτω τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγηθῇ ἡ προκειμένη ἔγκρισις. Ὁ ὅρος οὗτος δὲν δημοσιεύεται.

Ἄρθρον 116.

Πᾶς μετασχὼν τῆς δημοπρασίας ἢ ὁ ὑποβάλλων προσφορὰν μετὰ τὴν δημοπρασίαν, ὀφείλει ὅπως ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἀρχῶν διορίσῃ δι' ἀναφορᾶς του ἀντίκλητον ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, πρὸς ὃν γίνεται πᾶσα κοινοποίησις. Προσφορὰ οἱασδήποτε κατηγορίας δὲν γίνεται δεκτὴ οὐδὲ ἐξετάζεται, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀντίκλητος τοῦ προσφέροντος.

Ἄρθρον 117.

Ἡ ἔγκρισις τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν δασικὴν ἀρχήν, ἥτις ὀφείλει ὑπ' εὐθύνην της νὰ ἐπιδώσῃ ταύτην ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἢ τὸν διορισμένον ἀντίκλητόν του ἢ τοὺς συμπλειοδότας ἢ τοὺς ἀντικλήτους των. Ἡ

κοινοποίησις τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὴν δασικὴν ἀρχὴν γίνεται τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου παραλαβῆς ταύτης, ἐκτὸς ἂν δὲν ἐξηντλήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὁλόκληρος ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 113 ἑπταήμερος προθεσμία, ὅτε ὑποχρεοῦται ὁ Ἔφορος νὰ ἐξαντλήσῃ ταύτην ἐξ ὁλοκλήρου καὶ νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἔγκρισιν τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης. Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 113 ἑπταήμερον προθεσμίαν πρὸς κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως δὲν συνυπολογίζεται τὸ χρονικὸν διάστημα, ὅπερ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ἐγκρίσεως, μέχρι τῆς ἀφίξεως αὐτῆς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Ἐν περιπτώσει δὲ ἀναθέσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν εἰς τὰς ἐπιτροπίους ἀρχάς, ἡ κοινοποίησις πρὸς τὴν δασικὴν ἀρχὴν ἐνεργεῖται τὴν ἑπομένην τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔγκρισιν ταύτων προθεσμίας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 114. ἤτοι τὴν τεσσαρτὴν ἡμέραν, μὴ λογιζομένης τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 118.

Ἡ εἰς τὴν δασικὴν ἀρχὴν κοινοποίησις τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας γίνεται τὴν δεκάτην τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἡμέρας καὶ ὀλίγον πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Μέχρι τῆς ὥρας ταύτης δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἀνωτέρα προσφορὰ καὶ νὰ ἐπαναληρθῇ ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 119.

Ἡ εἰς τὴν δασικὴν ἀρχὴν κοινοποίησις τῆς ἐγκρίσεως γίνεται κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ λοιπῶν ἐξαιρεσίμων ἑορτῶν τοῦ ἔτους. Ἐὰν ἡ πρὸς κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ἡμέρα συμπέσῃ νὰ εἶναι Κυριακὴ ἢ ἄλλη τις ἐκ τῶν λοιπῶν ἐξαιρεσίμων τοῦ ἔτους ἑορτῶν, ἡ κοινοποίησις γίνεται πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς ἐπιούσης.

Ἄρθρον 120.

Ἡ κοινοποίησις τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας γενομένη πρὸς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δασικὴν ἀρχήν, θεωρεῖται ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος διά τε τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ πλειοδότην καὶ τὸ Δημόσιον.

Ἡ δασικὴ ἀρχή, ἐὰν καθυστερήσῃ παρὰ τὰ διατεταγμένα τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐγκρίσεως, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς συνεπείας ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ πλειοδότην.

Ἄρθρον 121.

Ἡ κοινοποίησις τῆς ἐγκρίσεως ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ πλειοδότου ἢ ἀντικλήτου των, ἢ ἐν ἀρνήσει τούτων εἰς παραλαβήν της, ἐνεργεῖται διὰ τοιχοκολλήσεως ταύτης εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του διοικητικῶς. Περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως συντάσσεται ἔκθεσις, ἥτις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτην ὀργάνου τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρον 122.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφοράν του καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα ὅπερ θέλει μεσολαβήσει, εἴτε μέχρι τῆς ἀκυρώσεως τῶν πρακτικῶν καὶ ἐπαναλήψεως τῆς δημοπρασίας, εἴτε μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 117 - 120 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 123.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ Οἰκ. Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 105 - 107 ὑποβεβλημένων ἐγγυοδοτικῶν, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν πρὸς ὑποθήκην προσενεχθέντων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ πλειοδότου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν δημοπρασίαν κτηματικῆς ἀσφαλείας, δύναται ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητής του, ὅπως προσαγάγῃ ἢ τραπεζιτικὴν ἐγγύησιν ἢ γραμμάτιον παρακαταθήκης παρὰ δημοσίῳ ταμείῳ δι' ἐγγυοδοσίαν, εἴτε χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον, εἴτε ἴσης ἀξίας χρεωγράφων ἐθνικῶν δανείων, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας των μὲ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως.

2. Διὰ πᾶσαν ἐνοικίασιν συντάσσεται παρὰ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου μισθωτήριον ἔγγραφον ἐπὶ ἀναλογικοῦ χαρτοσήμου εἰς ὃ ἀναγράφονται οἱ ὅροι τῆς καταβολῆς τῶν δόσεων τοῦ μισθώματος καθὼς καὶ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ γίνῃ ἡ ὑλοτομία, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια καὶ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἐγγυητοῦ του παραδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, ἀντίγραφον δὲ τούτου κρατεῖ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος καὶ ἡ Δασικὴ ἀρχή. Ἀναλογικὸν χαρτόσημον καταβάλλεται μόνον διὰ τὸ μίσθωμα καὶ οὐχὶ διὰ τὸ πρόσθετον τοῦ Ταμείου τῶν Δασῶν, καὶ καταβάλλεται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου, ἢ καὶ κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν δόσεων τοῦ ἐνοικίου.

3. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ πλειοδότης ἢ οἱ συμπλειοδόται ὀφείλουν νὰ προκαταβάλλουν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ἔξοδα, τὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποθήκης καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος συνιστάμενα εἰς 2 ἐπὶ τοῖς χιλίοις καὶ μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶσι τὰς 100 δραχμὰς δι' ἑκάστην ἐνοικίασιν.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ὁ ταμίας ἐκδιάζει τὴν εἴσπραξιν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

4. Ἐπὶ πολλῶν συνενοικιαστῶν ἢ συμπλειοδοτῶν ἢ συνεγγυητῶν, ἕκαστος τούτων εἶνε ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰς τὸ Δημόσιον πληρωμὴν ὁλοκλήρου τοῦ ἐνοικίου.

Ἄρθρον 124.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητής των ἢ οἱ συμπλειοδόται ἢ οἱ ἐγγυηταί των δὲν προσάγωσι τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 123 κτηματοσημειώσεις ἢ ἀποποιηθοῦν νὰ ὑπογράψουν τὸ μισθωτήριον ἔγγραφον (ἐνοικιαστήριον) ἢ ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ πλειοδότης ἢ οἱ συμπλειοδόται δὲν ἀναλάβουν τὴν διαχείρισιν τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, κηρύσσονται κατ' ἄμεσον πρόταξιν τῶν ἀρχῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἔκπτωτοι καὶ ἡ τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα καρπώσεως ἢ ἡ ἐκ τῆς διαθέσεως δασικῶν προϊόντων πρόσοδος ἐκτίθεται εἰς ἀναπλειστηριασμὸν ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 109 κινδύνῳ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ ἐὰν πρόκειται περὶ τῆς τελικῆς δημοπρασίας, τὸ δοθὲν ἐνοίκιον ὑπὸ τοῦ κηρυχθέντος ἐκπτώτου ἐνοικιαστοῦ ἢ πλειοδότου ἢ συμπλειοδοτῶν βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 100 ἀναφερόμενοι ἀναπλειστηριασμοί, ἐνεργοῦνται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀρχῶν, τηρουμένων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 114 καὶ 119 προθεσμιῶν καὶ ὁριζομένων ὑπ' αὐτῶν ὡς ἐλαχίστου ὅρου κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκπτώτου ἐνοικιαστοῦ ἢ πλειοδότου ἢ συμπλειοδοτῶν κατακυρωθέντος ποσοῦ, ὅπερ δύναται νὰ μειοῦται ἀναλόγως μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ προσφορά. Ἐπὶ τῶν ἀναπλειστηριασμῶν τούτων ἐπαναλαμβάνονται αἱ δημοπρασίαι μόνον ὅσακις δίδονται ἀνώτεραι προσφοραὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 110 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν δι' αὐτεπιστασίας.

Ἄρθρον 125.

Αἱ δι' αὐτεπιστασίας ἐνεργούμεναι καρπώσεις ἐκ δημοσίων ἢ τελούντων ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου δασῶν, ἐκτελοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ τῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἀπαιτουμένης δαπάνης, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου καὶ ἐγκρινομένου μετὰ τῶν προσηρτημένων αὐτῷ πινάκων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν. Πρὸς δικαιολογίαν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναφερομένων κονδυλίων ἐπισυνάπτεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀνάλυσις τιμῶν τῶν ἐκτελεσθησομένων ἐργασιῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ εἰδικῶς δι' ἑκάστην τούτων ἢ δι' ἑκάστην μονάδα ὄγκου ἢ βάρους τῶν παραχθησομένων προϊόντων ὑπολογίζεται τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερομισθίων, ἅτινα θ' ἀπαιτηθῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, τῶν ἀποστάσεων μεταφορᾶς καὶ παντὸς ἐν γένει στοιχείου, ὃ εἰσέρχεται εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦτον.

Εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον τῷ Ὑπουργείῳ προϋπολογισμὸν προσαρτᾶται ἐπίσης πίναξ τῶν συνήθως καταβαλλομένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἢ τῷ τόπῳ τῆς ὑλοτομίας ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν καὶ εἰδικοτήτων, καθὼς καὶ τῶν ἀγωγίων τῶν διὰ τὰς μεταφορὰς χρησιμοποιουμένων μεταφορικῶν ἀμαξῶν, ὑποζυγίων ἢ οἱασδήποτε ἄλλου εἴδους μεταγωγικῶν, εἰς ἃ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἡμερομίσθιον τῶν ὁδηγούντων ταῦτα ἀγωγέων.

Ἐπίσης ὁ Δασάρχης προσαρτᾷ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης τῆς ἐργασίας καὶ πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ποσὸν τῶν ἀπασχοληθησομένων εἰς ταύτην ἐργατῶν κατ' εἰδικότητα καθὼς καὶ τῶν χρησιμοποιηθησομένων μεταγωγικῶν ἀμαξῶν ἢ ζώων.

Ἐγκρινομένων τῶν πινάκων τούτων μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ Δασάρχης δὲν δικαιοῦται νὰ δαπανήσῃ ἐπὶ πλέον τοῦ ἐγκριθέντος ποσοῦ ἢ νὰ καταβάλῃ ἡμερομίσθια ἢ ἀγώγια καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐν τῷ ἐγκεκριμένῳ πίνακι ἀναφερομένων, ἄνευ νέας ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 126.

Ἐγκριθέντος τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης διὰ τὴν κάρπωσιν δάσους δι' αὐτεπιστασίας, δίδεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πρὸς τὸν ἁρμόδιον Δασάρχην ἡ ἔγκρισις πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῆς. Συνάμα δὲ τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ἐντέλλεται τὴν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβολὴν εἰς τὸν Δασάρχην προπληρωμῆς ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν.

Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ποσοῦ τούτου ὁ Δασάρχης ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ταχέως μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης καταστάσεως εἰς διπλοῦν τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἐνεργηθεισῶν πληρωμῶν μετὰ τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς συντεταγμένων ἐπὶ ἀναλόγου ἐνσήμου χάρτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

Ἐφ' ὅσον ἡ χορηγηθεῖσα προκαταβολὴ δὲν ἐξήρκεσε διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς καρπώσεως, ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῶν δικαιολογητικῶν αὐτῆς τὸ Ὑπουργεῖον ἐντέλλεται τὴν χορήγησιν δευτέρας προκαταβολῆς πρὸς τὸν Δασάρχην, καὶ καθεξῆς μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς καρπώσεως.

Ἄρθρον 127.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τοιαύτης ἀπολήψεως ὁ Δασάρχης ὁρίζει ἕνα τῶν ὑπ' αὐτὸν δασονόμων ἢ ἀρχιφυλάκων ἢ καὶ ἱκανὸν δασοφύλακα, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναθέτει τὴν ἐπιστασίαν τῆς ἐνεργηθησομένης καρπώσεως.

Ὁ Δασάρχης προβαίνει ἐπίσης εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἐργατῶν. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐργατῶν ἐναπόκειται εἰς τὸν Δασάρχην, δικαιούμενον νὰ ἀποπέμψῃ πάντα ἐργάτην κακότεχνον, ἀμελῆ ἢ ἀνίκανον κατὰ τὴν κρίσιν του. Μεταξὺ ἐργατῶν ἴσης ἱκανότητος καὶ πείρας ὁ Δασάρχης ὑποχρεοῦται νὰ ἀναθέσῃ ἐργασίαν εἰς τὸν ἀναλαμβάνοντα τοιαύτην ἐπὶ μικροτέρῳ ἡμερομισθίῳ, προτιμωμένων ὑπὸ ἴσους ὅρους τῶν ἐργατῶν τῶν κατοικούντων εἰς τοὺς περὶ τὸ δάσος συνοικισμούς.

Ἄρθρον 128.

Ἕκαστος ἐργάτης πρὶν ἢ προσληφθῇ εἰς τὴν ἐργασίαν ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ δήλωσιν, ὅτι δέχεται νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν δι' αὐτεπιστασίας ἐνεργουμένην κάρπωσιν δημοσίου δάσους ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν συμφωνίαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Δασάρχου ἢ Διευθυντοῦ ὁρισθέντι ἡμερομισθίῳ. Αἱ δηλώσεις αὗται κατατίθενται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ δασαρχείου. Ἂν ὁ ἐργάτης εἶναι ἀγράμματος, ἡ δήλωσις αὐτοῦ συντάσσεται ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων.

Πᾶς ἐργάτης ἐργαζόμενος εἰς κάρπωσιν δημοσίου δάσους ἐνεργουμένην δι' αὐτεπιστασίας φέρει εἰ δυνατὸν μεθ' ἑαυτοῦ καὶ πᾶν ἐργαλεῖον, ὅπερ τῷ ἀναγκαίῳ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας του, ἤτοι πέλεκυν, κλαδευτήριον, σκαπάνην, πτύον καὶ καθεξῆς. Ἂν πρόκειται περὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων οἱ μετὰ τῶν κάρρων αὐτῶν καὶ ὑποζυγίων ἐργαζόμενοι ἐργάται εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν συντήρησιν καὶ φύλαξιν αὐτῶν, μὴ δικαιούμενοι ὄλλης ἀποζημιώσεως δι' οἱονδήποτε λόγον, πλὴν τῆς ἐν τῇ ἐγγράφῳ αὐτῶν δηλώσει καθορισθείσης διὰ τὴν μίσθωσιν τῆς ἐργασίας των καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων μεταγωγικῶν.

Ἄρθρον 129.

Διαρκούσης τῆς δι' αὐτεπιστασίας καρπώσεως δημοσίου δάσους ὁ ἐποπτεύων τὴν ἐργασίαν δασονόμος ἀρχιφύλαξ δασῶν ἢ δασοφύλαξ ὀφείλει εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑβδομάδος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον κατάστασιν τῶν ἡμερομισθίων τῶν κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα ἐργασθέντων ἐργατῶν, ὑπέχων εὐθύνην διὰ πᾶσαν ἀνακρίβειαν ἥτις ἤθελε ἀναγραφῇ εἰς τὴν κατάστασιν. Ὁ Δασάρχης δὲ ἀφοῦ προηγουμένως ἐξελέγξῃ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν πραγματικότητα τῶν ἀριθμῶν τῆς καταστάσεως, ἐνεργεῖ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐργατῶν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ ἐπὶ ἀποδείξεσι συντεταγμέναις ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου ἐνσήμου χάρτου καὶ προσαγομέναις ὑπο τῶν πληρωνομένων ἐργατῶν. Ὁ Δασάρχης συνευθύνεται μετὰ τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν ἐργασίαν δασικοῦ ὀργάνου διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν πραγματικότητα τοῦ περιεχομένου τῆς καταστάσεως. Ἕνεκα δὲ τούτου ὀφείλει ν' ἀσκῇ ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ὅλης διεξαγωγῆς τῆς ἐργασίας καὶ ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ταύτην ἐργατῶν καὶ μεταγωγικῶν, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς οὗτοι ἐργάζονται.

Ἄρθρον 130.

Εἰς τὰς δι' αὐτεπιστασίας ἐνεργουμένας καρπώσεις δημοσίων δασῶν δύνανται νὰ προσληφθῶσι καὶ ἐργάται ἢ ὁμάδες ἐργατῶν μισθούμενοι οὐχὶ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀλλὰ κατ' ἀποκοπήν, ἤτοι διὰ μικροεργολαβίας ἀφορώσης κατὰ μέρος ἔργα τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνητικοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Δασάρχου καὶ τῶν ἐργατῶν. Ἡ κατ' ἀποκοπὴν ὡς ἄνω ἐκχώρησις ἐργασίας, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὑπὸ τοῦ Δασάρχου ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς οὕτως ἐπιτυγχάνεται δαπάνη μικροτέρα ἐκείνης, ἡ ὁποία ἤθελεν ἀπαιτηθῇ, ἂν ἡ ἐργασία ἐξετελεῖτο δι' ἡμερομισθίων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἐκτελουμένης ἐρ-

γασίας ὁ Δασάρχης δικαιοῦται νὰ προκαταβάλλῃ εἰς τοὺς ἐργαζομένους ὑλοτόμους ἀπέναντι τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκτελεσθείσης ἐργασίας, βεβαιουμένης ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν ἐργασίαν ὀργάνου, τὰ πρὸς διατροφὴν μέσα, τοῦ προκαταβαλλομένου ποσοῦ ἐκπιπτομένου ἐκ τῆς ὁλικῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐργατῶν κατὰ τὴν ἀμέσως προσεχῆ πληρωμήν.

Τὴν παραλαβὴν τῶν κατ' ἀποκοπὴν πληρωνομένων ἐργασιῶν δι' ἣν ἰσχύουσι κατὰ τὰ λοιπὰ κατ' ἀναλογίαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἑπομένου κεφαλαίου τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐνεργεῖ ὁ Δασάρχης ὅστις φέρει καὶ τὴν εὐθύνην νὰ παραδώσῃ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς παραλαβῆς τὰ ποσὰ τῶν δασικῶν προϊόντων, ἅτινα ὑλοτομήθησαν, κατεσκευάσθησαν ἢ συνελέγησαν δι' ἐργατῶν πληρωθέντων κατ' ἀποκοπήν. Ἡ τελικὴ πληρωμὴ τῶν ὑλοτόμων ἕπεται τῆς παραλαβῆς καὶ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τακτικῶν ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 131.

Ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τῆς δι' αὐτεπιστασίας καρπώσεως δημοσίου δάσους ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἡ παράδοσις τῶν ἀπολῃφθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς ἐπιτροπήν, ἧς τὰ μέλη ὁρίζει ἑκάστοτε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, συνταχθησομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου ὑποβαλλομένου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐὰν ὅμως ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῶν δασικῶν προϊόντων ἡ παραγωγὴ αὐτῶν εἶνε συνεχὴς καὶ ἡ ἀποθήκευσις δύσκολος, ἡ παράδοσις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ δασάρχου εἰς τὸν ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἀναδειχθέντα ἀγοραστὴν τῶν ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων, τοῦ ἐλέγχου τῆς καρπώσεως κανονιζομένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν ὁδηγιῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 132.

Εὐθὺς ὡς λήξῃ ἡ δι' αὐτεπιστασίας ἐνεργηθεῖσα κάρπωσις, ὁ δασάρχης ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐνεργηθείσης ὑπ' αὐτοῦ διαχειρίσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐμφαίνονται κεχωρισμένως τὰ δαπανηθέντα ποσὰ εἰς ἡμερομίσθια, ἀγώγια καὶ λοιπὰς δαπάνας πρὸς παραγωγήν, μεταφορὰν καὶ παράδοσιν τῶν ἀπολῃφθέντων δασικῶν προϊόντων, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν κατ' εἴδη καὶ κατηγορίας, ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα.

Ἂν δὲ ἡ διάρκεια τῆς καρπώσεως ὑπερβαίνῃ τὸν μῆνα, ὁ δασάρχης ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τοὺς ἀπασχοληθέντας εἰς τὴν ἐργασίαν ἐργάτας, τὰ χρησιμοποιηθέντα μεταγωγικὰ μέσα, τὴν ἐπακολουθήσασαν δαπάνην εἰς ἡμερομίσθια, ἀγώγια καὶ ἄλλα ἔξοδα, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς κατεργασθέντων, κατασκευασθέντων, ἢ συλλεγέντων δασικῶν προϊόντων, μετ' ἐνδείξεως τοῦ ποσοῦ ὅπερ τυχὸν παρεδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς παραλαβῆς ἢ εἰς τὸν τυχὸν ἀναδειχθέντα ἀγοραστήν. Εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον τῷ Ὑπουργείῳ ἀπολογισμὸν ἢ τὴν κατάστασιν τοῦ μηνὸς ἐπισυνάπτονται καὶ ἀντίγραφα τῶν ἑβδομαδιαίων καταστάσεων τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν ἐργασίαν δασικοῦ ὀργάνου, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα μετὰ τῶν ἀποδείξεων τῶν διαφόρων πληρωμῶν ὑποβάλλονται εἰς τὸ τέλος τῆς ἐρσίας μετὰ γενικῆς καταστάσεως τῶν ὅλων δαπανῶν εἰς διπλοῦν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς συμψηφισμὸν τοῦ ἐκδοθέντος ἐντάλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὑλοτομίαι ἐνεργούμεναι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἐργολαβίας καὶ διεξαγωγὴ τῶν σχετικῶν δημοπρασιῶν.

Περὶ διεξαγωγῆς τῶν μειοδοτικῶν δημοπρασιῶν.

Ἄρθρον 133.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκ δημοσίων ἢ τελούντων ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου δασῶν, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἢ ὁ ἁρμόδιος δασάρχης, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, διακηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐργολαβίαν τῆς ὑλοτομίας, κατασκευῆς ἢ συλλογῆς τῶν δασικῶν προϊόντων ἅτινα θέλουσιν ἀπολῃφθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ διακήρυξις δέον νὰ λαμβάνῃ ὡς εἶδον τε εὐρεῖαν δημοσιότητα διὰ δημοσιεύσεως ἢ τοιχοκολλήσεως δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 134.

Ἡ διακήρυξις παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ καθορίζει προσέτι τὰ ἑξῆς :

α') Τὸ δάσος καὶ τὰς δασικὰς θέσεις, ἐν αἷς ἐνεργηθήσεται ἡ ἀπόληψις τῶν δασικῶν προϊόντων, καθοριζομένας διὰ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν καὶ τῶν γνωστῶν αὐτῶν ὁρίων.

β') Τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν δασικῶν προϊόντων, ἅτινα θ' ἀπολῃφθῶσιν, εἰ δυνατὸν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰς διαστάσεις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων. Ἐπὶ ἀποψιλωτικῆς δὲ ὑλοτομίας τὴν ὑλοτομητέαν ἔκτασιν ἥτις, εἰ δυνατόν, σημειοῦται πρὸ τῆς δημοπρασίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εὐκρινῶς διὰ λιθίνων ὁροσήμων ἢ ἄλλων σημείων δι' ἐλαιοχρώματος ἐπὶ τῶν ἐναπολειπομένων δένδρων τοῦ δάσους.

γ') Τοὺς εἰδικοὺς τυχὸν ὅρους, ὑφ' οὓς ἐνεργηθήσεται ἡ δημοπρασία καὶ ἡ ἀπόληψις τῶν δασικῶν προϊόντων, τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ περατωθῇ, τὰ χρονικὰ διαστήματα ἐντὸς τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ παραδίδῃ ὁ ἐργολάβος ὡρισμένας ποσότητας, ἐὰν τὰ δασικὰ προϊόντα θέλουσιν εἶσθαι κατειργασμένα ἢ οὔ, τὸν βαθμὸν τῆς κατεργασίας, καθὼς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς κατεργασίας ἢ κατασκευῆς αὐτῶν, ἂν παρίσταται πρὸς τοῦτο ἀνάγκη.

δ') Τὸν τόπον τῆς παραδόσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, ἂν δὲ πρόκειται περὶ ἀνθράκων, ἂν οὗτοι θὰ παραδοθῶσιν εἰς χῦμα ἢ ἐντὸς σάκκων, ἐν ἀποθήκαις ἢ ἐν ὑπαίθρῳ, καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν τῆς παραδόσεως.

ε') Τὸ ἀνώτατον ὅριον προσφορᾶς, ὅπερ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

στ') Τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς δημοπρασίας, καθὼς καὶ τὸν τόπον ἢ τοὺς τόπους, ἔνθα αὕτη ἐνεργηθήσεται καὶ τὰς δημοσίας ἀρχὰς ἐνώπιον τῶν ὁποίων θὰ ἐνεργηθῇ αὕτη.

ζ') Ἐὰν ἡ ἔγκρισις τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας ἐπεφυλάχθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἢ ἀνετέθη εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχάς.

Αἱ ὡς ἄνω λεπτομέρειαι τῆς ἐργολαβίας ἀναφέρονται ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει συνταχθῇ συγγραφὴ τῶν εἰδικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας, ὁπότε ἡ διακήρυξις παραπέμπει εἰς ταύτην μὲ τὴν δήλωσιν, ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς προσερχόμενοι πρὸς τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δασαρχείου.

Ἄρθρον 135.

Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται μονομέρει ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ οἰκείου Δασαρχείου ἢ καὶ ἄλλῃ πόλει καθοριζομένῃ ἐν τῇ διακηρύξει καὶ διεξάγονται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ δασάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίου.

Εἰς τὰς πόλεις, εἰς ἃς δὲν συνεδρεύει μετὰ τοῦ δασάρχου διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ ταμίας, ὁ Εἰρηνοδίκης ἀναπληροῖ ἑκατέραν ἢ ἀμφοτέρας ταύτας.

Τὸν τόπον καὶ τὴν συγκρότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας δύναται νὰ κανονίζῃ καὶ ἄλλως διὰ διαταγῆς του ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Δημοπρασία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ προσέτι καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπαρ-

χίας, ἐν ᾗ τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, καὶ εἰς πόλεις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὁριζομένας, ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ τυχὸν ἐδρεύοντος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Δασάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐνεργεῖται αὕτη, διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Κατὰ τὴν δημοπρασίαν αἱ ἐνεργοῦσαι ταύτην ἀρχὴ ρέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τὴν «συγγραφὴν τῶν εἰδικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας», ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη καὶ θέτουσιν εἰς γνῶσιν αὐτῆς τοὺς μειοδότας, οἵτινες ὑπογράφουσι δήλωσιν περὶ τούτου. Ἡ συγγραφὴ αὕτη τῶν εἰδικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν περὶ ταύτης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, περιέχει δὲ τοὺς εἰδικοὺς ὅρους τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου οἵτινες δὲν ἀναφέρονται ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, εἶναι ἀνάγκη ὅμως νὰ καθορισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι αὐτῶν ἐκ τῶν προτέρων πρὸς ἀποφυγὴν διενέξεων μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῶν δασικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 136.

Γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς μειοδόται οἱ ἀπολαμβάνοντες τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἐξ ἐπαγγέλματος ὑλοτόμοι, ἀνθρακοποιοί, ἢ ἀσβεστοποιοί, ἔχοντες καταβάλλει κατὰ τοὺς κειμένους νόμους κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀπολήψεως καὶ τὸ πρὸ τούτου τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος, ἐὰν καταθέσωσιν ἐγγύησιν χρηματικὴν ἢ τραπεζιτικὴν ἴσην πρὸς τὸ εἰκοστὸν τῆς κατὰ τὴν προσφορὰν καταβληθησομένης εἰς τὸν ἀνακεκηρυγμένον ἐργολάβον ὁλικῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ἀποληφθησομένων καὶ παραδοθησομένων δασικῶν προϊόντων.

Ἡ χρηματικὴ ἐγγύησις δίδεται διὰ προσαγωγῆς γραμματίων παρακαταθήκης παρὰ Δημοσίῳ Ταμείῳ χρηματικῶν ποσῶν ἴσων τῷ ποσῷ τῆς ἐγγυήσεως, εἴτε χρεωγράφων ἐθνικῶν δανείων ἴσης ἀξίας, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ ἀγοραίᾳ τιμῇ αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως, τῆς ἐκτιμήσεως τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν χρεωγράφων ὑποκειμένης εἰς τὴν διενεργοῦσαν τὴν δημοπρασίαν ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 137.

Διαρκούσης τῆς δημοπρασίας οἱ μειοδόται πρὸ πάσης αὐτῶν προσφορᾶς ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέσωσιν εἰς χεῖρας τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας τὰ πιστοποιητικά, τὴν ἐγγύησιν καὶ ἐν γένει τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 117. Αἱ διδόμεναι ὑπὸ τούτων προσφοραὶ ἀποτείνονται εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα ὁ δὲ τηρῶν τὰ πρακτικὰ ὑπάλληλος ἐγγράφει τὰς προσφορὰς ταύτας κατὰ σειράν, ὡς ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ μειοδότου.

Αἱ προσφοραὶ δίδονται προκειμένου περὶ τῶν διαφόρων δασικῶν προϊόντων ὡς ἑξῆς:

α') Διὰ τὴν ξυλείαν εἰς δραχμὰς καὶ δέκατα τῆς δραχμῆς κατὰ κυβικὸν μέτρον.

β') Διὰ τοὺς ἀνθρακας καὶ τὰ καυσόξυλα εἰς δραχμὰς καὶ δέκατα τῆς δραχμῆς κατὰ ἑκατοντάδα ὀκάδων.

γ') Διὰ τὴν ἀσβέστον εἰς δραχμὰς καὶ ἑκατοστὰ τῆς δραχμῆς κατὰ στατῆρα.

Διὰ τὰ λοιπὰ δασικὰ προϊόντα τὸ εἶδος τῶν κατὰ τὴν δημοπρασίαν προσφορῶν ὁρίζεται ἐν τῇ διακηρύξει, ἐν ᾗ δύναται ἐπίσης καὶ διὰ τὰ ἀνωτέρω ρητῶς κατονομασθέντα δασικὰ προϊόντα νὰ ὁρισθῇ ἄλλο εἶδος προσφορῶν. Ἐὰν πρόκειται περὶ ξυλείας ἀποτελουμένης ἐκ κορμῶν οἵτινες μετὰ τὴν ὑλοτομίαν δὲν θέλουσι κατεργασθῇ, ἀλλὰ θὰ παραδοθῶσιν ἀκατέργαστοι καὶ ἀδιαίρετοι, ἀφ' οὗ συγκεντρωθῶσιν εἰς ὡρισμένας θέσεις τοῦ δάσους, αἱ προσφοραὶ δίδονται κατὰ κορμὸν εἰς δραχμὰς καὶ δέκατα τῆς δραχμῆς.

Αἱ προσφοραὶ αὗται ἀναφέρονται εἰς τὴν ὁλικὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἐργολάβου διὰ τὴν ὑλοτομίαν τῆς ξυλώδους μάζης, τὴν κατεργασίαν αὐτῆς εἰς τὴν ὑπὸ τῆς διακηρύξεως ὁριζομένην μορφήν, ἢ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑπὸ τῆς διακηρύξεως ὁριζομένων προϊόντων, τὴν δαπάνην τῆς συσκευῆς καὶ μεταφορᾶς αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τῆς παραδόσεως καὶ τὴν τῆς καταμετρήσεως αὐτῶν καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν δαπάνην ἥτις ἤθελε τυχὸν ἀπαιτηθῇ προσθέτως μέχρι τῆς παραδόσεως, τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς τὸ Δημόσιον, τοῦ ἐργολάβου μὴ δικαιουμένου εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀποζημίωσιν δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ αἰτίαν πλὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας καθορισθείσης.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν, ἐφαρμοζόμεναι ἀναλόγως, αἱ διατάξεις περὶ διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν, ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 104—122 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 138.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν τελευταῖον μειοδότην, ὀφείλει οὗτος νὰ προσῇ μετὰ τοῦ Δασάρχου εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπαιτουμένου συμβολαίου ἐργολαβίας, ἐν ᾧ ῥητῶς ἀναφέρεται, ὅτι διὰ ταύτην ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, οἱ ὅροι τῆς σχετικῆς διακηρύξεως, οἵτινες ἐπαναλαμβάνονται ἐν τῷ συμβολαίῳ καθὼς καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν εἰδικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας. Ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναφέρεται ἐπίσης τὸ πρόσωπον, ὅπερ ὁ ἐργολάβος διορίζει ἀντίκλητόν του παρὰ τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δασαρχείου, πρὸς ὃ αἱ ἐνεργούμεναι ὑπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας κοινοποιήσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐργολαβίαν εἶναι ἰσχυραὶ διὰ τὸν ἐργολάβον. Τὸ πρόσωπον τοῦτο δέον νὰ εἶναι πολίτης Ἕλλην ἀπολαμβάνων τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ ἔχων μόνιμον κατοικίαν ἐν τῇ πόλει, ἐν ᾗ ἐδρεύει ὁ Δασάρχης. Εἰς τὸ συμβόλαιον τῆς ἐργολαβίας προσαρτᾶται ὡς παράρτημα αὐτοῦ καὶ ἀντίγραφον τῆς συγγραφῆς τῶν εἰδικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας. Ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου τούτου ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔξοδα διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀντιγράφου βαρύνουν τὸν ἀναδειχθέντα ἐργολάβον, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ κηρύκεια, συνιστάμενα εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις τοῦ ποσοῦ τῆς ἐργολαβίας, μὴ δυνάμενα ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῶσι τὰς ἑκατὸν δραχμὰς δι' ἑκάστην ἐργολαβίαν.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τούτων, ὁ ταμίας ἐκβιάζει τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Ἄρθρον 139.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος μειοδότης δὲν προσέλθῃ ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἔκπτωτος τῆς ἐργολαβίας καὶ ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται εἰς βάρος του, εἰσπραττομένης τῆς τυχὸν ζημίας τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς κατατεθειμένης ὑπ' αὐτοῦ χρηματικῆς ἐγγυήσεως.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου ὁ ἐργολάβος ἐγκαθίσταται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ Δασάρχου, συνταχθησομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου, ἐν ᾧ λεπτομερῶς περιγράφεται ὁ τρόπος τῆς ὑλοτομίας καὶ τῆς περαιτέρω κατεργασίας τοῦ ὑλοτομουμένου ὑλικοῦ καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐργασίας μὴ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν εἰδικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφεται ὑπό τε τοῦ Δασάρχου καὶ τοῦ ἐργολάβου, καὶ τὸ μὲν τῶν ἀντιγεωργίας, τὸ ἕτερον κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Δασαρχείου καὶ τὸ τρίτον παραδίδεται τῷ ἐργολάβῳ.

Ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἀρνηθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐγκαταστάσεως, ἢ διαφωνήσῃ πρὸς τὸν Δασάρχην ὡς πρὸς γράφων ὑποβάλλεται ὑπὸ δασάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς

τὰς λεπτομερείας τῆς ἐργασίας, εἴτε κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐγκατάστασιν, εἴτε καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν, ἐπὶ τῆς διαφωνίας ταύτης ἀποφαίνεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τὸν ἐργολάβον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ καὶ γνωματεύσεως τοῦ Δασικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 140.

Ὑπογραφέντος τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου, οὐδεμία ἐπιτρέπεται μεταβολὴ ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας, εἴτε ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως τῶν προϊόντων, εἴτε ὡς πρὸς οἱανδήποτε ἄλλην λεπτομέρειαν ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας, βεβαιουμένης δι' ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ὅροι ἐργολαβίας.

Ἄρθρον 141.

Ἡ ἐργολαβία ὑπόκειται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑλοτομίας, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Α' τοῦ μέρους ΙΙΙ τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὰς λοιπὰς κειμένας περὶ δασῶν διατάξεις, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται ἄλλως ἐν τῇ ἀρχικῇ διακηρύξει καὶ τῷ ἐργολαβικῷ συμβολαίῳ.

Ἄρθρον 142.

Ἂν ὁ ἐργολάβος κατὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐνεργεῖται προσήμανσις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων, ὑλοτομήσῃ δένδρα μὴ προσεσημασμένα, ἀσχέτως πρὸς τὴν ποινικὴν αὐτοῦ καταδίωξιν, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν πρὸς τὸ Δημόσιον ἀποζημιώσεως δραχμῶν πεντακοσίων δι' ἕκαστον δένδρον ἠλοτομηθὲν ἄνευ προηγουμένης προσημάνσεως.

Ἐὰν ὁ ἐργολάβος κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς σποράδην ὑλοτομίας ἐνεργήσῃ ὑλοτομίαν ἀποψιλωτικήν, ἢ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς ἀποψιλωτικῆς ὑλοτομίας ἐνεργήσῃ ταύτην εἰς ἄλλην θέσιν παρὰ τὴν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ καθορισθεῖσαν, ἀσχέτως πρὸς τὴν ποινικὴν αὐτοῦ δίωξιν, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν εἰς τὸ Δημόσιον ἀποζημιώσεως δραχμῶν πεντακοσίων δι' ἕκαστον στρέμμα ἐκτάσεως ἀποψιλωθείσης παρὰ τὰ διατεταγμένα.

Ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἐνεργήσῃ ἀποψιλωτικὴν ὑλοτομίαν παρὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας, ἢ ἐνεργήσῃ ταύτην πλημμελῶς εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται ἀποψιλωτικῶς, ἢ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν ἀποψιλωθεῖσαν ἔκτασιν δένδρα ἢ πρέμνα μὴ ὑλοτομημένα εἰς τὸ κεκανονισμένον ὕψος, ὁ Δασάρχης ὑποχρεοῦται νὰ μηνύσῃ τὸν ἐργολάβον ἐπὶ παρανόμῳ ὑλοτομίᾳ καὶ ἐνεργεῖ δι' αὐτεπιστασίας τὴν ὑλοτομίαν καὶ κατεργασίαν τῶν ἐγκαταλειφθέντων δένδρων καὶ πρέμνων, εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἐὰν ὁ ἐργολάβος προξενήσῃ εἰς τὸ δάσος ἢ τὰ νεόφυτα αὐτοῦ ζημίας, ἀσχέτως ἐπίσης πρὸς τὴν ποινικὴν αὐτοῦ δίωξιν, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον ἀποζημίωσιν ἀνάλογον.

Τὸ ποσὸν τῶν ὡς ἄνω ἀποζημιώσεων καθορίζεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὁριζομένης, ἥτις δύναται νὰ συμπίπτῃ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐξελέγξεως καὶ παραλαβῆς τῶν δασικῶν προϊόντων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταβλητέας εἰς τὸ Δημόσιον ἀποζημιώσεως διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς ὑπογραφομένου, καὶ ὑποβαλλομένου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

Ὁ ἐργολάβος καλεῖται παρὰ τοῦ Δασάρχου ἐγγράφως νὰ διορίσῃ τὸν ἀντιπρόσωπόν του παρὰ τῇ ὡς ἄνω ἐπιτροπῇ, τὸ δὲ περὶ τούτου ἔγγραφον κοινοποιεῖται τῷ ἐργολάβῳ ἢ τῷ παρὰ τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δασαρχείου ἀντικλήτῳ του ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 121 καθοριζόμενα ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τούτου εἰς παραλαβὴν τοῦ περὶ τούτου ἐγγράφου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως ταύτης ὁ ἐργολάβος δὲν διορίσῃ ἀντιπρόσωπόν του, ἢ ὁ διορισθεὶς ὑπὸ τούτου ἀντιπρόσωπος προσκληθεὶς δὲν μεταβῇ ἐπὶ τόπου μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ προβαίνει καὶ ἄνευ τούτου εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς καταβλητέας ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὸ Δημόσιον ἀποζημιώσεως.

Ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ διαφωνήσῃ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τὸ ὁποῖον, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐπ' αὐτῶν.

Τὸ οὕτω καθορισθὲν ποσὸν τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον καταβλητέας ἀποζημιώσεως ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ ποσοῦ ὅπερ ὁ ἐργολάβος ἔχει λαμβάνειν παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν, ἃς ἀφορᾷ ἡ ἐργολαβία, καὶ τούτου μὴ ἐξαρκοῦντος ἐκ τῆς κατατεθειμένης ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἐγγυήσεως. Ἐὰν δὲ καὶ ἡ χρηματικὴ ἐγγύησις δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς κατὰ τοῦ ἐργολάβου ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου, τὸ ὑπόλοιπον βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Δασάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἐργολάβου διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 143.

Ὁ ἐργολάβος ἐνεργῶν τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὑλοτομίαν δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν πρὸς τὸ Δημόσιον φόρου ὑλοτομίας. Ἐγκαθιστάμενος δὲ ἁρμοδίως ἐν τῇ θέσει τῆς ὑλοτομίας, δύναται νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῆς ἐργασίας χωρὶς νὰ ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἀπόδειξιν καταβολῆς φόρου, τοῦ εἰς χεῖράς του πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως ὄντος ἰσχυροῦ, ὅπως ἡ ὑλοτομία, ἣν οὗτος ἐνεργεῖ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, θεωρῆται νόμιμος, ἐφ' ὅσον συμμορφοῦται πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ὅρων τοῦ παρόντος Διατάγματος, τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν εἰδικῶν ὅρων ἐργολαβίας.

Ἄρθρον 144.

Ὁ ἐργολάβος ὑπέχει ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου ἁπάσας τὰς ὑποχρεώσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τοῦ δάσους ἀπὸ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὸ κινδύνων, τὴν ἐποπτείαν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ του, τὴν τήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ δάσους καὶ καθεξῆς, ἃς ὑπέχουσι καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ὑλοτομίας ἐντὸς δημοσίων δασῶν, δυνάμει τῶν ὅρων τοῦ κεφαλαίου Α' Μέρους ΙΙΙ τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 145.

Ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἐκχώρησις τῆς ἐργολαβίας εἰς τρίτους ἀπαγορεύεται. Τὸ Δημόσιον οὐδένα ἄλλον ἀναγνωρίζει ἐργολάβον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διὰ δημοπρασίας ἐκδοθείσης ἐργασίας πλὴν τοῦ κατὰ τὴν δημοπρασίαν ἀνακηρυχθέντος τελευταίου μειοδότου, ὅστις ὑπέγραψε καὶ τὸ συμβόλαιον τῆς ἐργολαβίας καὶ ὅστις εἶνε ὁ μόνος ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ πᾶσαν ζημίαν ἥτις ἤθελε προκύψει εἰς τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας ἢ τὰ παρακείμενα αὐτῷ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων.

Ἂν ὁ ἐργολάβος περιῆλθε εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐξακολουθήσῃ περαιτέρω τὴν μέχρι πέρατος πραγματοποίησιν τῆς ἀναληφθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐργασίας ἢ ἂν ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ οἱ κληρονόμοι του δὲν ἐξακολουθήσουν τὴν πραγματοποίησιν τῆς

ἀναληφθείσης ὑπὸ τούτου καρπώσεως, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὁρίζει ἐπιτροπὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 142 ἥτις προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἐργολάβου ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐργολαβίαν. Συνάμα τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διατάσσει τὴν εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου διεξαγωγὴν νέας δημοπρασίας πρὸς πραγματοποίησιν δι' ἐργολαβίας καὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀρχικῆς καρπώσεως, ἣν ἀφεώρα ἡ ἐργολαβία. Ἂν ἡ δημοπρασία αὕτη ἀποβῇ ἄγονος, τὸ Ὑπουργεῖον διατάσσει τὴν δι' αὐτεπιστασίας πραγματοποίησιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς καρπώσεως διὰ λογαριασμὸν καὶ εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δευτέρας δημοπρασίας ἢ τῆς δι' αὐτεπιστασίας πραγματοποιήσεως τοῦ ὑπολοίπου τῆς καρπώσεως καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἐκκαθαρίζει τὰς ἀπέναντι τοῦ ἐργολάβου ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου καὶ διατάσσει τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου τυχὸν ποσοῦ πρὸς τὸν ἀρχικὸν ἐργολάβον ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ πρὸς τοὺς κληρονόμους του, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀπέναντι τοῦ ἐργολάβου ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἀπὸ τοῦ πληρωτέου ποσοῦ. Ἂν ὅμως τὸ πρὸς τὸν ἐργολάβον καταβλητέον ποσὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων δὲν ἐξαρκῇ πρὸς κάλυψιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου, τὸ ὑπόλοιπον κρατεῖται ἐκ τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως τοῦ ἐργολάβου. Ἂν δὲ καὶ οὕτω δὲν καλύπτεται ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου, τὸ ὑπόλοιπον ζῶντος μὲν τοῦ ἐργολάβου εἰσπράττεται παρὰ τούτου διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, θανόντος δ' αὐτοῦ ἀπαιτεῖται παρὰ τῶν κληρονόμων του διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 146.

Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται καθ' ὅλα πρὸς τὰς ὑποδείξεις καὶ ὁδηγίας τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑλοτομίαν, τὴν κατεργασίαν ἢ κατασκευὴν τῶν δασικῶν προϊόντων, ἅτινα ἀφορᾷ ἡ ἐργολαβία, τὴν μεταφορὰν καὶ ἀποθήκευσιν αὐτῶν, τοῦ δασάρχου δικαιουμένου νὰ διατάξῃ τὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας, ἂν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐπέρχεται βλάβη εἰς τὸ δάσος ἢ παραβλάπτεται ἡ ποιότης τῶν παραγομένων προϊόντων. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἀρνῆται νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὁδηγίας τοῦ δασάρχου προβάλλων ὑπέρογκον βλάβην ἢ ἄλλον οἱονδήποτε λόγον, ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς μεταξὺ δασάρχου καὶ ἐργολάβου διαφωνίας τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ οὔσης ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸν ἐργολάβον, βεβαιουμένου δι' ἐπὶ τόπου μεταβάσεως Ἐπιθεωρητοῦ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῆς ἐπὶ τῆς παραλαβῆς καὶ ἐξελέγξεως τῆς ἐργασίας Ἐπιτροπῆς, ὅτι ὁ ἐργολάβος παρέβη τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος, τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου ἢ τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως ἢ βεβαιουμένου ὑπὸ τοῦ δασάρχου, ὅτι οὗτος ἐμπορεύθη μέρος τῶν κατασκευασθέντων ὑπ' αὐτοῦ δασικῶν προϊόντων, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δύναται νὰ κηρύξῃ τὸν ἐργολάβον ἔκπτωτον, ὁπότε ἡ κατατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἐγγύησις περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεως διὰ τὰς παρὰ τὰ κεκανονισμένα ὑλοτομίας ἢ φθοράς, τὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ὑλοτομηθέντα ἢ συγκομισθέντα δασικὰ προϊόντα θεωροῦνται ὑπέγγυα διὰ τὴν καταβολὴν τῶν τυχὸν εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου καταλογιζομένων ἀποζημιώσεων.

Ὁ δασάρχης εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται ὑλοτομία ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἐργολαβίας, ὀφείλει ν' ἀσκῇ τὸν ἀπαιτούμενον ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων φέρει ἀτομικὴν εὐθύνην.

Ἄρθρον 147.

Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τὴν ὑλοτομίαν καὶ κατεργασίαν ἢ κατασκευὴν τῶν προϊόντων, ἅτινα ἀφορᾷ ἡ ἐργολαβία συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος, τῆς συγγραφῆς τῶν εἰδικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας, τῆς σχετικῆς διακηρύξεως καὶ τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου καὶ κατὰ τοὺς διακηρύξεως καὶ τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑλοχρηστικῆς. Ἂν πρόκειται περὶ ξυλείας, αὕτη πρέπει νὰ φέρεται διὰ τῆς κατεργασίας εἰς τὴν μορφὴν τὴν ὁποίαν ἔχει συνήθως τὸ ἐμπόριον τὸ ἐν τῇ διακηρύξει καὶ τῷ ἐργολαβικῷ συμβολαίῳ ἀναφερόμενον εἶδος. Ἂν πρόκειται περὶ ἐργολαβικῷ συμβολαίῳ ἀναφερόμενον εἶδος. Ἂν πρόκειται περὶ ἀνθράκων ἢ ἀσβέστου, πρέπει ἡ καῦσις αὐτῶν νὰ εἶνε τελεία καὶ τὸ παραδιδόμενον ποσὸν νὰ εἶναι καθαρὸν ἀπὸ λίθων, χώματος καὶ ἄλλων παραμιγμάτων, ξηρὸν ἀπὸ ὑγρασίας, οὐχὶ βεβλαμμένον καὶ νὰ μὴ περιέχῃ θρίμματα ἢ κόνιν ἐκ τοῦ ἰδίου εἴδους ἢ τέφραν.

Ἰδίως οἱ ἄνθρακες ἀπορρίπτονται κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς :

1) Ἂν περιέχωσι κόνιν ἐκ τοῦ ἰδίου εἴδους πέραν τῶν 5 ο/ο. καὶ 2) Ἂν εἶναι βεβρεγμένοι.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν περιστατικῶν τούτων ἀπόκειται εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἅτινα δύνανται, ἂν κρίνωσιν ἀναγκαῖον νὰ ἐξακριβώσωσι τὰ περιστατικὰ ταῦτα καὶ πειραματικῶς.

Ἄρθρον 148.

Ὁ ἐργολάβος δὲν δικαιοῦται εἰς πληρωμήν τινα ἢ ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου διὰ τὰς δαπάνας τὰς ὁποίας τυχὸν ἤθελε καταβάλει διὰ νὰ προμηθευθῇ τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀναληφθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐργασίας, νὰ ἐκμισθώσῃ ἢ κατασκευάσῃ τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐγκαταστάσεις πρὸς ἀποθήκευσιν καὶ μεταφορὰν τῶν δασικῶν προϊόντων, ὧν τὴν κάρπωσιν ἀνέλαβε διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, νὰ ἐπισκευάσῃ ἂν πρὸς τοῦτο παρίσταται ἀνάγκη, τὰς ὑπαρχούσας ὁδοὺς νὰ κατασκευάζῃ νέας τοιαύτας, νὰ ἐγκαταστήσῃ ξυλοδρόμους, σύρτας καὶ οἱαδήποτε ἄλλα μέσα μεταφορᾶς ὅσα προβλέπονται καὶ περιγράφονται λεπτομερῶς ἐν τῇ σχετικῇ διακηρύξει καὶ τῷ ἐργολαβικῷ συμβολαίῳ, ἢ καὶ ἂν τοιαῦτα δὲν προβλέπωνται ἀκόμη, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ταῦτα ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα, ὅπως μεταφερθῶσιν ἐμπροθέσμως τὰ δασικὰ προϊόντα, ἅτινα ἀφορᾷ ἡ ἐργολαβία, εἰς τὸν τόπον ὅπου ταῦτα δέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ Δημόσιον. Προσέτι ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος, ἂν πρόκειται περὶ κατασκευῆς ἀνθράκων, νὰ διαθέσῃ ἄνευ ἑτέρας ἀποζημιώσεως τοὺς ἀπαιτουμένην δι' ἡμερομίσθια ἐργατῶν δαπάνην κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν δασικῶν προϊόντων πρὸς καταμέτρησιν ἢ ζύγισιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 149.

Ἡ ἀποθήκευσις καὶ φύλαξις τῶν δασικῶν προϊόντων μέχρι τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον, βαρύνει τὸν ἐργολάβον.

Ὁ τόπος ὅμως τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἀποθηκῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ προλαμβάνωνται ἐνδεχόμεναι κάταχρήσεις.

Ἂν διὰ τὴν κατασκευὴν καλυβῶν ἢ παραπηγμάτων πρὸς ἀποθήκευσιν τῶν δασικῶν προϊόντων ἢ διαμονὴν τῶν ἐργατῶν ἀπαιτηθῇ ὑλοτομία μικρᾶς τινος ποσότητος ξυλείας ἐκ δημοσίου δάσους, δύναται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἐργολάβον τὴν ὑλοτομίαν αὐτῆς καὶ ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος ὁριζομένου κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

"Αρθρον 150.

Ὁ ἐργολάβος δὲν δύναται νὰ κάμῃ δι' ἑαυτὸν ἢ διὰ τοὺς ἐργάτας του χρῆσιν τῶν δασικῶν προϊόντων, ὧν τὴν ὑλοτομίαν, κατασκευὴν ἢ συλλογὴν ἔχει ἀναλάβει ἐργολαβικῶς, οὐδὲ νὰ καθέσῃ ταῦτα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως, ὑποχρεούμενος νὰ παραδώσῃ ἅπαν τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑλοτομηθέν, κατασκευασθὲν ἢ συλλεγὲν ποσὸν εἰς τὰς ἐντεταλμένας τὴν παραλαβὴν αὐτοῦ δημοσίας ἀρχὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Τοιαῦτα προϊόντα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἢ τῶν ἐργατῶν του δι' ἰδίαν χρῆσιν, ἢ μεταφερόμενα εἰς ἄλλον ἢ τὸν πρὸς παράδοσιν αὐτῶν ὁρισθέντα τόπον καὶ πρὸ τῆς ὁριστικῆς αὐτῶν παραλαβῆς, θεωροῦνται ὡς προϊὸν παρανόμου ὑλοτομίας, ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν καὶ ὁ μεταφέρων ταῦτα, καθὼς καὶ ὁ ἐργολάβος ὑπόκεινται εἰς ποινικὴν δίωξιν.

"Αρθρον 151.

Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ πληρώνῃ τοὺς ἐργάτας του τακτικῶς καθ' ἑβδομάδα, ἢ δεκαπενθημερίαν. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τοῦ ἐργολάβου περὶ τὴν πληρωμήν, βεβαιουμένης δι' ἐκθέσεως τοῦ δασάρχου, δύναται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων ἡμερομισθίων, συναινοῦντος τοῦ ἐργολάβου, διὰ τὸ ποσὸν ἑκάστης πληρωμῆς, διὰ λογαριασμὸν δὲ πάντως τοῦ ἐργολάβου, καὶ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἐκ τῆς πρώτης μετὰ ταῦτα πρὸς αὐτὸν πληρωμῆς δι' ἐκτελεσθεῖσαν ἐργασίαν.

"Αρθρον 152.

Ἡ παράδοσις τῶν δασικῶν προϊόντων, ἅτινα ἀφορᾷ ἡ ἐργολαβία, γίνεται ἢ ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς τῆς ὁριζομένης πρὸς τοῦτο ἐν τῇ διακηρύξει καὶ τῷ ἐργολαβικῷ συμβολαίῳ προθεσμίας, ἢ τμηματικῶς ἐντὸς χρονικῶν ὁρίων καθωρισμένων ἐπίσης ἐν ταῖς αὐταῖς ὡς ἄνω πράξεσι.

Παράτασιν τῶν προθεσμιῶν τούτων δύναται νὰ χορηγήσῃ ἐφ' ἅπαξ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν καὶ μόνον ἐφ' ὅσον κατόπιν ἐκθέσεως τῶν ἁρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν βεβαιοῦται, ὅτι ὁ ἐργολάβος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ ἐμπροθέσμως τὰς ὑποχρεώσεις του διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του.

Παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας, ἂν δὲν παραδώσῃ ὁ ἐργολάβος τὸ ποσὸν τῶν ἀναληφθέντων παρ' αὐτοῦ δασικῶν προϊόντων, κηρύσσεται ἔκπτωτος τῆς ἐργολαβίας, καὶ τοῦ μὴ παραδοθέντος ὑπὸ τούτου ποσοῦ ἐνεργεῖται ἡ κάρπωσις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἴτε διὰ δευτέρας ἐργολαβίας, εἴτε καὶ δι' αὐτεπιστασίας ἐφαρμοζομένων εἰς βάρος τοῦ ἀρχικοῦ ἐργολάβου τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 145 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Τὸ ποσόν, ὅπερ θέλει παραδώσει συνολικῶς ὁ ἐργολάβος, δύναται νὰ διαφέρῃ τοῦ ποσοῦ τῶν δασικῶν προϊόντων, τὴν ὑλοτομίαν κατασκευὴν ἢ συλλογὴν τῶν ὁποίων ἀνέλαβε δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ ἔλαττον ἢ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ πλέον τοῦ ὅλου ποσοῦ. Ἂν τὸ ποσὸν τῶν παραδοθέντων ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου δασικῶν προϊόντων εἶναι ἔλαττον τῶν ἐννενήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐργολαβίας, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νὰ κατασκευάσῃ ἢ ὑλοτομήσῃ καὶ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ, ὃ ἀφορᾷ ἡ ἐργολαβία, τασσομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου, ὡρισμένης ἀλλ' ἀναλόγου πάντοτε προθεσμίας.

Ἂν ὅμως τὸ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου κατασκευασθὲν ἢ ὑλοτομηθὲν ποσὸν τῶν προϊόντων εἶναι ἀνώτερον πλέον τῶν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐργολαβίας, τὸ ποσὸν τοῦτο παραλαμβάνεται μὲν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς παραλαβῆς, ἀλλ' ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ ἐργολάβου, ὅστις προσέτι θεωρεῖται, ἂν βεβαιοῦται δόλος ἢ βαρεῖα ἀμέλεια, καὶ ὡς παρανόμως ὑλοτομήσας καὶ καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἂν ὁ ἐργολάβος ἐγκατέλειψεν εἰς τὸ δάσος ποσὸν δασικῶν προϊόντων ὑλοτομηθὲν ἢ κατασκευασθὲν ὑπ' αὐτοῦ καθ' ὑπέρβασιν, τὸ ποσὸν τοῦτο κατάσχεται καὶ ὁ ἐργολάβος καταδιώκεται ποινικῶς ἐπὶ παρανόμῳ ὑλοτομίᾳ.

"Αρθρον 153.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ὅρων τοῦ παρόντος Διατάγματος εὐθύνεται ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου προσωπικῶς ὁ ἐργολάβος, ἔστω καὶ ἂν ἡ παράβασις διεπράχθη ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν, ὑπηρετῶν ἢ ἐργατῶν αὐτοῦ ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ του.

"Αρθρον 154.

Τὸ Δημόσιον δύναται εἰς πᾶσαν στιγμὴν καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ αἰτίαν νὰ λύσῃ τὴν ἐργολαβίαν καὶ ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ἐργολάβον τῶν ὑποχρεώσεών του, ἐπιστρέφον πρὸς αὐτὸν τὴν κατατεθειμένην ὑπ' αὐτοῦ ἐγγύησιν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ γεννῶνται ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου οἱαδήποτε δικαιώματα. Ἂν ἐν τῷ μεταξὺ οὗτος ὑπέστη δαπάνας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναληφθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἔργων, τὸ ποσὸν τῆς καταβλητέας πρὸς αὐτὸν ἀποζημιώσεως ὁρίζεται διοικητικῶς ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 142 τοῦ παρόντος Διατάγματος, αἵτινες ἰσχύουσι καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν πρὸς ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ ἐργολάβου ἢ τοῦ παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ἀντιπροσώπου του.

Παραλαβὴ τῶν δι' ἐργολαβίας ὑλοτομουμένων ἢ κατεργαζομένων δασικῶν προϊόντων, πληρωμὴ τοῦ ἐργολάβου καὶ σχετικαὶ διοικητικαὶ ἐνέργειαι.

"Αρθρον 155.

Ἡ παραλαβὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ὑλοτομουμένων ἢ κατεργαζομένων δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδίκου ἢ καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὁριζομένων, συνταξομένου πρωτοκόλλου ὑπογραφομένου ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ ἐργολάβου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Οἱ περιοδεύοντες ἐπιθεωρηταὶ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας δικαιοῦνται νὰ παρίστανται αὐτοδικαίως κατὰ τὴν παραλαβήν. Ἐν τῷ συνταξομένῳ ὑπ' αὐτῆς πρωτοκόλλῳ ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ οὐ μόνον τὸ ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου παραδιδομένων δασικῶν προϊόντων, ἀλλὰ καὶ ἂν ταῦτα πληροῦν τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 147 καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῆς διακηρύξεως, καὶ προσέτι ἂν ὁ ἐργολάβος συνεμορφώθη ἐν γένει πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος, τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας, τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν εἰδικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας. Πρὸς τοῦτο ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου τῆς παραλαβῆς νὰ ἐπιθεωρήσῃ λεπτομερῶς τὸ δάσος ἐν ᾧ ἔλαβε χώραν ἡ κάρπωσις.

"Αρθρον 156.

Ἡ ἐξέλεγξις τοῦ ποσοῦ τῶν παραδιδομένων δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἰσχυούσας ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας «περὶ ἐξελέγξεως τῶν δασικῶν προϊόντων». Καὶ ἡ μὲν ξυλεία, ἵνα ἡ καταμέτρησις αὐτῆς εἶναι εὔκολος, τοποθετεῖται ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς στοιβάδας καὶ κατὰ ὁμοιοειδεῖς κατηγορίας καὶ κλάσεις πάχους καὶ μήκους. Τῶν δὲ ἀνθράκων ἡ ἐξέλεγξις ἐνεργεῖται διὰ ζυγίσεως, τοῦ Δασάρχου ὑποχρεουμένου χάριν ἐλέγχου νὰ ἀντιπαραβάλῃ τὸ ἀπο-

τέλεσμα τῆς ζυγίσεως πρὸς τὰ τῆς πρότερον ἐνεργηθείσης τυχὸν τμηματικῆς ζυγίσεως αὐτῶν κατὰ τὴν πρόχειρον παραλαβὴν τῶν ἀνθράκων εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως αὐτῶν πρὸς ἐξέλεγξιν καὶ παραλαβήν, τηρουμένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος δασικοῦ ὑπαλλήλου βιβλίου προχείρου παραλαβῆς. Ὁ αὐτὸς ἔλεγχος δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἐκτιμήσεως τοῦ βάρους τῶν ἀνθράκων διὰ καταμετρήσεως τοῦ ὄγκου των, εἴτε εἰς τὰς ἀνθρακοκαμίνους εἴτε καὶ ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν. Τυχὸν παρουσιαζομένη διαφορὰ τοῦ βάρους τῶν ἀνθράκων μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τῆς παραλαβῆς καὶ ἀποθηκεύσεως καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς παραδόσεως, εἶναι ἀνεκτὴ λόγῳ διαφορᾶς τῆς ὑγρασίας, ἂν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ 5ο)ο. Ἡ ἐνεργοῦσα τὴν παραλαβὴν ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται, ἂν ἡ παρουσιαζομένη διαφορὰ βάρους δικαιολογῆται ἢ οὐ καὶ προτείνει τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἠτιολογημένως ἐλλείποντος ποσοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου παραλαβῆς ἀποθηκεύσεως.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν προκειμένου καὶ περὶ ἀσβέστου.

Ἄρθρον 157.

Ἂν τὰ παραδιδόμενα δασικὰ προϊόντα δὲν ἀνταποκρίνωνται πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἡ ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ μὴ προβῇ εἰς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συντάσσεται ἔκθεσις περὶ τούτου, ἐν ᾗ ἐκτίθενται καὶ οἱ λόγοι τῆς μὴ παραλαβῆς, ἥτις ὑπογραφομένη ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

Τὸ Ὑπουργεῖον, ἐὰν τὸ πρὸς παράδοσιν προϊὸν παρουσιάζῃ ἐλλείψεις δυναμένας νὰ ἐξαλειφθῶσι διὰ συμπληρωματικῆς κατεργασίας ἢ ἄλλως πως, ἐκπίπτει ἐκ τῆς καταβλητέας εἰς τὸν ἐργολάβον ἀποζημιώσεως ἀνάλογον ποσόν, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, κατόπιν προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῆς παραλαβῆς, καὶ διατάσσει τὴν παραλαβὴν τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπορριφθέντων δασικῶν προϊόντων. Ἂν δὲ τὰ πρὸς παράδοσιν δασικὰ προϊόντα οὐδόλως ἀνταποκρίνωνται πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας, ταῦτα κρατοῦνται ὑπέγγυα, καθὼς καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου κατατεθεῖσα ἐγγύησις, ἀπαιτεῖται δὲ παρὰ τοῦ ἐργολάβου ἡ πρὸς τὸ Δημόσιον προσγενομένη ζημία ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς. Ἂν δὲ ὑπόκεινται ταῦτα εἰς φθορὰν ἢ ἀπώλειαν, ἐκποιοῦνται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἂν ὁ ἐργολάβος παρέβη τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 144 ἢ καὶ ἄλλων διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς παραλαβῆς προβαίνει εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν προσγενομένων εἰς τὸ δάσος ζημιῶν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως, γινομένης μνείας περὶ τούτου εἰς τὸ συντασσόμενον παρ' αὐτῆς πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 158.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐργολάβου ἐνεργεῖται διὰ τακτικοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῶν ὑλοτομηθέντων, κατασκευασθέντων ἢ συλλεγέντων δασικῶν προϊόντων, καὶ καταστάσεων, συνταχθεισῶν ὑπὸ τοῦ Δασάρχου εἰς διπλοῦν καὶ ὑποβαλλομένων μετὰ τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς καὶ ἀντιγράφου τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἂν ἡ παραλαβὴ εἶναι μερική, ἐκ τοῦ καταβλητέου πρὸς τὸν ἐργολάβον ποσοῦ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐκτελεσθεῖσαν ἐργασίαν, ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος κράτησις δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ἅτινα μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργολαβίας ἐπιστρέφονται εἰς τὸν ἐργολάβον μετὰ τῆς λοιπῆς ἐγγυήσεως, ἂν ἐξετέλεσε τακτικῶς τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεις του.

Ἂν ἡ παραλαβὴ τῶν δασικῶν προϊόντων γίνεται διὰ μιᾶς εἰς τὸ τέλος τῆς ἐργολαβίας, οὐδεμία κράτησις γίνεται.

Ἄρθρον 159.

Ἡ μεταφορὰ τῶν δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ τόπου τῆς ὑλοτομίας ἢ κατασκευῆς αὐτῶν μέχρι τοῦ τόπου τῆς παραδόσεως, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιήσεων ἐκδιδομένων ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ δασάρχου, θεωρουμένων κατὰ τὴν μεταφορὰν ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Ε' Μέρος Ι τοῦ παρόντος Διατάγματος περὶ ἐξελέγξεως, σφραγίσεως καὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων, αἵτινες ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει.

Ἀντίγραφον ἑκάστης πιστοποιήσεως, ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Δασάρχου, ὑπογραφόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, τηρεῖται ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Δασαρχείου.

Ἄρθρον 160.

Διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑλοτομιῶν τῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἐργολαβίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν κεφαλαίων Β' καὶ Γ' τοῦ Μέρους Ι τοῦ παρόντος Διατάγματος περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑλοτομίας κλπ. καὶ αἱ σχετικαὶ δασ. καὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις. Ὁ δὲ δασάρχης ὑποχρεοῦται νὰ ὑφιστάλλῃ κατὰ μῆνα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ὑποβαλλομένων αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δασοφυλάκων καθ' ἑβδομάδα δελτίων, μετὰ συνοπτικῆς καταστάσεως δι' ἕκαστον μῆνα. Προσέτι δὲ ὑποχρεοῦται ὁ Δασάρχης νὰ τηρῇ καὶ ἴδιον βιβλίον παραγωγῆς καὶ κινήσεως τῶν δι' ἐργολαβίας ὑλοτομουμένων, κατασκευαζομένων ἢ συλλεγομένων δασικῶν προϊόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐκποιήσεως τῶν δι' ἐργολαβίας, εἴτε δι' αὐτεπιστασίας ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων διὰ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 161.

Τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ ἀπολαμβανόμενα ἐκ δημοσίων ἢ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου τελούντων δασῶν ἐκποιοῦνται διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 162.

Ἡ διακήρυξις τῆς δημοπρασίας δημοσιεύεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 130 τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ περιλαμβάνει 1) Τὸ εἶδος τοῦ ἐκποιουμένου δασικοῦ προϊόντος καὶ τὸ ποσὸν αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὸν τόπον, ὅπου θὰ παραδοθῇ. 2) Ἂν τὸ ποσὸν τῶν ἐκποιουμένων δασικῶν προϊόντων εἶναι ἕτοιμον πρὸς παράδοσιν ἢ θέλει παραδίδεσθαι κατὰ δόσεις, καὶ κατὰ τίνα τρόπον. 3) Τοὺς εἰδικοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς γίνεται ἡ ἐκποίησις, καὶ 4) Τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει ὁ ἀναδειχθησόμενος πλειοδότης ν' ἀποκομίσῃ τὰ ἐκποιούμενα δασικὰ προϊόντα καὶ παραπέμπεται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀναφέρουσα προσέτι ὅτι ἡ ἔγκρισις τοῦ ἀποτελέσματος ἀπόκειται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ἔχῃ ἀναθέσει τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας εἰς τὰς ἐνεργούσας ταύτην ἀρχάς, ὁπότε τοῦτο μνημονεύεται ῥητῶς ἐν τῇ διακηρύξει.

Ἄρθρον 163.

Ἵνα ᾖ ἐν τ.ς δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὀφείλει, νὰ καταθέσῃ χρηματικὴν ἐγγύησιν ἴσην πρὸς τὸ εἰκοστὸν τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων δασικῶν προϊόντων, ὑπολογιζομένην συμφώ-

νως τῇ ἰσχυούσῃ διατιμήσει. Ἡ χρηματικὴ ἐγγύησις δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 164.

Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν δημοπρασιῶν ἰσχύουν κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 104 καὶ καθ' ἑξῆς μέχρι καὶ τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 165.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δημοπρασίας οἱ πλειοδόται ὀφείλουν νὰ καταθέσουν ἔγγραφον δήλωσιν, ὅτι ἔλαβον γνῶσιν τῶν ἐκποιουμένων δασικῶν προϊόντων καὶ ὅτι παραιτοῦνται πάσης ἀντιρρήσεως ὡς πρὸς τὴν κατεργασίαν, τὴν ποιότητα καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν. Ἡ δήλωσις αὕτη ἐξυπακούεται ὡς γενομένη καὶ ἐν περιπτώσει ἀκόμη καθ' ἣν δὲν ἤθελε δοθῇ ἔγγράφως, τοῦ πλειοδότου ὑποχρεουμένου νὰ παραλάβῃ τὰ παραδοθησόμενα αὐτῷ δασικὰ προϊόντα, ὅπως ταῦτα εἶναι καὶ εὑρίσκονται.

Ἄρθρον 166.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ὀφείλει οὗτος νὰ καταθέσῃ ἐπὶ ταμειακῷ γραμματίῳ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκποιηθέντων δασικῶν προϊόντων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσενεχθείσης μεγίστης προσφορᾶς καὶ νὰ ἀναλάβῃ τότε τὴν κατατεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ χρηματικὴν ἐγγύησιν.

Ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ γραμματίου καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου ὁ Δασάρχης προβαίνει εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἐκποιηθέντων δασικῶν προϊόντων. Τὸ ποσὸν τῶν προϊόντων τούτων προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις παρέλαβε τὰ προϊόντα παρὰ τοῦ Δασάρχου, ἢ τοῦ ἐργολάβου, ὅστις κατειργάσθη ἢ κατεσκεύασεν ἢ συνέλεξε ταῦτα. Ἂν ὁ ἀγοραστὴς προβάλῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, ἡ ἐκ νέου μέτρησις τῶν ἐκποιηθέντων δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται δι' ἰδίας αὐτοῦ δαπάνης καὶ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἂν ἡ κατασκευὴ τῶν δασικῶν προϊόντων ἐνεργῆται συνεχῶς καὶ ἡ παράδοσις γίνεται ἐπίσης συνεχῶς ἐπὶ τῇ βάσει ζυγίσεως, ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ζυγίσεως, ὅπερ εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωτικὸν διά τε τὸ δημόσιον καὶ τὸν ἐργολάβον, ἂν ἡ κατεργασία, κατασκευὴ ἢ συλλογὴ αὐτῶν ἐνεργῆται δι' ἐργολαβίας. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ ἡ καταβολὴ τοῦ ἀντιτίμου τῶν παραλαμβανομένων προϊόντων γίνεται τμηματικῶς, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ διακηρύξει καθοριζόμενα, πάντως ὅμως προκαταβολικῶς πάντοτε, κρατουμένης ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου τῆς κατὰ τὴν δημοπρασίαν κατατεθείσης ἐγγυήσεως μέχρι τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ ἀντιτίμου.

Ἂν κατὰ τὴν ἀναμέτρησιν προκύψῃ πλεόνασμα, ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦ πλεονάσματος συμφώνως τῇ ἐπιτευχθείσῃ κατὰ τὴν δημοπρασίαν μεγίστῃ προσφορᾷ, τῶν δασικῶν προϊόντων μενόντων ὑπεγγύων μέχρι τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου τοῦ πλεονάσματος. Ἂν δὲ κατὰ τὴν ἀναμέτρησιν προκύψῃ ἔλλειμμα ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δασικῶν προϊόντων, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ποσὸν τοῦ ἀντιτίμου ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἀγοραστήν, ὡς ἀδικαιολογήτως καταβληθὲν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις. Ὁ δασάρχης ὅμως ὀφείλει δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παρουσίαν τοῦ ἐλλείμματος τούτου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριημέρου προθεσμίας, ἂν ὁ ἀγοραστὴς δὲν καταθέσῃ τὸ τίμημα, τὰ δασικὰ προϊόντα ἀναπλειστηριάζονται εἰς βάρος του.

Ἄρθρον 167.

Ἅμα τῇ παραλαβῇ τῶν δασικῶν προϊόντων, ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ ἀποκομίσῃ ταῦτα ἐκ τοῦ τόπου τῆς παραλαβῆς, ἐντὸς τῆς ταχθείσης ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας προθεσμίας, ἂν ὁ τόπος οὗτος εὑρίσκεται ἐντὸς ἢ παράκειται τοῦ δημοσίου δάσους τῆς ὑλοτομίας, ἢ τὰ δασικὰ προϊόντα ἔχωσιν ἀποθηκευθῇ ἐντὸς χώρων ἢ ἀποθηκῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον ἢ ἐνοικιασθέντων ὑπὸ τούτου, ἄλλως ἀπόλλυσιν ὁ ἀγοραστὴς τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀγορασθέντων προϊόντων, ἅτινα περιέρχονται καὶ αὖθις εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 168.

Ἡ μεταφορὰ τῶν ἐκποιηθέντων διὰ δημοπρασίας δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων τοῦ παρόντος Διατάγματος, τόπου ἀποδείξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας συντάσσονται τὰ οἰκεῖα δελτία καταμετρήσεως ἐπέχοντος τοῦ πρωτοκόλλου παραδόσεως τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς τὸν ἀγοραστήν, εἰς ὃν παραδίδεται τὸ ἀπόκομμα τοῦ διπλοτύπου δελτίου καταμετρήσεως.

Κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν, καθ' ἣν ἡ παραγωγὴ τῶν δασικῶν προϊόντων εἶναι συνεχὴς καὶ ἡ παράδοσις αὐτῶν πρὸς τὸν ἀγοραστὴν τμηματική, ὡς τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ ἐπὶ ἀνθρακοπρίας, συντάσσεται δι' ἑκάστην τμηματικὴν παράδοσιν ἴδιον δελτίον, τὸ ἄθροισμα ὅμως τῶν ποσῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ μερικὰ δελτία παραδόσεως τῶν δασικῶν προϊόντων πρέπει νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν ἐκποιηθέντων προϊόντων συνολικῶς.

ΜΕΡΟΣ ΙΓ'

Περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ρητίνης καὶ διαθέσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δημοσίων δασῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ρητίνης τῶν μὴ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 169.

Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν συλλεγομένης ρητίνης εἰσπράττεται ὑπὸ ἐνοικιαστῶν, ἀναδεικνυομένων κατόπιν δημοπρασίας προκηρυσσομένης ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ ἐνεργουμένης κατὰ τὰς διατάξεις περὶ διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν τῶν ἄρθρων 104—124 τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῶν ἑξῆς : Αἱ δημοπρασίαι ἀρχόμεναι τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, λήγουσιν ἀνυπερθέτως τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου ἑκάστου ἂν δι' ὅλως ἐξαιρετικοὺς λόγους διαταχθῇ ἡ ἐπανάληψις καὶ κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον δι' εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 170.

Ἐν ἀποτυχίᾳ τῶν δημοπρασιῶν εἰς ὥραν ἐπὶ τοσοῦτον προσεγγίζουσαν τὴν καταλληλον πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐποχήν, ὥστε ἐνεργουμένων νέων ἐπὶ προσφορᾷ πλειοδότου δημοπρασιῶν δὲν ἤθελε μένει ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἐγκαίρως τὴν ἐπιχείρησίν του, προκηρύσσεται τῇ διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργείου δημοπρασία, τιθεμένου καὶ δημοσευομένου ἐλαχίστου ὅρου προσφορᾶς καὶ ἀνατιθεμένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν ταύτης εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχὰς κατὰ τὰ ἐπό-

μενα ἄρθρα. Ἡ δημοπρασία αὕτη προκηρύσσεται καὶ διεξάγεται κατὰ τὰς περὶ ἐπαναληπτικῶν δημοπρασιῶν διατυπώσεις.

Ἐὰν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δημοπρασίας ἐπῆλθεν οὐσιώδης τις μεταβολὴ τῶν περιστατικῶν, ἐφ' ὧν ἐθεμελιώθη ὁ ἐλάχιστος ὅρος δικαιολογοῦσα τὴν αὔξησιν αὐτῶν, αἱ διεξάγουσα τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ δύνανται ν' αὐξήσωσι τὸν ὅρον τοῦτον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, εἰδοποιοῦσαι περὶ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον.

Προσφορὰ μικροτέρα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει.

Ἄρθρον 171.

Ἐὰν αἱ ἐνοικιασταὶ δὲν γνωστοποιήσωσι δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸν ταμίαν, κατὰ τὸν νόμον, τὰς ἀποθήκας ἐν αἷς θέλουσιν ἀποταμιεύσει τὰ προϊόντα, ὁ ταμίας ἐνεργεῖ συντηρητικὴν κατάσχεσιν, τῆς ὁποίας τὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουσι τοὺς ἐνοικιαστάς.

Ἄρθρον 172.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπέλθει ὁ χρόνος τῆς συλλογῆς τῆς ρητίνης καὶ ἡ ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος δὲν ἔχει συντελεσθῇ, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προτείνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τὸν διορισμὸν ἐπιστατοφυλάκων διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ δικαιώματος, καθορίζων συγχρόνως τὴν εἰς αὐτοὺς καταβλητέας ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν.

Ὡς ἐπιστατοφύλακες δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἴτε δημόσιοι ὑπάλληλοι εἴτε ἰδιῶται πολῖται Ἕλληνες.

Ἄρθρον 173.

Ὁ Ὑπουργὸς διορίζει κατὰ βούλησιν τοὺς ἐπιστατοφύλακας, ὁρίζει δὲ τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν, ἑκάστου, ἥτις πάντως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 40 δραχμὰς ἡμερησίως.

Ἄρθρον 174.

Οἱ ἐπιστατοφύλακες καταβάλλουσιν ἀπελλιπῶς καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου δεκαημέρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα ποσὰ ἀφαιροῦντες τὴν εἰς αὐτοὺς καθορισθεῖσαν ἀποζημίωσιν, εὐθύνονται δὲ ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου, διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀμέλειαν περὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Ἅμα τῇ ἀναδείξει ἐνοικιαστοῦ καταβάλλονται αὐτῷ τὰ εἰσπραχθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιστατοφυλάκων ποσά, οὐδαμῶς εὐθυνομένου τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τυχὸν τὰ ποσὰ ταῦτα εἶνε μικρότερα τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ὁ ἀναδειχθησόμενος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ σὺν τοῖς ἄλλοις εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ ἔξοδα τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων ὅπου διωρίσθησαν τοιοῦτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐνοικιάσεως ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ρητινοσυλλογῆς ἐκ Δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 175.

1. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν Δημοσίων δασῶν, διατίθεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ δημοπρασίας καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι πέντε ἐτῶν.

2. Αἱ δημοπρασίαι τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητινοσυλλογῆς ἄρχονται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ διεξαγωγῆς δημοπρασιῶν, ἤτοι τῶν ἄρθρων 104—125 συμπεριλαμβανομένου καὶ λήγουσι ἀνυπερθέτως τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου, ἐκτὸς ἂν διὰ λόγους ἐξαιρετικοὺς θεωρηθῇ ἐπιβεβλημένη ἡ ἐπαναληψις, ὁπότε ἐπαναλαμβάνονται αὗται καὶ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἀπρίλιον δι' εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

3. Τὸ μίσθωμα ἐπὶ τῆς ρητίνης τῶν Δημοσίων δασῶν τῆς διατιθεμένης κατόπιν δημοπρασίας ἢ καὶ ἄνευ δημοπρασίας ὅπου αὕτη διατίθεται οὕτω, καταβάλλεται εἰς ἴσας ἢ ἀνίσους μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας δόσεις κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τούτου καὶ δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, ἀλλὰ ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μέχρι τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως τῆς μεταφορᾶς ταύτης, ὡς καὶ τῆς κατοχῆς, χρησιμεύει ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ μισθώματος.

4. Ἐπίσης δελτίον καταμετρήσεως δὲν συντάσσεται διὰ τὴν ρητίνην τὴν συλλεγομένην ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἀλλ' ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς ταύτης χρησιμεύει τὸ διπλότυπον τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐπίσης τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς περαιτέρω μεταφορᾶς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ρητίνη τῶν Δημοσίων δασῶν διατίθεται ἄνευ δημοπρασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐνοικιάσεως δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν καυσοξύλων κλπ.

Ἄρθρον 176.

Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν καυσοξύλων τῶν συλλεγομένων ὑπὸ τῶν χωρικῶν καὶ καταναλισκομένων εἰς τὰς πόλεις, ὧν ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 5.000 κατοίκων, εἰσπράττεται ὑπὸ ἐνοικιαστῶν, ἀναδεικνυομένων κατόπιν δημοπρασίας, ἐνεργουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 104—125 τοῦ παρόντος Διατάγματος. Αἱ δημοπρασίαι προκηρύσσονται ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ἡ δὲ ἐνοικίασις ἄρχεται τὴν 1 Ἀπριλίου τοῦ ἰδίου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Μαρτίου τοῦ ἑπομένου. Ἡ πρώτη δόσις τοῦ ἐνοικίου καταβάλλεται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐνοικιαστηρίου ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1ην Ὀκτωβρίου.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων τοῦ παρόντος ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ἐνοικιάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω καυσοξύλων φόρου ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπὸ ἐπιστατοφυλάκων εἴσπραξιν αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ V

Διατιμήσεις, ρητινοσυλλογὴ καὶ ἐκχερσώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 177.

Ὡς ἀγοραία τιμὴ τῶν δασικῶν προϊόντων ἑκάστου δασαρχείου πρὸς σύνταξιν τοῦ ἐτησίου πίνακος διατιμήσεως αὐτῶν λαμβάνεται ἡ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀγορὰς πωλήσεως καὶ καταναλώσεως τοῦ Δασαρχείου καὶ χρησιμεύει ὡς βάσις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς πρόσοδου, συγχρόνως δὲ καὶ ὡς τοιαύτη διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ μισθώματος τῶν ἄνευ δημοπρασίας διατιθεμένων δασικῶν προϊόντων.

"Αρθρον 178.

Πρὸς καθορισμὸν τῆς πραγματικῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων ἑκάστου Δασαρχείου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, συνίσταται ἐν ἑκάστῳ Δασαρχείῳ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Δασάρχου, ἑνὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων τῆς περιφερείας, ἑνὸς ἀντιπροσώπου Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἢ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τοιαῦτα, καὶ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος τῆς ἕδρας τοῦ Δασαρχείου, ἥτις συνερχομένη ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους συντάσσει πρωτόκολλον διατιμήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος. Σ

Ὡς εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς χρησιμεύει ὁ Δασάρχης ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὅρου τιμῆς συντάσσει καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν σχέδιον πρωτοκόλλου διατιμήσεως διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, κοινοποιῶν ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου τούτου εἰλικρινοῦς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰ μέλη αὐτῆς.

Πρὸς καθορισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 177 τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸ ὑπολοιπον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ ροπὴ πρὸς αὐξομείωσιν τῶν τρεχουσῶν τιμῶν δασικῶν προϊόντων.

Τὴν πρότασιν τοῦ Δασάρχου ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεως ἐπεξεργάζεται καὶ ἐγκρίνει ἢ τροποποιεῖ ἠτιολογημένως ἐντὸς δύο τὸ πολὺ συνεδριάσεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διατιμήσεως καλουμένη εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Δασάρχου, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον τριῶν (3) ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ συνεδριάζει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου, ἢ, προκειμένου περὶ ὁμοιοβάθμων, τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Δασάρχου.

Τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεως δύνανται πλὴν τοῦ Δασάρχου, νὰ ἀναπληρῶνται ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀναπληρωτῶν ἢ ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

"Αρθρον 179.

Τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεως οἱ Δασάρχαι ὑποβάλλουν ταχέως μετ' ὅλων τῶν πλετικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας μετὰ τῆς ἠτιολογημένης συμφώνου ἢ μή, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, προτάσεώς των.

Αἱ τυχὸν ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ Δασαρχεῖον κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς ἐνστάσεις, ἢ ἀντιρρήσεις ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δασάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδοτήσεώς του ἐπ' αὐτῶν.

Μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου οἱ Δασάρχαι δέον νὰ ἔχουν ὑποβάλλει τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τὸ ὁποῖον κατόπιν σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, καταρτίζει τὸν πίνακα διατιμήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων διὰ τὸ ἐπόμενον διαχειριστικὸν ἔτος ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, δι' ὅλα τὰ Δασαρχεῖα καὶ τὰ Δασονομεῖα τοῦ Κράτους.

Ὁ πίναξ οὗτος κυροῦται διὰ Διατάγματος καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

"Αρθρον 180.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος καὶ τοῦ πίνακος περὶ διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων, δὲν ἐπιτρέπεται οὐδεμία τροποποίησις τούτου, ἐκτὸς ἐὰν προφανῶς ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ πίνακος, ἐκ τῆς παροχῆς ἀνεπαρκῶν στοιχείων, ἐσφαλμένως καθωρίσθησαν αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν ἢ ὅτι παρεισέρρυσαν ἐν αὐτῷ λογιστικὰ σφάλματα, ὁπότε διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ καὶ μέχρι τέλους μηνὸς Σεπτεμβρίου μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δασικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἡ ἰσχύουσα διατίμησις.

"Αρθρον 181.

Ὁ Δασάρχης τηρεῖ ἐν τῷ ἀρχείῳ αὐτοῦ ἰδιαιτέρως τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν διατίμησιν τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ Δασαρχείου του ἔγγραφα, ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἀντιγράφῳ καὶ θέτει ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπιτροπῆς διατιμήσεως ἑκάστοτε τὰ σχετικὰ τῆς τελευταίας τριετίας.

"Αρθρον 182.

Ἡ ξυλεία, διὰ τὴν διατίμησιν αὐτῆς, διαιρεῖται:

1. Εἰς τὴν τάξιν τῆς ἡμέρου ἢ μαλακῆς.

α') πολυτίμου ξυλείας, περιλαμβανούσης τὴν ξυλείαν κυπαρίσσου, ἀρκεύθου ἢ κέδρου καὶ ἰτέας ἢ μίλου.

β') ἁπλῆς ξυλείας, περιλαμβανούσης τὴν ξυλείαν παντὸς εἴδους πεύκης καὶ ἐλάτης.

2) Εἰς τὴν τάξιν τῆς ἀγρίας.

α') πολυτίμου ξυλείας, περιλαμβανούσης τὴν ξυλείαν δρυὸς παντὸς εἴδους, πρίνου, ἀρίας, γαύρου, πτελέας, φράξου ἢ μελίας, ἀφενθάμου, φιλύρας ἢ φλαμουρίου, φιλύκης, καρυδέας καὶ πύξου.

β') ἁπλῆς ξυλείας περιλαμβανούσης τὴν ξυλείαν ὀξύας, πλατάνου, ὄρνης ἢ σορβιᾶς, ἀγριοκαστάνου, ἀγραπιδέας, καστανέας, κερκίδες, τερμύνθου ἢ κοκκορεβυθιᾶς, κλήθρας, λεύκης, ἰτέας ὡς καὶ πάντα τὰ εἴδη ξυλείας τὰ μὴ κατονομαζόμενα ἀνωτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ρητινοκαλλιεργείας καὶ ρητινοσυλλογῆς.

"Αρθρον 183.

Ἡ ρητινοκαλλιέργεια ἐπιτρέπεται ἐπί τε τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου καὶ ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία τῆς ρητινοκαλλιεργείας καὶ ρητινοσυλλογῆς ἀπὸ 15 Μαρτίου. Ἡ δὲ ρητινοσυλλογὴ ἄρχεται καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς πρώτης μὲν Ἀπριλίου, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἔχει πραγματοποιηθῇ πλήρως, δύναται νὰ παραταθῇ καὶ πέραν τοῦ τέλους Σεπτεμβρίου, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει περισυλλέγεται μόνον ἡ ἐπὶ τῶν δένδρων ἢ ἐντὸς τῶν δοχείων καὶ τοῦ ἐδάφους διὰ τῆς μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ρητινοκαλλιεργείας ἐκρεύσασα ρητίνη καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συλλέγεται πλέον τοιαύτη διὰ νέας καλλιεργείας τῶν πευκοδένδρων.

"Αρθρον 184.

Ἀπαγορεύεται:

1) Ἡ ρητινοκαλλιέργεια πευκῶν (παντὸς εἴδους πεύκης) ἐχουσῶν στηθιαίαν περίμετρον κατωτέραν τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ἐξαιρετικῶς καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ρητινοκαλλιέργειαν καὶ πευκῶν ἐχουσῶν περίμετρον ἐλάσσονα τῶν ὀνδοήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, ὅπου αἱ σταθμολογικαὶ συνθῆκαι ἢ τὸ βάθος τοῦ ἐδάφους δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πευκῶν εἰς μεγάλης διαμέτρου δένδρα.

2) Ἡ ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν δένδρων κατασκευὴ ὑποτομῆς (γούβας) πρὸς συλλογὴν τῆς ἐκρεούσης ρητίνης.

3) Ἡ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δένδρου ἐκτέλεσις πλειόνων τῆς μιᾶς ἐντομῶν καὶ

4) Ἐπίσης ἀπὸ 1 Μαρτίου 1929 ἡ ἐκτέλεσις ἐντομῆς, ἧς τὸ πλάτος ὑπερβαίνει τὰ δέκα ὀκτὼ (18) ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, τὸ ὕψος τριάκοντα (30) ἑκατοστὰ καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ τὸ βάθος οὐχὶ πλειότερον τοῦ ἑνὸς ἑκατοστοῦ τοῦ μέτρου ἐνδότερον τοῦ φλοιοῦ. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 ἐπιτρέπεται καλλιέργεια πευκῶν διαμέτρου μικροτέρας τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, τὸ πλάτος τῆς ἐντομῆς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ πέμπτον τῆς περιμέτρου αὐτῶν.

Ἄρθρον 185.

1. Προκειμένου περὶ συλλογῆς ρητίνης ἐκ δασῶν δημοσίων ἢ μή, ὁ δασάρχης καὶ τὰ ἁρμόδια δασικὰ ὄργανα, ἐὰν ἡ ρητινοκαλλιέργεια ἐνεργεῖται παρὰ τὰ κεκανονισμένα, ὑποχρεοῦνται νὰ προβῶσιν οὐ μόνον εἰς τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ρητινοκαλλιεργείας καὶ τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν ὑπαιτίων, (ἰδιοκτητῶν, ἐνοικιαστῶν, ἀντιπροσώπων των ἢ ρητινοσυλλεκτῶν των) ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν προσωρινὴν κατάσχεσιν τῆς παραχθείσης ρητίνης ὡς ὑπεγγύου, ἀναφέροντες ἅμα περὶ τούτου τάχιστα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν ὁριστικὸν κανονισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν καταβλητέων ἀποζημιώσεων, ὅπου πρόκειται περὶ ἐνοικιαστῶν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητινοκαλλιεργείας καὶ ρητινοσυλλογῆς ἐκ δημοσίων δασῶν.

2. Εἰς τὰ ἐκ πεύκης δάση, τὰ κείμενα παρὰ τοὺς συνοικισμούς, κωμοπόλεις, πόλεις, τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ προάστεια ταύτης καθὼς καὶ τὰ ὑπερκείμενα τούτων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 64 τοῦ δασικοῦ Κώδικος, διὰ λόγους προστατευτικούς, αἰσθητικούς, δασοκομικοὺς καὶ διαχειριστικοὺς τούτους, δύναται δι' ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου ἢ δασονόμου, ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τοῦ δασικοῦ κώδικος ὁριζόμενα, ν' ἀπαγορευθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ρητινοκαλλιέργεια καὶ ρητινοσυλλογή.

Ἐπίσης διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἡ ρητινοκαλλιέργεια καὶ ρητινοσυλλογὴ ἐπὶ τῶν ἐκ πεύκης δασῶν, τῶν κειμένων ἑκατέρωθεν τῶν δημοσίων καὶ μὴ ὁδῶν καὶ εἰς βάθος (πλάτος) 50 μέτρων ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ.

Ἐξακρίβωσις καὶ καταλογισμὸς τῶν εἰς τὰ δάση γενομένων ζημιῶν ἐκ παρανόμου ρητινοκαλλιεργείας.

Α'. Εἰς τὰ Δημόσια δάση.

Ἄρθρον 186.

1. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῆς ρητινοσυλλογῆς ἐκ Δημοσίων δασῶν καθὼς καὶ οἱ ἄ"ευ δημοπρασίας συλλέγοντες ἐκ τούτων ρητίνην ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταστάσεώς των εἰς τὸ δασος εὐθύνονται διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν πάσης ζημίας τοῦ Δημοσίου, προελθούσης ἐκ παρανόμου ρητινοκαλλιεργείας πευκῶν, διαπραχθείσης ἐν τῷ δάσει ὑπὸ τῶν ἰδίων ἢ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων των ἢ ὑπὸ τῶν ἐργατῶν αὐτῶν.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἄνευ ἀδείας καρπωτοῦ ἐπενεχθείσας εἰς τὸ ρητινευθὲν δάσος ζημίας ἐπιβάλλεται :

α') Διὰ τὴν ρητινοκαλλιέργειαν πευκῶν ἐχουσῶν περίμετρον μικροτέραν τῶν 0,80 τοῦ μέτρου ἢ τῆς τυχὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καθορισθείσης τοιαύτης.

β') Διὰ τὴν κατασκευὴν ὑποτομῆς (γούβας) ἐπὶ κορμοῦ πευκοδένδρων ἢ τὴν κατασκευὴν ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ δένδρου πλειόνων τῆς μιᾶς ἐντομῆς.

γ') Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐντομῆς διαστάσεων μεγαλυτέρων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 187.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Δημοσίου ὁρίζεται : α') διὰ τὰς ζημίας τῆς πρώτης περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου εἰς δραχμὰς δέκα δι' ἑκάστην πεύκην, β') διὰ τὰς ζημίας τῆς δευτέρας περιπτώσεως εἰς δραχμας ἑκατὸν δι' ἑκάστην πεύκην καὶ γ') διὰ τὰς ζημίας τῆς τρίτης περιπτώσεως εἰς δραχμὰς τριάκοντα δι' ἑκάστην πεύκην.

Εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

Ἄρθρον 188.

Οἱ καρπωταὶ τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν μὴ Δημοσίων δασῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ρητινευόμενα παντος εἰδους πευκῆς δάση, εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς ἐπανόρθωσιν πάσης ζημίας τοῦ ἰδιοκτήτου, προελθούσης ἐκ τῆς παρανόμου ρητινοκαλλιεργείας ἢ ἄλλης δασικῆς παραβάσεως, διαπραχθείσης ὑπὸ των ἰδίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των ἢ τῶν ἐργατῶν των.

Ἄρθρον 189.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν καρπωτῶν παράνομον ρητινοκαλλιέργειαν ἢ ἄλλας ζημίας τοῦ δάσους των καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἰδίων, ἐλλείψει δὲ σχετικῆς μεταξὺ καρπωτοῦ καὶ ἰδιοκτήτου συμφωνίας, κατὰ τας περὶ δημοσίων δασῶν διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐκχερσώσεως δασικῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 190.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις Δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ συντάξεως διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ὑποθέσεων ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ δασικοῦ Κώδικος».

2. Ἡ ἐκχέρσωσις μὴ Δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἀποτελουσῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος κλπ.» δάσος, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ δασικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν καὶ κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ ἁρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐπιτροπῆς, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἄρθρον 191.

Ἐκχέρσωσις ἐπὶ ἀνεγνωρισμένων ἰδιωτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ εἰς ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα ἀνηκουσῶν δασικῶν ἐκτάσεων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μονίμου γεωργικῆς καλλιεργείας τῆς ἐκχερσωτέας ἐκτάσεως, ἐὰν αὕτη εἶναι ἐπιδεκτικὴ τοιαύτης καὶ ἐφ' ὅσον ἡ γεωργικὴ αὕτη καλλιέργεια εἶνε ἀσυγκρίτως συμφεροτέρα τῆς δασικῆς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τουτέστιν ἐπὶ ἀπολύτου γεωργικοῦ ἐδάφους.

Δὲν χορηγεῖται περαιτέρω ἄδεια ἐκχερσώσεως εἰς ἰδιοκτήτας δασικῆς ἐκτάσεως λαβόντας προγενεστέραν τοιαύτην ἄδειαν, εἴτε ἐπὶ μέρους ταύτης εἴτε καὶ ἐπὶ ἑτέρας τινὸς δα-

σικῆς ἐκτάσεως, ἐφ' ὧν δυνάμει τῆς ληφθείσης ἀδείας, ἐνεργήθησαν μόνον πράξεις καρπώσεως δασικῶν προϊόντων, χωρὶς νὰ ἐνεργηθῇ πραγματικὴ γεωργικὴ ἢ δενδροκομικὴ καλλιέργεια ἐπ' αὐτῶν.

Ἀλλ' καὶ εἰς νέους ἰδιοκτήτας δασικῶν ἐκτάσεων δὲν χορηγεῖται ἄδεια ἐκχερσώσεως πρὸ τῆς πραγματικῆς γεωργικῆς ἢ δενδροκομικῆς καλλιεργείας τῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν εἶχε δοθῇ ἄδεια ἐκχερσώσεως καὶ ἐνηργήθη δυνάμει ταύτης κάρπωσις δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 192.

Ἐκχέρσωσις ἀνεγνωρισμένων ἰδιωτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ εἰς ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα ἀνηκουσῶν δασικῶν ἐκτάσεων, ἀποτελουμένων ἐξ αὐτοφυῶν δασικῶν εἰδῶν μεμιγμένων μετ' ἀγριελαιῶν πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἐγκεντρίσεως τῶν ἀγριελαιῶν, ἐπιτρέπεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 190 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐφ' ὅσον αἱ ἐν τῇ ἐκχερσωτέᾳ ἐκτάσει ὑπάρχουσαι ἀγριελαῖαι εἶναι ὁπωσδήποτε ἀνεπτυγμέναι.

νΑρθρον 193.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα ἐκχέρσωσις οἱασδήποτε δασικῆς ἐκτάσεως εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

1) Ἐπὶ δεκαετίαν ἐπὶ τῶν κεκαυμένων δασικῶν ἐκτάσεων καὶ δασῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ὑπόνοιαι ἐμπρησμοῦ, ἢ ἀμελείας πρὸς λῆψιν προφυλακτικῶν μέτρων ἢ ἀδιαφορίας αὐτοῦ πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

2) Ἐπὶ ἐδάφους κλίσεως καὶ συστάσεως τοιαύτης ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἐπ' αὐτοῦ πᾶσα μόνιμος γεωργικὴ ἢ δενδροκομικὴ καλλιέργεια, τοὐτέστιν ἐπὶ ἀπολύτου δασικοῦ ἐδάφους.

3) Ἐπὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐχουσῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, προστατευτικὸν χαρακτῆρα.

Ἄρθρον 194.

Ἐπὶ δασικῶν ἐκτάσεων αἱ ὁποῖαι ἐξεχερσώθησαν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, εἰς τρόπον ὥστε ἕνεκα τούτου νὰ λάβωσι χώραν, βεβαιωθῶσι καὶ μηνυθῶσι φθοραὶ δασῶν ἢ καὶ ἄλλα ἀδικήματα κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ὁ δασάρχης πρὸς ταῖς λοιπαῖς διοικητικαῖς, ἀνακριτικαῖς καὶ δικαστικαῖς αὐτοῦ ἐνεργείαις καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς κατασχέσεως τῶν τυχὸν ἐκ τῆς παρανόμου ἐκχερσώσεως προελθόντων δασικῶν προϊόντων, ἐκδίδει, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, ἀστυνομικὴν διάταξιν ἀπαγορεύουσαν πᾶσαν κάρπωσιν καὶ καλλιέργειαν ἐπὶ τῆς οὕτως ἐκχερσωθείσης ἐκτάσεως καὶ ἐπιμελεῖται τὴν αὐστηρὰν αὐτῆς τήρησιν.

Ἄρθρον 195.

Ὁ Δασάρχης ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ βιβλίον τῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἀδείας ἐκχερσουμένων δασικῶν ἐκτάσεων, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐγγράφονται ἡ περιφέρεια τοῦ χωρίου, τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἐκχερσωτῶν, ἡ ὀνομασία, τὰ ὅρια καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἐκχερσωθείσης ἐκτάσεως, τὸ εἶδος τῶν δασικῶν φυτῶν, ἅτινα ἐκάλυπτον ταύτην, καὶ τὸ ἐκ ταύτης ἐξαχθὲν ποσὸν δασικῶν προϊόντων, καθὼς καὶ τὸ εἶδος καλλιεργείας δι' ἣν ἐχρησιμοποιήθη ἡ ἐκχερσωθεῖσα ἔκτασις.

Ὁ Δασάρχης ἐπίσης τηρεῖ παρόμοιον βιβλίον τῶν παρὰ τὰ κεκανονισμένα ἐκχερσωτῶν καὶ ἐκχερσουμένων δασικῶν ἐκτάσεων.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 196.

Παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος τιμωροῦνται πειθαρχικῶς μὲν ἐὰν πρόκειται περὶ ὀργάνων τοῦ Δημοσίου ἐπιφυλασσομένης καὶ ποινικῆς διώξεως, ὡς φθοραὶ δὲ δασῶν ἢ σφετερισμοὶ δημοσίων δικαιωμάτων ἢ ὡς ἄλλα ἀδικήματα, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ἐὰν αὗται διενεργῶνται ὑπὸ μὴ δημοσίων ὀργάνων.

Ἄρθρον 197.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν διαταγμάτων 1ον) «περὶ Διαχειρίσεως Δασῶν κλπ.» τῆς 23 Νοεμβρίου 1923, 2ον) τοῦ Διατάγματος τῆς 10 Μαΐου 1928 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» καὶ 3ον αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—18 τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1926 Διαταγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19ης Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 19 καὶ ἐπέκεινα τοῦ ὡς ἄνω ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος, ἀφορωσῶν τροποποιήσεις διατάξεων τοῦ Διατάγματος «περὶ Δασικῆς Διοικήσεως».

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Ι. Καννεβὸς

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. Ζαβιτσιᾶνος

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Α. Χρηστομᾶνός

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως *ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928* ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πωλουμένης τμηματικῶς, ὡρίσθη εἰς δραχ. δύο (2) δι' ἕκαστον φύλλον, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὡρίσθη ὡς ἑξῆς:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα

Δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. ἑξακοσίας (600) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὰ τρία τεύχη Α' Β' καὶ Γ'

Δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον

Δραχ. ἑκατὸν πεντήκοντα (150) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ προσαγομένου ἢ ἀποστελλομένου πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

"ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ,,

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὸ «*Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν*» ὡρίσθη εἰς δρ. διακοσίας (200) διὰ τὸ *Ἐσωτερικὸν* καὶ δραχ. τετρακοσιας (400) διὰ τὸ *Ἐξωτερικὸν*, ἑκάστου δὲ φύλλου τούτου εἰς δραχ. τρεῖς (3).

Ἡ δημοσιευσις εἰς τὸ «*Παράρτημα*» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «*Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν*», τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχ. δύο καὶ 50/οο (2,50/οο) κατα στίχον, ἡ δὲ τῶν δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κ. λ. π. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Διὰ Διατάγματος τῆς 15ης Αὐγούστου 1927 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «*Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν*» δημοσιευομένων, ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 ὡς ἑξῆς:

Δι' ἑκάστην δημοσίευσιν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων ἐν γένει εἰς δραχ. διακοσίας (200), καὶ τῶν ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1500).

Διὰ Διατάγματος ἀπὸ 10 Μαρτίου 1928 ὁρίζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1928 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «*Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν*» δημοσιευομένων συνοπτικῶν καταστάσεων εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Διευθύνων
Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς
Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

Σημ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταῦτα, καθόσον ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν φύλλων. Μετὰ παρόδον πολλοῦ χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἢ ἐν νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυμοτέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.